LC
N15
171336

1102
65.5
1
OF THE REGISTRAR OF ...
21 OCT 1915

உ

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை

சித்தர் களஞ்சியம்.

திரு. சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர் அவர்களின்
மாணாக்கர்களி லொருவரும்
கும்பகோணம்
பரஞ்சோதி வைத்தியசாலையின் தலைவருமாகிய
K. S. பொன்னம்பல பண்டிதரால்,

பல சித்தர் நூல்களிலிருந்து
திரட்டி எழுதப்பட்டது

இஃது
ஷை திரிசிரபுரம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமிகள்
திரு. சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர் அவர்கள் முன்னிலையிற்
பரிசோதிப்பித்து
அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது

1915

ll Rights Registered

LC
N15
171336

171336

LC
N15

செப்பவிடுபவர் பெயர்
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட நாள் 2/95
திரும்பி அளிக்கப்பட்டது 2/95
சரிபார்க்கும் மு. பா. எ.
கையொப்பம் 2/3/95
கையொப்பம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF ... 23 OCT 1915 MA...

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை

நான்முகம்.

ஸ்ரீபரமேச்வரன் ஆதியில் சர்வாண்ட கோளங்களை
யும், அவற்றுளடங்கிய சராசர பேதங்களாகிய ஜீவாத்மாக்
களையும் படைத்தருளினர். ஜீவாத்மாக்களுடைய கர்மங்களை
அனுசரித்தே அவற்றுக்குத் தனு கரண புவன போகங்கள்
உண்டாக்கப்பட்டன. ஜீவர்களுடைய அறிவை அபிவிர்த்தி
செய்வதற்காக வேதத்தை அருளிச்செய்தார். அவ்வேதம்
கர்மகாண்டம், ஞானகாண்டம் என்றிருவகைப்படும். கர்ம
காண்டத்தை விளக்கவெழுந்த நூல்களே ஸ்மிருதிகள் எனப்
படும். ஞானகாண்டத்துக்கு உபபிரமணங்களாக இதிஹாஸ
புராணாதிகள் செய்யப்பட்டன. கர்மகாண்டம் வைதிகர் செ
ய்யவேண்டிய நித்திய நைமித்திக காமிய கர்மங்களை முறைப்
படியே விளக்கிக்காட்டுவது. கர்மானுஷ்டானங்களால் சித்த
சுத்தியடைந்தவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷங்களைத் தெளிவித்து
ச்சர்வ பரிபூரணாகண்டாத்வைத சுத்த பிரமத்தைத் தரிசிப்
பித்து மோக்ஷ சாம்பிராஜ்யத்தைக் கொடுப்பது ஞானம்.
இப்படி நால்வகைத் தோற்றம் எழுவகைப்பிறவி எண்பத்
நாலு லெட்சம் யோனி பேதங்களாயுள்ள ஜனனங்களை எடு
த்தும் மரித்தும் அண்டங்தோறும் அலைந்து திரியும் ஆன்மா
க்கள் நித்தியானந்த மோட்சத்தை அடைந்து சுகிப்பதற்காக
வே பிரபஞ்ச சிருஷ்டி தொடங்கப்பட்டதென்பது ஆரியமத
சித்தாந்தம்.

ஆன்மாக்கள் நாடோறுங் கன்மங்களை ஈட்டுகின்றன.
கன்மம் பாவம், புண்ணியமென்று இரண்டு வகைப்படும்.
பாவ கன்மம் இழிபிறப்பில் தள்ளி நரக துன்பங்களையும்

தருவது, புண்ணியகன்மம் தேவர்முதலிய உயர்ந்தபிறப்புகளையும் சொர்க்காதி புவனங்களையும் கொடுப்பது. சுகதுக்கங்களுக்கு ஆதாரமான சரீரத்தைக் கொடுப்பதால் பாவபுண்ணியங்கள் இரண்டும் பந்தங்களேயென்றும் அவற்றைவிலக்கி நிச்சலமான சித்தத்தையடைந்து பிரமதியானம்புரிவதே மோட்சமார்க்கமாமென்றுங்கூறுவர் பெரியோர். மோட்சத்தை அடைவதற்குப் பிரமத்தை யறியவேண்டும். பிரமத்தையறிவதற்கு ஞானமே சாதனம். ஞானத்தை அடைவதற்குச் சற்கருமானுஷ்டானங்களும் யோகாப்பியாஸமுமே காரணங்களாம். அவற்றைத் தவறுபடாமல் செய்வதற்குச் சரீரசுகம் முக்கியமான காரணம். சரீர சௌக்கியத்தைப் போதிப்பதே வைத்தியம் அல்லது ஆயுர்வேதமெனப்படும். இந்தஆயுர்வேதம் யோகம், மந்திரம் இம்மூன்றும் பிரத்தியக்ஷ சாஸ்திரங்களாம். ஆகையால், இம்மூன்று சாஸ்திரங்களையும் மனிதரெல்லாரும் அனுஷ்டிக்கவேண்டியது.

சரீரத்துட்பொருந்தியிருக்கும் வாத, பித்த சிலேத்துமங்களால் உண்டாகும் மாறுபாடுகளையும், அவற்றாலுண்டாகும் கெடுதிகளையும், அக்கெடுதியை நீக்கிக்கொள்ளும் முறைமையையும் வைத்திய நூல்விவரிக்கின்றது. சரீரத்தினுட் பொருந்தியிருக்கும் இடகலைபிங்கலை, சுழுமுனையாதி நாடிகள், ஆதாரமண்டலங்கள் அங்கங்குள்ள தெய்வங்கள் அவற்றுக்குரியயந்திர மந்திரங்கள் முதலியவற்றையும் பிராணன், மனம், ஜீவன் முதலியவற்றையும் செவ்வனே விளக்குவதே யோகம். பிண்டமாகிய சரீரத்தின் உள்புறங்களிலுள்ளவற்றை விளக்குவனவே யோகமும், வைத்தியமும் ஆதலால், அவ்விரண்டுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. இதனாலேதான் வைத்தியங்கூறிய சித்தர்கள் எல்லாரும் யோகத்தையும் கூடக்கலந்தேகூறினார்கள். மந்திரங்களையுமெடுத்தோதினார்கள். மந்திரயோகங்களுடன் கூடினவைத்தியமே சிறப்புடையதென்பது சித்தர்களின் கருத்து

சரீரத்தில் முக்கியாம்சம் பிராணன். பிராணனுக்கு ஆதாரம் தேகம். தேகம் இடமாயிருந்தால் பிராணன்நிற்கும். சரீரம் பல அவயவங்கள் சேர்ந்த ஒரு பிண்டப்பொருள். அவயவங்களின் தொழில் சரியாய் நடப்பதே சௌக்கியமென்பது. அவயவங்கள் கிரமந்தப்பி இயங்குவதே வியாதி. வியாதியைப் போக்கவே சித்தர்கள் தங்கள் அனுபவத்தால் பல ஔஷதங்களைக் கண்டுபிடித்தார்கள். ஆயுர்வேதம் ஔஷதங்களை விரித்துக் கூறுகின்றது. இந்தஆயுர்வேதத்தைக் குருமுகத்தாலுணர்ந்து, பதார்த்தங்களின் குறைகுணங்களையறிந்து, ஔஷதங்களைச்செய்து, காலவேறுபாடுகளுக்குத் தக்கவாறு உபயோகித்து நோயணுகாவண்ணம் காத்துக்கொண்டு, யோகாப்பியாஸத்தால் நீண்டஆயுளையும் பெற்று, ஜீவான்மாக்கள் பேரானந்த சுகத்தைஅடைந்து வாழவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயத்தினாலேயே சித்தர்கள் அநேகமான நூல்களைச்செய்தருளினார்கள். அந்நூல்கடோறும் வைத்தியம், யோகம், ஞானம், மந்திரம், நாலுங்கலந்தே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் அந்நான்கும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கியசம்பந்தமுடையனவென்பது நன்றாய் விளங்கும்.

சித்தர்களால் செய்யப்பட்ட நூல்களுக்கு அளவில்லை. அவற்றுள் காலவேறுபாட்டால் பல மறைந்து போயின. மிஞ்சியிருப்பவைகளும் ஆதரிப்போரின்மையால் மெலிவடைகின்றன. தற்கால நிலைமையை நோக்குங்கால் உள்ள நூல்களும் இன்னம் சில நாட்களில் மறைந்துவிடுமோவென்றுஎண்ணவும் இடமுண்டாகிறது. அவ்வாறாயின் ஏழைகளுக்குச் சிறிது குறைவு நேரும். தனவான்களுக்குச் செல்வமே ஔஷதமாகும். ஆதலால், அவர்களுக்குப் பலவித ஔஷதங்களும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடும். தனமில்லாத ஏழைகளுக்கு ஔஷதங்கள் எளிதில் கிடைப்பதுகஷ்டம். சித்தர் நூல்களில் கூறப்பட்ட ஔஷதங்களை யாவருக்கு மெளிதில்பயன்படுவனவாமென்

பதை நன்குணர்ந்தவராதலால் இந்நூலாசிரியர் இச்செயலில் பிரவேசித்தார்.

இவ்வண்ணம் நூலாசிரியருக்கு உண்டாவதற்குக் காரணமென்னவெனில், இவர் சித்தர் வைத்திய பரம்பரையில் உதித்தவர். இவரது பூர்வீகர்கள் அளவற்ற சித்தர் நூல்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கின்றார்கள். நூலாசிரியர் பரம்பராக்கிரமத்தில் அவைகளை யோதியுணர்ந்தும், அரியவிஷயங்களை உணர்ந்தவர்பாற்கேட்டும் தெளிவடைந்துள்ளவர்.

அப்புத்தகங்களெல்லாம் ஏட்டுப்பிரதியாக இருப்பதனால், சீக்கிரத்தில் கெட்டுப்போகவும் கூடும். அப்படி அவைகள் கெட்டுப்போகாதபடி அவைகளை அச்சிட்டுப் பிரசித்தப்படுத்தவேண்டும் என்பது அவரது அபிப்பிராயம். கிடைத்த நூல்களையெல்லாம் வெளிப்படுத்துவதென்றால் நெடுங்காலமாகும், தவிரவும் பொருட்செலவும் அதிகமாம். ஆதலால், அந்நூல்களினின்று பரம்பரைச் சம்பிரதாயப்படி தெரிந்துகொண்டனவும், பெரியோரை யடுத்துத் தெரிந்துகொண்டனவுமான அரிய விஷயங்களையெல்லாம் சேர்த்துத் திரட்டி ஒரு புத்தக ரூபமாக வெளிப்படுத்துவதே உத்தமமென்று அவர் சித்தத்தில் தோன்றியது.

சித்தர்கள் கூறிய யோகத்துக்கும், பதஞ்சலியாதியோர் கூறிய யோகத்திற்கும் மிக வேறுபாடுண்டென்றும் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாதென்றும் சிலர் கூறுவதுண்டு. சித்தர்களஞ்சியம் என்னு மிந்நூலைப் படித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவற்றுள் வேறுபாடு காணப்படா.

இந்நூலில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், மந்திரம், வைத்தியம் எல்லாமும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வைத்தியத்தை ரோகோற்பத்தி, சிகிச்சாக்கிரமம், முப்பூவிபரம், கர்ப்பக்கோள், பாலவாகடம், ரணவைத்தியம், நீர்க்குறி, நெய்க்குறி யென எட்டு வகையில் விளக்கியிருக்கின்றது. இப்படிப்

பட்ட நூலொன்று வேண்டுவதும் அவசியமே. ஆதலால், பால கௌமார விருத்தர்களுடைய சரீர போஷணைக்கு இன்றியமையாத ஔஷதாதிகளையும் இகபர சாதனங்களாகிற யோக ஞானங்களையும் திரட்டிச் சித்தர் களஞ்சியமென்று பேரிட்டு ஒரு நூல் வெளிப்படுத்தின **K. S.** பொன்னம்பல பண்டிதர் நீடூழிகாலம் வாழக் கடவரென்று செந்திலாண்டவன் திருவருளை முன்னிட்டு வாழ்த்தி மகிழ்கின்றோம்.

(ஒப்பம்) திரு. சிவானந்த சாகரயோகி.

உ

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

திரிசிரபுரம்

திரு. சிவானந்த சாகர யோகீசுரவர்கள்

இயற்றியது.

அரியமறை புகல்சரியை கிரியைசிவ யோகமுட
ஞன ஞானம்
பெருகருண்மந் திரம் வயித்தி யஞ்சீவபக்க முத்தி
பேசு மெல்லாங்
கருணையின்முன் சித்தர்வகுத் துரைத்தபடி யாராய்ந்து
கருதிக் கோத்துத்
துரிசறயா வரு முணரச் சித்தர் களஞ் சியமெனப் பேர்
சூட்டித் தந்தான்.

அன்னம்பழி படு நடையெம் மலை மடந்தை யிட பாகத்
தமர்ந்து மேனாட்
டன்னம்பட ரப்பரப்பி யுடற்றமத னுடல்கரிந்து
சாம்ப லாகிச்
சின்னம்பட விழித்தெரித்த வரன்குடந்தை நகர்மேவிச்
செழித்து வாழ்வோன்
பொன்னம்பல மதியூகி பண்டிதசிகாமணி பார் புகழ மாதோ.

தஞ்சாவூர் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ் தலைமைத்
தமிழ்ப் பண்டிதர்

அ. சேதுராம பாரதியார் இயற்றியது.

சீர்பெருத மறைபுகலுஞ் சரியைமுத னான்கும் வகுத்
திறத்திலே முத்தி
பேர்பெருது மந்திரமுன் னுபயோகம் சித்தர்புகல்
பெற்றி யோகமு
பார்பெருகும் சித்தர்களஞ் சியமெனப் பேர் கொடுத்தே
பதித்திட்டானும்
ஏர் பெருகுங் குடந்தைநகர் வளர் பொன்னம்பலப் பேர்கொ
ளிசைவி னனே.

செந்திலாண்டவன் திருவடித்துணை.

திரு. சிவானந்த சாகர யோகீச்வரர் மருகரும் மாணாக்கருமாகிய திரு. அ. சுப்ரமண்ய பாரதியார் அவர்கள் இயற்றியது.

வன்னம் பலவன் மாதேவன் மலர்த்தா ளருள்சேர் ஞானசித்தர்
முன்னம் பலர்சொல் யோகம்வயித் தியமந்திரமு முறைதொகுத்த
சின்னம் பலதீர் சித்தர்களஞ் சியமென் றொருநூல் வகுத்தளித்தான்
பொன்னம் பல பண்டிதன் குடந்தைப் பூமான் செல்வச் சீமானே

செந்திலாண்டவன் திருவடித்துணை.

திரு. சிவானந்த சாகர யோகீச்வரர் மாணாக்கர் சென்னை கா. சிவசங்கரபண்டிதரவர்கள் இயற்றியது.

சீர்மலி பொதிய மாதவ னாதிச் சித்தர்சொன் னூல்பல வாராய்ந்
தேர்மலி யோக மந்திர ஞானம் வயித்திய மென்பவாம் பகுத்துப்
பேர்மலி சித்தர் களஞ்சிய மெனச்சீர் பிறங்கொரு நூல்புனைந்
[தளித்தான்
பார்புகழ் குடந்தை வாழ் பொன்னம் பலப் பேர்ப் பண்டிதர்
புகழும் பண்டிதனே

பன்னிரிலக்கணம் பயிலும் முத்தமிழ்ச்சங்கத் தாபகரும் முத்தமிழ்க் கவியரசு, சிவானந்தயோகீந்திரருமாகிய டாக்டர் சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றியது சிறப்புப் பாயிரம்.

மலர்நிறை தேமது மன்விருந்தளிமுதல்
புலர்தலிலாதபூந் தடநிறை காவொடு
கோவிலில் பல்வளக் கோபுரநீட்சிதேர்
ஓவியவளந்தே ரோண்பித்திகணிறை
கூடலநேர்வீதியுங் கோள்பவரீட்டமுங்
காலத்தணியியற் க்ாலேஜுகளும்
அந்தணர் வீதியும் ஆகுதிச்சாலையுஞ்
செந்தமிட்டோர்.தோர் தெய்வச்சங்கமும்
காவிரியாற்றின் கால்கள்பாய் மருதம்
பூவிரி செந்நெற் புதுமணங்கமழப்
போரணி குவியலிற் பொன்மலை காட்டிட
வாரணி தனத்தியர் துணரா வணங்களில்
உயிர்ப்பின் மணத்தை யூட்டிவிற்குஞ்
செயிர்தீர் புட்ப வகைத் திரள்களை
விற்கும் வீதிகளார் மேதகு குடந்தையில்
கற்கந்தேருங் கனசாலையினிற்
பாடியாயுள் வேதநீள்பயின்று
நாடி பரிசைக்ஷ நன்குதேர் வைத்தியச்
சண்முகப் பண்டிதன்றவ மேலாந்திரண்டிங்
குண்முக ஞானிய ருளங்களிப்பெய்த
பொன்னம்பல மெனும் புனிதன்றோன்றி
தன்னனுபவத்திற் றண்டாதுற்றதை
மண்ணுலகத்தவர் விண்ணுலகோரென அ
கண்ணுதலருளாற் கைபழகுதல்போற்

பவப்போருணிறை வைப்பலருமோர்ந்தறியப்
புலப்பட வெழுதினன் புண்ணியமோங்க
திரண்டெழு சித்தர் களஞ்சியமென்ன
இரண்டெனும் பாகமா யெழுதாவெழுத்திற்
றிலகம் போலத் தெள்ளிதிலுணர
வுலக முவப்புற வளித்தான்
கலகமிலாமற் களித்துவாழ்ந் திடற்கே
அருட்பெருஞ்சோதி தெய்வந்துணை.

இந்நூலாசிரியரால் நவீனமாக இயற்றப்பட்டிருக்கும் சித்தர் களஞ்சியம் என்ற அரிய நூல் இதுவரை நம் தமிழ் நாட்டில் யாவராலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டதில்லை என்பதை இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள். இந்நூலில் மகா மேன்மையையும் சிறப்பும் வாய்ந்த அரிய பெரிய காரியங்களைச்சாதித்த ஒப்புயர்வில்லாத சித்தர்கள், ரகசியமாய் தன்னடக்கத்தோடு அனுசரித்து வந்த அனேகமுறைகளில் முக்கியமுறை சாதனங்களான சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் வைத்தியம், அஷ்டமாசித்து, சோதிடம், முதலியவைகளின் முக்கியமானபாகங்களை யாவரும் அனுசரித்து இயற்கையிலே அதனாலுண்டாகும் நற்சுகானுபோகங்களையும் அனுபவித்து வாழப் பிரயோஜனமுண்டாகும்படியும் ஆடவர், பெண்டீர் இருபாலரும் படித்துணர்ந்து அனுபவித்துக்கொள்ள சாதகமாயும், தெளிவான நற்றமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதால், இந்நூலை ஒவ்வொரு தமிழ்க்குடும்பத்தாரும் குடும்ப ரக்ஷணையாகப்பாவித்து வாங்கி வாசித்துணர்ந்து மக்களுக்கும் போதித்து வரவேண்டியது இன்றியமையாத முதற்கடமையாகுமென்பதை வற்புறுத்திக் கூறலாம்.

இந்நூலை இயற்றியவரின் கோட்பாடுகளையும், கருத்தையும் பற்றி இவ்வாசிரியரின் குருநாதரால் எழுதப்பட்ட நூன்முகத்தில் தெளிவாய்க் கூறப்பட்டிருப்பதால் அதை மீண்டும் கூறாது விடுத்தோமாயினும், நம் அனுபவத்தில் இந்நூலாசிரியரோடு சென்ற மூவாண்டுகளாக நெருங்கிப் பழகி வருவதில் இந்நூலைப் போன்ற இன்னம் அநேக அரிய பெரிய தமிழ் நூல்களைச் சுவடிகளாக வைத்துக் கொண்டு அவைகளையெல்லாம் இடைவிடாது பெரியோர் துணைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி புரிந்துக் கொண்டிருப்பதோடு முதன் முதலாக இந்நூலைப் பிரசுரிக்க நீண்டகாலமாக யோஜித்தும், அவர்கள் சொந்த அச்சியந்திரசாலையில் தற்சமயமுள்ள அக்ஷரங்கள் பழமையாயிருப்பதைப்புதுப்பித்து வேலை நடத்தக் காலதாமசமாகுமெனக் கருதியும், எமது உதவியை நாடியதற்கிணங்க நாமும் அவர் ஆராய்ச்சி புரிந்துவந்த நூல்களைச் சமயம்நேரிட்டபோது பார்த்து வந்ததினால், இவ்வளவு அருமை பெருமைவாய்ந்த தமிழ்நூல்களும் உளவோவென ஆச்சரியமுண்டாகி இம்மாதிரியான அரிய நூல்கள் அநேகம் நம் தமிழ் நாட்டில் பரவி தமிழ்ச் சாஸ்திரத்தின் அருமை பெருமைகளை ஞானத்தால் உணர்ந்து முதிர்ச்சியடைந்து வரவேண்டுமென்ற அவாவுடன் சென்ற இரண்டுமாத காலமாகவே இந்நூலை எமது அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்க முயன்று வருகையில் எண்ணிறந்த கஷ்ட துன்பங்கள் இடை இடையே நேரிட்டபோதிலும், அவைகளையெல்லாம் ஒருவாறு நிவர்த்தித்துக்கொண்டு விரைவில் வெளிப்படுத்தக் கருதி இடைவிடாது எடுத்த காரியத்தை முடிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையே மேற்கொண்டு நடத்தி வருங்கால், [சித்தர்கள் சாபத்தால் அவர்கள் ரகஸ்யங்களை வெளிப்படுத்த குறுக்கிட்டுத் தடைப்படுத்தியதுபோல] எம்மைப் பலவாறு தடைப்

ஒருவாறு சகித்துக்கொண்டு சித்தர்களுக்குத் தொண்டு மூலமாய்ச் சமாசப்படுத்தி ஒருவாறு அவர்களின் சாபகோபத்தைத் தணித்து அச்சியற்றி சுபகாலத்தில் வெளிப்படுத்த முன்வந்தோம்.

இன்னம் அவரிடத்திலுள்ள அருமையான நூல்களையும் சீக்கிரத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளிப்படுத்தி வரவும் அவர் நன்முயற்சி மேன்மேலும் பெருகிவரவும் அவருடைய நூல்களை ஆதரிக்கும் நண்பர்களின் பூரண உதவியாலும் கருணாகர மூர்த்தியாகிய எங்கும் நிறைந்த சிவபிரான் கருணை கடாட்சத்தாலும் ஓங்கி வளர்ந்துவர அவர் திருவடியை என்றும் போற்றி நிற்கிறோம்.

K. N. நன்னய்யன்,
புரோப்ரைட்டர்,
சுதேசி அச்சியந்திரசாலை, கும்பகோணம்.

பரஞ்சோதி வைத்தியசாலை, கும்பகோணம்.

எமது வைத்தியசாலையில் எக்காலத்திலும், பிணியாளிகளுக்குத் தகுந்தமருந்துகள் கொடுக்கப்படும். சாத்தியமான சகல ரோகங்களுக்கும் தக்க மருந்துகளைக் குரு சிஷ்யபரம்பரை வழியாய்க் கைபாகம், செய்பாகம், தவறாது தகுந்தஅநுபவத்துடன் காலமாறுபாட்டிற்குத் தகுந்தபடி சிகிச்சைகள் செய்யப்பட்டு வருவதால், அன்பர்கள் நமது வைத்தியசாலையை ஆதரித்து வரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எமது வைத்தியசாலையில் தயாரிக்கப்பட்டுவரும் மருந்துகளைப்பற்றி நோட்டீஸைப்பார்க்கச்சகல விபரமும் தெரியவரும்.

7

கும்பகோணம்

"யதார்த்தவசனி" பத்திரிகா[illegible]

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ

டி. வி. கோவிந்தசாமி பி[illegible] அவர்கள்

[illegible] OF THE REGISTRAR OF [illegible]
23 OCT 1915

பார்த்துரை.

கும்பகோணம் வைத்திய இரத்தினம் என்னும் சிறப்புப்பெயர் படைத்த ஆயுர்வேத பண்டித சிகாமணியாகிய மகா-௱-ஸ்ரீ பொன்னம்பல பண்டிதர் பிரசுரஞ் செய்துள்ள "சித்தர் சாஸ்திரம்" என்னும் [illegible] நூலிற் [illegible] நாம் பார்வையிட்டோம். சகல சித்திகளையும் அடைந்த சித்தர் எனினும் ஆயுர்வேதியர்க்கு சித்தர் நூல் இன்றியமையாத நூலெனக் கருதப்படும். பண்டிதர் வைத்தியத்தில் அருமை மிகவும் அருமையான விஷயங்கள் [illegible] இருக்கின்றன. வைத்தியம் [illegible] யோகமுறையில் பல விஷயங்கள் தெளிவாய் எழுதப்பட்டுள்ளன. பல நூல் ஆராய்ச்சிபுரியினும் இவ்வகை நன்னூல் இயற்றுவது அரிது. பண்டிதர் யோகமுறையில் அநுபவசாலியாதலின் விஷயங்களைத் தெளிந்து [illegible]. இந்நூல் நன்னூல் தொன்னூல் எனினும் பொருந்தும். விஷய நுட்பத்தை நோக்கின் தமிழ்நாட்டார் ஒவ்வொருவர் கையிலும் இந்நூல் விளங்கும் பான்மையை உடையது.

உ

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை.

நூலாசிரியரின் வேண்டுகோள்.

"வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில"

ஜெகத்ரக்ஷகரான சர்வேச்வரன் அருளாலும்,

"அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கோளல்"

என்பதற் கிணங்க குருநாதரின் பூரண அனுக்கிரகத்தின் வன்மையாலும் சிறியேன் ஆவலினால் இந்நூலை யியற்றிப்பிரசுரிக்க முன்வந்தேன்.

நூலின் கருத்தை விளக்கச்சக்தியற்றவனாகலின் அப்பெரிய விஷயத்தையும் எமது குருநாதர் கருணையுடன் ஏற்று விளக்கியுள்ளார்என்பது நூன்முகத்தை பார்ப்போர் அறிவர்.

நமது சொந்த அச்சுக்கூடத்தில் தற்சமயம் எழுத்துக்கள் பழமையாயிருப்பதைப்புதுப்பித்து வேலைநடத்தச்சௌகரியமில்லாமல் காலதாமதமாகுமென யோசிக்குமளவில், எமது நண்பரில் ஒருவரும், சுதேசி அச்சியந்திரசாலையின் தலைவருமாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கே. என். நன்னையசெட்டியார் அவர்கள் நமது கருத்திற்கிணங்க உதவி செய்வதாக வாக்களித்து அவ்விஷயத்தில் நமக்குத்துணையாகவிருந்து சிரத்தையுடன்எமது நூலை அச்சிட்டு விரைவில்வெளிப்படுத்தியுளார்,

"காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது."

என்பதற்கிணங்கக் காலத்தில் செய்தவுதவிக்குக் கைமாறாக என்செய்வது சர்வ பரிபூரண தயாபரனான ஈசன் அவ

ருக்குச் சகல போகபாக்கியங்களையும், நீண்ட ஆயுளையும், நோயற்ற வாழ்வையும் கொடுத்துச் செழித்தோங்கும்படியாய்க்கடவுளை அனுதினமும் தியானித்து வருவேன். இதையன்றி வேறுபகாரம் யாதும் என்னால் செய்யத்தக்கதில்லை.

இந்நூலில் குற்றங்கள் காணப்படினும் அவைகளை,

"எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

என்பதற் கிணங்க அக்குற்றங்களைப் பொறுத்து விஷயங்களை மாத்திரம்கிரஹித்து அடியேனை அனுக்கிரஹித்தருள்வாராக?

குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் புத்தகத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற மனோவேகத்தினால் இரவு பகலாய் வேலைசெய்து விரைவில் முடித்தபடியால், இப்புத்தகத்தில் எழுத்துப் பிழைகள் இருக்கக்கூடுமாதலால் பண்டிதர்கள் அக்குற்றங்களை மன்னிப்பாராக?

இப் புத்தகத்தில் இன்னம் சேரவேண்டியவைகளை எமக்குத் தெரியப்படுத்துவார்களாயின் வந்தனத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு மறு பதிப்பில் சுத்தப் பிரதியாய்ப் பிரசுரிக்க ஏதுவாகும். சுபம்.

K. S. பொன்னம்பலம்.
பரஞ்சோதி வைத்தியசாலை,
கும்பகோணம்

விஷயஸூசிகா.

(1)	சரியை	3
(2)	கிரியை	3
(3)	யோகம்	4
(4)	அதிகாரியின் இலக்கணம் ...	5
(5)	அட்டயோகத்துக்குரிய இடம் அல்லது மடம்	6
(6)	ஆஸனம்	7
(7)	ஆஸனங்களின் பேதங்கள் ...	11
(8)	யோகியின் ஆகார நியமம் ...	12
(9)	பிராணாயாமம் ...	12
(10)	நாடிசோதனை	13
(11)	சட்கருமங்கள்	14
(12)	பிராணாயாமம்	15
(13)	பிராணாயாம மாத்திரை ...	16
(14)	அஷ்டவித கும்பகங்கள் ...	17
(15)	அஜபை	20
(16)	சுவாசப் பிரமாணம் ...	27
(17)	பிரத்தியாகாரம்	32
(18)	தாரணை	35
(19)	தியானம்	38
(20)	சமாதி	39
(21)	அஷ்டமாசித்தி	41
(22)	நாதானுசந்தானம்	44
(23)	[illegible]	46
(24)	[illegible]	46
(25)	பிராணாயாமம்	47

(26)	பிரத்தியாகாரம்	47
(27)	தாரணை	47
(28)	தியானம்	48
(29)	சமாதி	48
(30)	பிரணவஸ்ரூப விளக்கம் ...	49
(31)	பஞ்சாக்ஷர விளக்கம் ...	53
(32)	ஐந்தெழுத்தின் மகிமை ...	54
(33)	பஞ்சபூத உட்சக்கரமும், நிறமும்	55
(34)	பஞ்சபூத உயிர்மெய்யும், இலக்கமும்	55
(35)	பீஜாட்சரம் ...	56
(36)	பஞ்சசத்திகளின் மகிமை ...	56
(37)	பெயர் — பீஜம் ...	56
(38)	மந்திரயோகம் ...	57
(39)	அத்துவாதத்துவக்ஞானம் ...	58
(40)	ஆறுதாரத்தோற்றம் ...	62
(41)	ஜீவராசிகள் வாழ்நாள் ...	67
(42)	தத்துவதீபிகை ...	68
(43)	புசுண்டர் குறள் ...	81
(44)	அகஸ்தியர் தீக்ஷாவிதி ...	85
(45)	வைத்தியம் ...	87
(46)	ஆயுர்வேத அதிகாரிலக்ஷணம் ...	90
(47)	வியாதிஸ்தர்களைப் போஷிக்குமுறை	91
(48)	ஔஷதங்கள் தயாரிக்கும் இடம்	95
(49)	கல்வங்களின் பேதம் ...	95
(50)	அக்கினி லக்ஷணம் ...	96
(51)	புடத்தின் அளவு ...	96
(52)	யந்திரங்கள் விபரம் ...	98
(53)	நாடி நிர்ணயம் ...	106
(54)	அஷ்டவித பரீக்ஷை ...	113

(55) பஞ்சபூதத் தொகுதி ... 114
(56) காரசாரத்தின் தொகுதி ... 116
(57) கோசபீஜத்தின் தொகுதி ... 116
(58) பேதிப்பதற்குச் சிறந்த சரக்குகள் 117
(59) நீற்றினத்துக்குச் சிறந்த சரக்குகள் 117
(60) வர்ணத்திற்குச் ஆதி சரக்குகள் 117
(61) உப்புத் தொகுதி ... 117
(62) சரக்குகளின் பரிபாஷை விளக்கம் 118
(63) சத்துரு மித்துருவிளக்கம் ... 123
(64) உருக்கினத்தின் சத்துரு மித்துருவிளக்கம் 125
(65) உருக்கினத்திற்கு ஆதிச்சத்துகள் 126
(66) பாஷாணங்களின் சத்துக்கள் 127
(67) பாக்கிவைப்பு 32 பாஷாணசமுதாயகுணம் 129
(68) வைப்பு பாஷாண சமுதாயகுணம்... 130
(69) உபரச சமுதாயகுணம் ... 131
(70) கட்டுவகைப் பரீக்ஷை ... 135
(71) அஷ்டலோக மாரணம் ... 136
(72) சரக்குகளின் சுத்திமுறை ... 136
(73) ஜெந்துக்களின் சமுதாயகுணம் 140
(74) லோகசத்துள்ள மூலிகைகள் ... 141
(75) கங்கச்சத்துள்ள மூலிகைகள் ... 141
(76) அஷ்டகரும மூலிகை விபரம் ... 142

குறிப்பு:—நமது சித்தர் களஞ்சியத்தின் இரண்டாவது பகுதியாகிய 'தேவிட்டாத அமிர்தம்' என்ற புத்தகத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் பிரசுரிக்க முயன்று வருகிறேன். அவற்றுள் சேர்ப்பக் கோள், பாலவாகடம், ரோகோற்பத்தி, சிகிச்சாக்கிரமம்; ரணசிகிச்சை, சித்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஆண்டுள்ள முப்பூவின் விபரங்களையும் காணலாம்.

நூலாசிரியன்.

உ

சிவமயம்.

இறைவனருளிலங்க.

காப்பு நேரிசை வெண்பா.

சீர்வளருஞ் சித்தர் களஞ்சியமா மிந்நூலை
ஏர்பெறவே அச்சி லியற்றிவைக்கப் போர்பெருகுங்
கந்தனர னிந்திரைசங் கையனே டானைமுகன்
கந்தசித்தர் பாதமலர் காப்பு.

விநாயகர் துதி.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலுமே யிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக்கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

பரமசிவ வணக்கம்.

ஒக்க நின்றானை யுலப்பிலி தேவர்கள்
நக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாடோறும்
பக்க நின் றாறியாத பரமனைப்
புக்கு நின்றுன்னியான் போற்றி செய்வேனே.

அம்பிகை தோத்திரம்.

ஆதி யனாதியு மாய பராசத்தி
பாதி பரா பரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
ஓதுமென் னுள்ளத் துடன் முகிழ்ந்தாளே.

சித்தர்கள் தோத்திரம், கட்டளைக் கலித்துறை.

கற்றுவம் ஞானக் கருத்தறிந் தோர்கள் கமலபதம்
பெற்றுவஞ் சித்தியிற் றேர்ந்திங்குற்றுப் பிறவாத முத்தி
வெற்றியிற் றேறி விவேகத் தவர் பத மேற்றவும் யான்
சித்தாதி சித்தர் பதினெண்மர் பாதத்தைச் சிந்தித்தனே

வழிபடுசத் குருவணக்கம்.

சிவாய ராம லிங்க மென்னில் தீவினைகள் சிந்திடுஞ்
சிவாய ராம லிங்க மென்னில் தேருமுத்தமிழியல்
சிவாய ராம லிங்க மென்னில் சித்திராஜயோகமும்
சிவாய ராம லிங்க மென்னில் தெய்வசித்த ஞானியே.

குருவணக்கம்.

அற்புதமமல மேகமசித்து சித் தகண்டாகார
நற்சிதம் பரவே காந்த ஞான நாதாந்த வின்பஞ்
சொற்பிர காச சுத்த சூனியந் துரியாதீத
தற்பர வனந்தா னந்த சற்குருதாள்கள் போற்றி.

அவையடக்கம்.

பாசமறும் பெரியோர்கள் பாதம் போற்றி
பாங்காருஞ் சிவஞானம் பதிந்தசீலர்
நேசமுறும் பாதங்கள் நினைவிற்போற்றி
நிர்மலச்சித்தர் பதங்கனித்தம் போற்றி.
பீச நாதந்தெரிந்த பெற்றியாளர்
பெருகு தவ சீலர் மருத்துவர்களாதி
நாசமுறு நிலைநின்றோர் நற்கமலப்பதங்க
ளுமேற்றித்தொழுது நலமுற்றேன் மன்னே.

சரிதை.

தலங்கள் சுற்றித்திரிதல் நதிமூழ்கல் புஷ்பந்
தனையெடுத்துச் சாத்தல்-தொடுத்திடுதல் கோயில்
வலங்கொண்டு தொழுது கரங் குவித்தல் நோன்பின்
வழிநின்று நந்தவனங் குளங்களாற்றி
இலங்க விளக்கிடுதலென்றுங் கோமயத்தால்
இயை யமெழுக்கிடுதல் பெரியோர்களுக்கு
நலங்கொள் விருந்தளித்தலாதிய சரிதைமார்க்க
நல்லறிவில் வாழ்வு பெற்றேங்நாளினு மோங்குவரே

இம்மையுலகத்துள்ள திவ்யதேச யாத்திரை செய்தல், தெய்வத்தன்மையுற்ற திவ்விய நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தல், பிராதகாலத்தி லெழுந்து புட்பமெடுத்துச் சித்தனுடன் பூமாலையும் பாமாலையுந்தொடுத்து, சன்னிதானத்தை வலங்கொண்டு தோத்திரஞ் செய்தேத்தல், பூந்தோட்டந் தடாகங்கள் விளங்கத் தீபமேற்றல், கோமயத்தால் மெழுகிடல், அ[illegible]யுள்ளார்க்குஞ் சிவயோகியர்களுக்குஞ் சாதியிலை சமயமிலையோர[illegible]பசித்துணைத்து வேண்டு தலளித்தல் முதலிய முறைமைகளாதிய [illegible]யின் படியாகும்.

கிரியை.

நறுந்தேன் பாலினீர் தீம்பழங்களோடு
நற்கந்தபுட்ப சந்தந் தூபதீபம்
பெறுந் தெய்வக்கணபதியைச் சிவம்பிரமன்றன்னை
பெரிய நாரணனை தெரிந்தோதல் நூற்கள்
உறுதிபெறுஞ் சீர்வழி நின்றுற்ற கொலையாதி
யுள்ளத்திநினையாமற் கொடையாதி தவங்கள்
இறுதி பெறுமற்செய்திங் கின்பதுன்ப மொழித்தே
ஏற்றத்திலிருப்பதுவே கிரியை யெனலாமே.
[இறுதி - எல்லை - முடிவு]

கல்வி[illegible]ளைந்நீருங் கலந்தபழங்களுடன் தூபதீபங் களைச்செய்து, சுவத்தாலையும் விநாயகர் ப[illegible] சார லா[illegible]ரன், விஷ்ணுமுதல் சங்காரந் தோற்றங் காத்த சிவர் முற்றொழிற்றேவர்களை தியானித்தல், நீதியை வெல்[illegible] நல்லொழுக்கத்தையுந் தவமாதியவுணர்த்து நூற்களைப் [illegible]லும் வழியிற் பிசகாது நிற்றலும், புலைகொலைகளாதிய தாமதத் தொழில்களை கனவில் நினையாமலும், கொடையா திய நன்பு, தவமிற் பிறளாமலும், வகைவின்ப துன்பமொழி த்து மந்திர யந்திர வழியினிற்பது கிரியை மார்க்கமாகும்.

யோகம்.

ஆகத்தினடு நாடேந்தியானத்தழ்ந்
கானந்த நடன வொளிகண்டு தேறி
மோகத்தினிருளற்ற முத்திநெறியாகு
முறை தெரிந்து சுழிமுனையின் ரவியிலேறி
நாகமோடு சத்குருவினடியில் நின்று
சந்ததமுந்தியானத்தை நாடி நிற்றல்
வேகமோடு சிவபோகத்தார் தெரிந்த
விவேக மதேயோக மேன விளம்பிராறல்

யோகமென்பது பலபொருள்களைக் குறிக்கும் ஒருசொல் லாம். ஆயினும் இங்கு முக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டிய பொருள். "யோனம் அல்லது ஒற்றுமை," அதாவது ஜீவாத்மா பரமாத்மாவோடு ஐக்கியப்படுவதென்பது பொரு ளாம். இத்தன்மையாகிய யோகம், அடயோகம், இராஜ யோகம் என இருவகைப்படும்.

அடயோகம்:— (அ-சூரியனில் ட-சந்திரனைச் சேர்த் தால்; சூரியசந்திரர்களின் ஐக்கியமென்பது பொருள். இந்த அடயோகமானது ஆதி ஆத்மிகம், ஆதி பௌதிகம், ஆதி

தெய்விகமாகிய தாபங்களை நாசஞ்செய்வது; இதிற் இராஜ யோகம், ஞானயோகம், லம்பிகாயோகம் முதலிய சகல யோகங்களுக்கும் சாதகமாகவும் இருக்கின்றது.

ஆதி ஆத்மிகமாவது:—ஞ்ஞான சரீரம் வைப்பதாய் வரு வது; அது சரீரசம்பந்த மின்றி வைப்பதாய், வருவதும், என இரண்டு வகைப்படும். அவற்றுள் ஞ்ஞான சரீர சம்ப ந்தமானது:— வாத, பித்த, சிலேஷ்மங்களாகிய வியாதி யினால் உண்டாவதாம்.

ஆதி பௌதிகமாவது:— சர்ப்பம் சோரர் வியாக்கிரம் வியாதி முதலியவற்றால் ஏற்படுவதாம்.

ஆதி தெய்விகமாவது:—கிரகம், இடி, புயற்காற்று, மின் னல் முதலியவற்றால் உண்டாவதாம்.

இன்னும் இந்த அடயோக வித்தையானது அணிமாதி முதலிய எண்வகைச் சித்திகளையும், அல்லது அவைகளைய சித்திகளை விரும்பும் யோகிகளால் [illegible] பொருந் தாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதிகாரியின் இலக்கணம்.

இவ்விதமாக யோகஞ் செய்வதற்கு அதிகாரியின் இல க்கணத்தை சாஸ்திரங்களால் விதிக்கப்பட்ட சர்மாநுஷ்டா னத்தை உடையவனாகியும், சிற்றின்பச் சேர்க்கை இல்லாத வனாகியும், சர்வசங்கபரித்தியாகியும், கல்வி வித்துவானாகி யும், கோபத்தை அடக்கினவனாகியும், சத்தியம் தயை, இவ ற்றை விரும்பினவனாகியும், குருவினது பணிவிடையில் பி ரியத்தை உள்ளவனாகியும், சர்வ ஜீவப் பிராணிகளிடத்தில் த யையுள்ளவனாகியும், மௌனம் உள்ளவனாகியும், இ[illegible]

சாத்திர முறைப்படியும், வைராக்கிய முறைப்படியும், ஆசாரங்களுடனும், உள்ள உத்தமகுருவினிடத்தில் கற்கவேண்டும். முக்தியை விரும்பும் எந்த அதிகாரிகளுக்கும், இந்த யோகமானது இன்றியமையாத சாதனமாயிருத்தலால், முமுக்ஷுக்கள் யாவரும் விரும்பி அப்பியாசிக்கத்தக்கதென்பதை அறியவேண்டியது.

அடயோகத்துக்குரிய இடம் அல்லது மடம்.

நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய செல்வநிலையை யடையப்பெற்று விளங்கும் தேசமாகியுந் தர்ம நிலையுள்ளதாகியும் பஞ்சமில்லாததாயும் திருடர், புலி, சர்ப்பம் முதலியவற்றின் உபத்திரவம் இல்லாததாயும், உள்ள தேசத்தில் ஒருவில் கடை அதாவது நாலுமுழம் தூரத்திற்கு உட்பட்டு கற்களும், அக்கினியும், ஜலமும் இல்லாததாயும், ஏகாந்தத்தில் சிறு வாசல் அமைக்கப்பட்டதும், சாளரங்களும் மேடுபள்ளங்களும் ஈரமும் இல்லாததாயும் உள்ள சிறு கட்டடங்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதாம்.

அடயோக அப்பியாசஞ் செய்பவர்கள் முற்கூறிய இலக்கணத்தையுடைய கட்டடத்தில் பிரவேசித்து இருப்பதற்கு மிருதுவாயும் சாஸ்திரயுக்தமாயுமுள்ள ஆசனத்தில் அமர்ந்து சகலவிதகவலைகளையும் நீக்கி, குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்ட யோக மார்க்கத்தை முன்பின் மாறுதலின்றிக் கிரமப்படி விடாமுயற்சியோடு செவ்வையாக அப்பியாசித்து வரவேண்டும்.

இப்படி அப்பியாசிப்பவர்களுக்கு மிதமான ஆகாரத்தைவிட அதிகமாகப் புசித்தல், தேகசிரம முண்டாகும்படி அதிகநடை, அதிக விவகாரம், அதிகப்பேச்சு, அதிகாலை ஸ்நானம், இராப் போஜனம், பலவகையான நியமமின்றிய

ஆகாரம், துர்ச்சனசங்கம், மனோசஞ்சலத்துக்கு ஏதுவாகிய தொழில் முதலியவைகளெல்லாம் நேர் விரோதமாயிருக்கின்றன. மனோ உற்சாகம், அதிசாகஸம் தைரியம், உண்மையாகிய தத்வஞானம், இடம், சங்கத்தியாகம், மனோசாந்தி இவை முதலிய அன்பின் நிறைவே யோகசித்தியை மென்மேலும் வளர்ப்பனவாம்.

கூறிப்போந்த அடயோகத்துக்கு எட்டு அங்கங்கள் உள்ளன.

அவையாவன:—இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பவைகளாம்.

இயமம்:—கொல்லாமை, சத்தியம், பிறர்பொருளை யிச்சியாமை, பிரமசரியம், க்ஷமை, தைரியம், தயை நேர்மை, மிதாகாரம், சவுசம் ஆகிய பத்தும் இயமம்.

நியமம்:—தவம், சந்தோஷம், ஆஸ்திக்யம் (வேதாகம புராணங்களில் சொல்லும் விஷயங்களை நம்புதல்) விசுவாசம், தானம், ஈஸ்வரபூஜை, சித்தாந்த சிரவணம், நாணம், மதி, (நித்திய நைவேத்திய கருமங்களில் சிரத்தை) ஜபம் விரதம் என்னும் பத்தும் நியமமாம்.

ஆஸனம்.

ஆசனம், கும்பகமென்னும் சித்திரம், முத்திரை யென்னும் கரணம், நாதானு சந்தானம் என்று சொல்லப்படும் நாலு அங்கங்களில் ஆசனமானது அடயோகத்துக்கு முதல் அங்கமாயிருக்கின்றது. இது ஆரோக்கியத்தையும், சுனமின்மையும் உண்டாக்கி தமோரசோ குணங்களை நீக்கி உண்மை நிலையையறியுந் தன்மைக்கு ஏதுவாயிருக்கின்றது.

1. **சுவஸ்திகம்:**— மடிக்கப் பெற்ற முழந்தாளுக்குந் தொடைக்கும் இடையே காலின்படத்தை இரண்டு பக்கங்களி

[illegible] சரீரத்தை நேராக வைத்து [illegible] இரு
[illegible] இவ்வாசனம் சகல [illegible]
பதாம்

2. கோமுகம்:—இடது பிரிஷ்ட பாகத்தில் வலது பாத [illegible] யும் அவ்விதமே வலது பாகத்தில் இடது பாத [illegible] யையும் நன்றாய்ச் சேர்த்து, பசுவின் முகம்போல [illegible] தெரியும்படிச் செய்வது [illegible] இரம் முதலிய [illegible] முதலிய கிரியைகளின் சக்தியையும் [illegible]

3. வீரம்:—ஒரு காலை [illegible] பெரிதாம் மற்றப் பாகத்தில் [illegible] யையும் [illegible] வைத்து இருத்தலாம். [illegible] நீக்கித் தைரியத்தை உண்டுபண்ணும்.

4. [illegible]

[illegible]

6. உத்தான கூர்மாசனம்:—முற்கூறிய குக்குடாசனத்தில் இருப்பவர்கள் இரண்டு புஜங்களாலும் கழுத்தை நெருக்கிக்கொண்டு ஆமையைப்போல் இருத்தலாம்.

7. பச்சிமதான ஆசனம்:—இரண்டு முழங்கால்களையும் தண்டாகாரமாய் நீட்டிக்கொண்டு இரண்டு கைகளின் சுண்டு விரல்களாலும் இரண்டு கால் பெருவிரல்களையும் பெலமாக பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு இரண்டு முழங்கால்களின் கீழ் பாகங்களும் பூமியில் நின்று எழாமல் செவ்வையாக இருந்துக்கொண்டு இரண்டு முழந்தாளின்மீதும் நெற்றியை படியவைத்துக் கொண்டிருத்தலாம். கூறிப்போந்தவற்றுள் மேம்பாடுடைய பச்சிமதான ஆசனத்தால் பிராணவாயுவை பச்சிமம் என்னும் சுழுமுனை மார்க்கத்தில் செல்லும்படி செய்கின்றது சாட்ராக்கினியை ஜொலிப்பிக்கின்றது. அன்றியும் உதரத்தின் மத்திமபாகத்தைப் பெருக்கும்படிச் செய்யாமலிருக்கும்படிச் செய்கிறது. வியாதிகளை நிவர்த்தித்து தைரியத்தை யுண்டாக்கின்றது.

8. மயூராசனம்:— இரண்டுகைகளின் விரல்களையும் விரித்துப் பூமியில் ஊன்றி நாபியின் இரு பக்கங்களிலும் முழங்கைகளைசேர்த்துத் தண்டம்போல் நிமிர்ந்து பூமியில் நின்று எழும்பி நிற்றலாம். இவ்வாசனத்தால் குன்மம் மகோதரம் நீர்பீலிகை முதலிய சகலரோகங்களும் நீங்கும். வாதபித்தகபங்களும் சமமாக நிற்கும். ஆலசியத்தை நீக்கி சாட்ராக்கினியை உண்டாக்கும். அமிதமாகக்கொண்ட ஆகாரத்தை சீக்கிரம் ஜீரணிப்பிக்கும்.

9. சவாசனம்:—பிராணன் நீங்கிய சரீரத்துக்கு சமமாக, முதுகு பூமியில்படியும்படி நித்திரையைப்போல அசை

வது இரண்டு கால்களையும் இரண்டுபக்கங்களில் பொருந்தச் செய்து இரண்டு கைகளையும் இரண்டு பக்கங்களில் பொருந்த அமைத்து படுத்திருப்பதாம். இந்த ஆசனம் அடாப்பியாசத்தினால் உண்டாக்கும் இளப்பை தீர்ப்பதும் தவிர சித்தவிஸ்ராந்தியையும் தரும்.

10. மச்சேந்திர சித்தாசனம்:-குதத்திற்கும்உபஸ்தத்திற்கும் மத்திய பிரதேசமாகிய யோனிஸ்தானத்தை இடது கால் பாதமூலத்தால் அழுத்தி, வலது பாதத்தை உபஸ்தத்துக்கு மேல் பாகத்தில்இடமாக அழுந்தவைத்து, இருதயத்தில் முகவாய்க்கட்டையைச்செவ்வையாக அழுத்தி, விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களைத் திருப்பிப் புருவமத்தியில் அசைவற்ற பார்வையோடுகூடியிருத்தலாம். இந்த ஆசனத்தால் மோக்ஷ விட்டின் கதவு திறக்கப்படுகின்றது.

11. பத்மாசனம்:—இரண்டு கால்களின் துடைகளின் மீது இரண்டுகால் பாதங்களையும் கத்திரிப்பூட்டாக மாறிவைத்து இரண்டு கைகளாலும் இரண்டு கால் பெருவிரல்களையும் மாறிப்பிடித்து நாலு அங்குலம் வெளியிருக்கும்படி முகவாய்க்கட்டையை இரதயத்தில் பொருந்தும்படி வைத்து நாசிநுனியைப் பார்த்துக்கொண்டிருத்தலாம். இவ்வாசனத்தால் யோகிகளுக்கு நோயில்லாமல் செய்கின்றது.

12. பத்திராசனம்:-பீஜத்தின் கீழ்ப்பாகத்திலுள்ள நரம்பின் இருபக்கங்களிலும் அதாவது இடது பக்கத்தில்இடது பரட்டையும் வலது பக்கத்தில் வலதுபரட்டையும் பொருந்த சேர்த்திருப்பதாம். இது சகல வியாதிகளையும் நாசஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளது.

13. சிம்மாசனம்:—இரண்டு கால் பரடுகளும் பீஜத்தின் கீழ்பாகத்தில் சேர்க்கவேண்டும். அதாவது, இடது கால் பரட்டையை வலது பக்கத்திலும் வலது கால் பரட்டையை இடது பக்கத்திலும் சேரவைத்து அவ்விரண்டு முழங்கால்களிலும் இரண்டு கைகளையும் விரித்து ஊன்றி முகத்தை மேலே யெழுப்பி வாயைத்திறந்து நாவை வெளியே தொங்கவிட்டுக்கொண்டு நாசிநுனி நாட்டத்தில் இருத்தலாம். சிரேஷ்டமான இவ்வாசனத்தால் மூன்று பந்தங்களையும் சமஸ்தியாகின்றன.

ஆஸனங்களில் பேதங்கள்.

அவற்றுள்;— (1) சுவஸ்திகம். (2) கோமுகம். (3) வீரம் (4) கூர்மம். (5) குக்குடம். (6) உத்தானகூர்மம். (7) பச்சிமதானம். (8) மயூரம். (9) மச்சேந்திர சித்தாசனம். (10) (பத்மாசனம்) (11) பத்திராசனம் (12) சிம்மாசனம் (13) சவாசனம் முதலிய 84 ஆசனங்கள் போகநூற்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

மேற்கூறிய ஆசனங்கட்குள்,

சிம்மம், பத்திரம், பத்மம், மச்சேந்திரசித்தாசனம், என்னும் இந்நான்கும் முக்கியமானவை. மேற் சொல்லிய நான்குஆசனங்களில் மச்சேந்திர சித்தாசனம் மிகச்சிறந்தது. ஏனெனில் சிலஆசனங்கள் ரோக நாசத்துக்கும், சில ஆசனங்கள் பிராணாயாமாதி, சமாதி அங்கங்களுக்கு சாதனங்களாயிருக்கின்றன. சித்தாசனம் சமாதிகாலத்திலாகிறதால் இதையே வச்சிராசனம் என்றும், முக்தாசனம் என்றும், குப்தாசனம் என்றும் சிலர் கூறுவதுண்டு.

இத்தகைய ஆசன பயிற்சி செய்பவர்கள் மிதாகாரிகளாக இருக்கவேண்டும். மிதாகாரமாவது வயற்றின் உள்

வெளியை ... பாகமாக்கி இரண்டு பாகங்களை ... அன்னத்தாலும், மூன்றும் பாகத்தை ஜலத்தாலும் நிரப்பி நான்காம் பாகத்தை எப்போதும் ... வாயு உலாவுவதற்கும் வெளியாவதற்கும் வைத்திருக்கல் வேண்டும். ஆசன சித்தியானபிறகு பிராணயாமம் செய்யவேண்டியது.

யோகிகளின் ஆகார நியமம்.

பாகற்காய் முதலிய கசப்பு பதார்த்தங்களையும் புளி, கொடுக்காப்புளி முதலிய புளிப்பு பதார்த்தங்களையும், மிளகாய் முதலிய உறைப்பு பதார்த்தங்களையும், அதிக உஷ்ணமான பதார்த்தங்களையும், கீரை, நாடி, கைலம், எண்ணெய், கடுகெண்ணெய், கடுகு, காய், கயிறு, மோர், கொள்ளு, இலந்தைப்பழம், புண்ணாக்கு, பெருங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, வெங்காயம், இறைச்சி முதலிய அபத்திய பதார்த்தங்கள் எக்காலத்திலும் அப்பியாசிகளால் தள்ளத்தக்கனவாம். அடயோக அப்பியாசிகளால் கொள்ளத்தக்க ஆகாரநியமத்தை கூறுகிறேன். கோதுமை, சம்பாநெல் அரிசியாலாகிய அன்னம், தினை என்னும் ஒருவகை தானியம், வாற்கோதுமை, அறுபதாங்குறுவை நெல்லரிசி, சாதம், பால், நெய், சர்க்கரை வெண்ணெய், கற்கண்டு, தேன். சுக்கு, பேய்ப்புடல் பஞ்சாங்கம், பாசிப்பயறு முதலியனவும், தோஷமில்லாத ஜலமும் ஆகிய இவைகளே கொள்ளத்தக்கனவாம்.

பிராணயாமம்.

பிராணயாமமாவது:—பிராணவாயுவை அப்பியசிக்கல், அல்லது நிறுத்தல்,

பிராணவாயுவின் அசைவு எதுவோ அது மனத்தின் அசைவு. ஆகையால் மகான்கள் பிராணனது சலனத்தை ஜெயிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். சரீரதோஷங்களை

நீக்கி சாத்வீக குணத்தோடு பிராணயாமம் செய்யவேண்டும். பிராணயாமமானது பூரக இரேசக கும்பகமாகிய 3 அங்கங்களையுடையது. வெளிவாயுவை உட்கொள்ளுவது பூரகமாம். அவ்வாயுவை உள்நிறுத்துதல் கும்பகமாம். கும்பித்த வாயு வெளிப்படுத்தல் இரேசகமாம்.

பிராணயாமம் இருவகைப்படும்.

ஒன்று அகர்ப்பம். மற்றொன்று சகர்ப்பம்.

பிராணயாமம் செய்வதற்குமுன்னமே நாடிசோதனை செய்யத்தக்கது.

நாடிசோதனை.

சூரியநாடியால் பிராணவாயுவை இழுத்து மெள்ளக் கும்பித்து சூரியனாலேயே ரேசிக்கவேண்டும். பிறகு சூரியநாடியால் வாயுவை மெள்ள மெள்ள இழுத்து சந்திரனால் ரேசிக்கவேண்டும். சந்திரனால் வாயுவைபூரித்து, கும்பித்து, சூரியனால் இரேசிக்கவேண்டும். இவ்விதம் சூரிய சந்திரநாடிகளின் அப்பியாசத்தை பிராதக்காலத்திலும், மத்தியானகாலத்திலும். சாயங்காலத்திலும், அர்த்த இராத்திரியிலும் பிரதிதினமும் செய்துவர மூன்றுமாசத்துக்குமேல் நாடிகள் சுத்தமாகின்றன. இவ்வப்பியாசி சிங்கம், புலி, யானை, முதலிய மிருகங்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசப்படுத்துவது போல பிராணயாமத்தை மெள்ள மெள்ள அப்பியசிக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாமல் விரைவாய் அப்பியசித்தால் அது சிங்கம் புலி, யானை முதலிய மிருகங்களைப்போல அப்பியாசியைக் கொல்லும். அரோகதிடகாத்திரமுள்ளவர்கள் மட்டும், இப் பிராணயாம அப்பியாசத்தைச் செய்துவரவேண்டும். வாத பித்த, கபதோஷங்களால் கோழையும் சரீரத்தில்கொழுப்பும் அதிகமாயுள்ளவன் பிராணயாம அப்பியாசம் துடங்கு முன்னமே தௌதி, பஸ்தி, நேதி, திராடகம், நௌலிகம், கபா

[illegible] என்னும் ஆ[illegible]ங்களால் தேகசுத்தி செய்துகொண்டு பிறகு [illegible]ணாயாமத்தை முடிக்கவேண்டும்.

சட்கருமங்கள்.

தௌதி:—நான்கு அங்குல அகலமும் 15 முழம் நீளமுமுள்ள மெல்லிய புது மல் வஸ்திரத்தை ஜலத்தில்நனைத்து குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்டபடி வஸ்திரத்தின் நுனியை முன் பற்களால் கடித்துக்கொண்டு மெள்ள மெள்ள கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்விழுங்கி நௌலி கர்மத்தால் வயிற்றிலுள்ள வஸ்திரத்தை செவ்வையாய் அசைத்தபடியும் மெள்ள மெள்ள வெளியே இழுக்கவேண்டும். இவ்வப்பியாசத்தால் சுவாசகாசம், பீலிகை, குஷ்டம் நாசமாகின்றன.

பஸ்தி:—நதி அல்லது ஓடையின் நாபி அளவுள்ள ஜலத்திலிருந்துகொண்டு சுண்டுவிரல் நுழையத்தக்க ஓர் வழுவழுப்புள்ள குழலை குதத்தில் நான்கு அங்குலம் செலுத்தி 2 அங்குல அளவு வெளியில் வைத்து ஜலம் உள்ளே பிரவேசிக்கும் வண்ணம் குதத்தை சுருக்கிபின் உட்சென்ற நீரை நௌலிகர்மத்தால் அலசி வெளியே விடவேண்டும். இவ்வப்பியாசத்தால் குன்மம் பீலிகை, மகோதரம், கபரோகங்கள் நீங்கும் மேல்கூறிய தௌதி பஸ்தி என்னும் இரண்டுகருமங்களையும் ஆகாரம் சாப்பிடுமுன் செய்யவேண்டும். இது செய்தபின் தாமதிக்காமல் ஆகாரம் சாப்பிடவேண்டும்.

நேதிகர்மம்:—ஒரு சாண் அளவுள்ள முடிச்சில்லாத இழைத்த நூலை நாசி துவாரத்தில் நுழைத்து மற்ற நாசியை விரலால் அடைத்து பூரகஞ்செய்து மறுபடியும் வாயினால் ரேசிக்கவேண்டும். இவ்விதம் அடிக்கடி செய்வதினால் வாயில் கயிற்றின் நுனி வருகிறது. வாயில் வந்திருக்கிற நுனியையும் வெளியிலிருக்கும் நுனியையும் பிடித்துக்கொண்டு

மெள்ள இழுக்கவேண்டும். இதுபிரகாரம் மற்றைய நாசியிலும் விட்டு இழுத்து சுத்திசெய்யவேண்டும். இதனால் கபாலசுத்தியும் திவ்யதிருஷ்டியும் உண்டாவதோடு தோளின் மேல் பாகத்திலுள்ள சகல வியாதிகளையும் நீக்கும்.

திராடகம்:—ஏகாக்கிர சித்தமாய் அசை[illegible] யால் லக்ஷியத்தை கண்ணீர் விழும் வரையில் [illegible]டும். இதனால் நேத்திர ரோகங்கள் நீங்கும். பிறகு கேசரிமுதலிய முத்திரைகளை அப்ப[illegible]

நௌலி கர்மம்:—இதை சுவஸ்திகாசனத்து தோள்களை வளைத்துக்கொண்டு வயிற்றை நீர் சுழியைப்போல் அதிகவேகமாக சுற்றவேண்டும். இவ்வப்பியாசத்தால் நல்ல ஜீரணசக்தியும் எப்போதும் சுகமும் உண்டாகும். இது தௌதி பஸ்தியென்னும் கரு[illegible]க்கு ஆதாரம்.

கபாலபாதி:—கொல்லன் துருத்தியைப்போ[illegible]த்தோடு இரேசகபூரகம் செய்தலே கபாலபாதியெ[illegible]ல்லப்படும். இவ்வப்பியாசத்தால் சகல கப ரோகங்களும் நீங்கும்.

பிராணாயாமம்.

மேற்கூறிய சட்கருமங்கள் பிராணாயாமத்துக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றன. அப்பியாசியின் [illegible] தன்மையும் கப தோஷம் முதலிய மலங்களும் நீங்கிய பின் பிராணாயாமம் செய்தால் யோகம் வருத்தமில்லாமல் சித்திக்கும்.

இந்த பிராணாயாமமும், உத்தம, மத்திம, அதமமென மூன்று வகைப்படும்.

உத்தமப்பிராணாயாமம்

சந்திரனால் 6 விநாடி பூரகம்		விநாடிக்கும்பித்து சூரியனால்	[illegible]	ரேசித்தகாலம்
சூரியனால் 6 விநாடி	64	விநாடி	சூரியனால்	விநாடி
சந்திரனால் 6 விநாடி	128	விநாடி	சூரியனால் 6	விநாடி

மத்திமப்பிராணாயாமம்

சந்திரனால் 12 விநாடி	128	விநாடி	விநாடி 12	விநாடி
சூரியனால் 12 விநாடி	256	விநாடி	விநாடி 12	விநாடி
சந்திரனால் 12 விநாடி	256	விநாடி	விநாடி 12	விநாடி

அதமப்பிராணாயாமம்

சந்திரனால் 12 விநாடி	386	விநாடி	விநாடி 12	விநாடி
சூரியனால் 12 விநாடி	512	விநாடி	விநாடி 12	விநாடி
சந்திரனால் 12 விநாடி	512	விநாடி	விநாடி 12	விநாடி

இம்மூன்று சாதனைகளும் சரீரத்தை ஆசனத்திலிருந்து பூமியை விட்டு [illegible].

ஆசனம் ஜாலந்திர பந்தம் முதலிய விதிபோடு கூடிய பிராணாயாமத்தால் [illegible] பிராணவாயு இடைபிங்கலைகட்கு மத்தியிலுள்ள சுழுமுனாநாடியின் [illegible] திறந்துகொண்டு ஆயாசமில்லாமல் சுழுமுனையில் பிரவேசிப்பதனால் அப்போது மனதில் ஸ்திர தன்மையுண்டாகிறது. மனதின் ஸ்திரதன்மை எதுவோ அதுவே மனோன்மனி [illegible]. மனோன்மனி என்னும் சொல்லானது உன்மனியென்று பெயர். அப்யாசிகள் மேற்கூறிய உன்மனியவஸ்தை சித்திக்கும்பொருட்டு சூரியபேதம் முதலிய 8 விதகும்பகங்கள் செய்கின்றார்கள். கழுத்தைச் சுருக்கி மோவாக்கட்டையை இருதயத்தில் ஸ்தாபித்தலாகிய ஜாலந்திரபந்தத்தாலும், சீக்கிரம் ஆதாரத்தை சுருக்குதலாகிய மூலபந்தத்தாலும் பிரயத்தன விசேஷத்தால் நாபி பிரதேசத்தை பின்புறமாக இழுத்தலாகிய ஒட்டியானபந்தத்தாலும் பிராணவாயு சுழுமுனையை அடைகின்றது.

அஷ்டவிதகும்பகங்கள்.

சூரியபேதி:—சூரியனால் மெல்லமெல்ல பூரித்து கும்பித்து அதன்பின் சந்திரனால் மெல்லமெல்ல ரேசிக்கப் பழகுவதாம். இவ்வித கும்பகம் செய்யுங்கால் முகவாய்க்கட்டையை மார்பின்மேல் அணைத்துக்கொண்டு அப்பியசிக்கவேண்டும். இவ்வப்பியாச முயற்சியால் சிரநோய், ஜலதோஷம், சில்விஷம், இவைகளை நீக்கிவிடலாம். தனது தேகத்திலுள்ள 80 வித வாத தோஷங்களையும் வயற்றிலுள்ள கிரிமிகளையும் நீக்கிவிடும்.

உஜ்ஜாயினி:— சூரியபேதியின் அனுஷ்டானத்தால் கலைகள் தன் வசப்பட்டிருக்குமாதலால் வாயைமூடி இரண்டு நாசியாலும் பூரித்து வயிறு, தொண்டை, இவைகளை வாயுவினால் நிரப்பிக்கும்பித்தபின் மிருதுவாய் சந்திரனால்ரேசிக்க வேண்டும். இவ்வப்பியாசம் நடந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும் செய்யத்தக்கதாம். இதனால் யோகியின் சரீர தோஷம், சிலேத்மதோஷம் நீங்கி ஜாடராக்கினி விருத்தியாகும்.

சீத்காரி:—கொட்டாவிவிட்டு இரண்டுநாசியாலும் ரேசித்து கீழ்மேல் பல்வரிசையைச் சேர்த்துக்கொண்டு இஸ் என்று சப்திக்கும்படி வாய்நிறைய ஜலம்பூரித்துக் கும்பித்து இரண்டு நாசியாலும் ரேசித்தலாம். இதனால் யோகியின் சரீரத்துக்கு வனுவேறி பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், இவைகள் நீங்கும்.

சீதலி:—இரண்டுநாசியாலும் ரேசித்து நாவின் நுனியை உண்ணாவின் முன்னிலையில் வைத்து நாவு தொண்டை, இவைகளின் உதவியால் ஜலம்பூரித்து, கும்பித்து, தேகமேல்

லாம் சுவாசவிருத்தி இரண்டு நாசியாலும் மிருதுவாய் ரேசித்தலாம். இவ்வப்பியாசத்தை ஒருமாதம்பழகிவந்தால் பிராணவாயுவு தன் வசப்படும். யோகியின் சரீரத்தில் உதிரம் குளிர்ந்துவிடுகிறபடியால் வீக்கம் சுரம், சுரக்கட்டி, முதலிய வியாதிகள் தனக்கு வராமல் விலக்கிக்கொள்ளவும், சர்ப்பத்தைப்போல் சட்டை உரித்து அன்னாகாரம், வாயு பக்ஷணமின்றி வெகுநாளும் ஜீவித்திருக்கவும் வல்லமை உண்டாகின்றது. இச்சாதனையை இடைவிடாது 3 வருஷம் பழகிவந்தால் ஆத்மதரிசனம் கிடைக்கும்.

பஸ்திரிகை:— இடது பாதத்தை வலது தொடையின் பேரிலும், வலது பாதத்தை இடது தொடையின் பேரிலும் வைத்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கழுத்தையும், இடுப்பையும், நேரே நிமிர்ந்திருக்கச்செய்து இரண்டு கைகளையும் முழங்காலின்மேல் வைத்து சின் முத்திரை பிடித்து வாயை மூடிக்கொண்டு சுழுமுனையில் நாட்டம் வைத்து நாசியின் ஒரு துவாரத்தால் வலுவாய் ரேசித்து சடிதியில் அடிக்கடி ஆயாசமாகும் வரையில் பூரித்து ரேசித்து மறுபடியும் சூரியனால் பூரித்து வயற்றை நிரப்பி கும்பித்து சந்திரனால் ரேசித்து மறுபடியும் சந்திரனால் பூரித்து கும்பித்து சூரியனால் ரேசிக்கவேண்டும். இக்கும்பக அப்பியாசத்தால் யோகியின் சரீரம் கனக்கவும், லேசாகவும், செய்துகொள்ளலாம். இயற்கையாயுள்ள இவ்வப்பியாசத்தால் பச்சோந்தி தன் சரீர நிறம் மாறி பெருக்கவும், மெலியவும் செய்துகொள்ளுகிறது. சர்ப்பம் இவ்வப்பியாசத்தால் ஜலத்தில் மிதந்து நிற்கவும், மாரிகாலத்தில் அசைவாநித்திரை செய்யவும், செய்துகொள்ளுகிறது. இவ்வப்பியாசத்தால் சுழுமுனையில் உண்டாகிய பிரமகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி ருத்திரகிரந்தி என்னும் மூன்று கிரந்திகளின் பேதகத்தை விசேஷமாய் செய்வதாயிருக்கிறது.

பிராமரீ:—சுகாசனத்தில் இருந்து நாடிகளை படபடப்பாக ஓடச்செய்து சரீரத்தில் உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணும் பொருட்டு துரிதமாக சுவாசத்தை இழுத்துவிடுத்து வியர்வை கண்டு உடம்பு குளிர்ந்து போனவுடன் இரண்டு நாசித் துவாரங்களாலும் தூங்கும்போது நிதானமாகவும், சற்று நேரத்துக்கு பின்பு கிரமமாய் துரிதப் படுத்தியும் தன் சரீரம் வியர்வையால் முழுமையும் நனைந்து போகிற வரையில் சுவாசத்தை இழுத்து விடுத்த பின்னர், இரண்டு நாசித் துவாரங்களாலும் பூரித்து கும்பித்து நிதானமாய் ரேசிக்கவேண்டும். இக்கும்பகத்தை நீடித்த காலம் பழகி வந்தால் முதுமை நீங்கி எவ்வனதிசை அடைவதோடு அணிமாதி சித்திகளையும் ஆனந்த லீலையையும் அடையலாம். இதனால் பிறருக்கு உண்டாகும் வியாதிகளையும் போக்கலாம்.

மூர்ச்சை:—சித்தாசனத்தில் இருந்து கொண்டு மழை பெய்யும்போது உண்டாகும் சப்தத்தைப்போல செவிகளில் சப்திக்கும்படி பூரித்து முகவாய்க்கட்டையை மார்பில் அணைத்து மூர்ச்சை உண்டாகும் வரையில் கும்பித்து பின்பு மிருதுவாய் ரேசிக்கவேண்டும். ஓர் சமயம் சடிதியில் மூர்ச்சை வந்துவிட்டால் யோகிசெய்த கும்பகம் நிறைவேறியதாம். இவ்விதம் பழகியபின்னர் இரண்டு காதுகளையும் அடைத்துக்கொண்டு பின் கும்பிக்கையில் வலது காதினுண்டாகும் சப்தத்தை இடது காதினால் கேட்டுக்கொண்டிருந்து இரண்டு நாசித் துவாரங்களாலும் மிருதுவாய் ரேசித்தும் இவ்விதம் வலது காதின் சப்தம் இடது காதுக்கு கேளாத வரையில் கும்பித்து பழகவேண்டும். இவ்வித அப்பியாசத்தால் ஜெகத்வசியமும், காட்டிலுள்ள துஷ்டமிருகங்களின் உபாதையின்றி சஞ்சரிக்கவும், வல்லபமுடையவனும் நீடித்த காலம் ஜீவிப்பான். இக்கும்பகத்தை ஒரு மாதம் அப்பியசி

[illegible] ஆகின்றது. ஒரு வருஷத்தில் [illegible] பாலனுமாம். 3 வருஷத்தில் அகாலமிர்த்தியு [illegible] கலைக்கியானங்கள் தோன்றும். [illegible]. 10 வருஷத்தில் [illegible] 12 வருஷத்தில் ஓர் இடத்தை நினைத்தவுடன் அவ்விடத்துக்கு செல்லக்கூடும். 20 வருஷத்தில் பரகாய பிரவேசம் செய்யலாம். 24 வருஷத்தில் தேகத்திலுள்ள [illegible] அமிர்த ஊறலுண்டாகும். 30 வருஷத்தில் [illegible] தேவரூப மடைந்து அஷ்டமா சித்திகளும் அஷ்டாங்க யோகங்களும் உண்டாகும்.

பிலாவினி:—வாயுவால் நிரம்பப் பூரிக்கப்பட்ட வயற்றையுடையவன் ஜலத்தில் ஆழத்தில் சென்றாலும் தமாரை யிலைபோல சுகமாய் மிதக்கலாம்.

இரேசக பூரகமில்லாத கேவல கும்பகம் சித்திக்கும் வரையில் சூரியபேதம் முதலிய அஷ்டவித கும்பகங்களை அப்பியாசிக்கவேண்டும்.

அஜபை.

பூரகரேசகங்களை:—செய்யுங்கால். சோகம் அம்சோ என்று கேரரகவும் தலைகிழாகவும் பிரகாசிக்கிற அஜபாமந்திரத்தால் தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஜீவபிரமஐக்கியம் அடிக்கடி சிந்திக்கப்படுகிறது.

மேல்குறிப்பிட்ட 8 வித கும்பகங்களின் அப்பியாசத்தால் நித்திரை செய்யும் குண்டலி என்னும் ஆதார சக்தி விழிப்புண்டாகி சகல பதுமங்களும் 6 சக்கிரங்களும் பிரம்மகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, ருத்திரகிரந்தி, என்னும் 3 கிரந்திகளும் பேதத்தை அடைந்து கட்டுகளையும் கடந்துபோதலால்

சுழுமுனை நாடியில் சுகமாக செல்ல ஆரம்பிக்கிறது. அப்போது சித்தம் நிராலம்பமாகிறது. பிரமத்தை அடைதற்கு உபாயமாகிய சுழுமுனை வாயிலை தன் முகத்தால் மூடிக்கொண்டு நித்திரை செய்யும் இக்குண்டலி சக்தியை விழிப்பிக்க மகாமுத்திரை, மகாபந்தம், மகாவேதம், கேசரி, ஒட்டியாணம், மூலபந்தம், ஜாலந்திரபந்தம், விபரீதகரணி, வஜ்ரோலி, சத்திசாலனம், என்னும் முத்திரைகளை அப்பியாசிக்கவேண்டும். மேற்கூறிய முத்திரைகளால் ஜனன மரண நீக்கமும், அணிமாதி அஷ்ட ஐசுவரிய பிருப்தியும், உண்டாகின்றது.

மகாமுத்திரை:—சுருக்கிய இடது கால் குதியால் யோனியை செவ்வையாய் பிடித்து, வலது காலை நீட்டி பூமியில் செவ்வையாய் பொருந்தி விரல்களை நீட்டிக் கைகளால் திடமாக கால்பெருவிரல்களை பிடித்துக்கொண்டு, ஜாலந்திர பந்தம் செய்து வாயுவை சுழுமுனையில் செலுத்த, தடியால் அடிபட்டபாம்பு எப்படி தண்டவடிவமாகிறதோ அதுபோல குண்டலியானது சீக்கிரமாக நிமிர்ந்து சுழுமுனை நாடியில் பிரவேசிக்கின்றது. இம் முத்திரையை அப்பியாசித்தால் மகாசித்தியைக் கொடுக்கும்.

மகாபந்தம்:—இது கால் குதியை யோனிஸ்தானத்தில் சேர்த்து இடது தொடையின்பேரில் வலது பாதத்தை செவ்வையாய் வைத்து பூரித்து, மோவாக் கட்டையை இருதயத்தில் வைத்து யோனிஸ்தானத்தைசுருக்கி மனதை சுழுமுனை நாடியில் வைத்து, கும்பித்து மெல்ல மெல்ல ரேசிக்கவேண்டும். இது மகாசித்திகளை விசேஷமாய் தருவதோடு காலபாசத்தை நீக்கவும் கூடும்.

மகாவேதம்:—மகாபந்த மென்னும் முத்திரை கைவந்த யோகி வாயுவை பூரித்து, ஜாலந்திர முத்திரையால் மேல் கீழாகச்செல்லும் வாயுவை கும்பித்து, இரண்டு கை

களையும் வாயைப் பூமியில் வைத்து பிராணஸ்தானத்தில் சேர் [illegible] இரண்டு கட்பிரதேசத் [illegible] குதியை இடது [illegible] பூமியிலே மெல்ல [illegible] இரண்டு நாடிகளை [illegible] இரேசிக்க [illegible] வேண்டும். இதனால் அணிமாதிசித்திகள் உண்டாவதோடு [illegible] நடுக்கங்களும் நீங்கும்.

கேசரி:—இவ்வப்பியாசத்தை ஆரம்பிக்கையில் நாவின் கீழ்நரம்பை கொஞ்சம் அறுத்துக்கொண்டு கடுக்காய் எண்ணெய், உப்பு ஆகிய இவை மூன்றும் சேர்த்து அரைத்து காலைமாலை நாவில் தேய்த்து 7-ம்நாள் உள்ளங்கையால் நாவை கசக்கி பால் பிழிந்து, 8-ம் நாள் மறுபடியும் நாவின் கீழ் நரம்பை சிறுக அறுத்து முன் கூறியதுபோலவே 7 நாள் தேய்த்து பால்பிழிந்து, 8-ம் நாள் மறுபடியும் நாவின் கீழ் நரம்பை அறுத்துக்கொண்டு இவ்விதம் 24 அறுப்பு ஆகும் வரையில் தேய்த்து பால் பிழிந்துவரவேண்டும். இந்த ஆறு மாத காலமும் பாலே ஆகாரமாகக்கொண்டு பழகிய பின்னர் குகையில் பிரவேசித்து, சிறுகச் சிறுக ஆகாரத்தின் அளவைக்குறைத்து உத்தராயணத்தில் ஆரம்பித்து பழகி தெட்சணாயன ஆரம்பத்தில் தனது நாவை விழுங்கி சுவாசபந்தனம் செய்துகொள்ள தைரியம் உண்டானது தெரிந்துகொண்டு ஒரு வாரம் பாலும் நெய்யுமுண்டு, ஒன்று அல்லது 2-நாள் சுத்த உபவாசமாயிருந்து நீனிவையையும், குடலையும், மார்பையும், பூரிக்கும் வாயுவினால் நிரப்பி, புருவமத்தியில் நாட்டம் வைத்து நாவை விழுங்கி சுவாசத்தை பந்திக்கவேண்டும். இவ்விதம் பழகிவர பாபபுண்ணியத்தினின்றும் நீங்கி புனிதனாகி நீடித்தகாலம் ஜீவித்திருக்கவும், அஞ்ஞானம் நீங்கி ஆத்மதெரிசனம் செய்து நிர்விகற்ப சமாதியிலிருக்கவும் கூடும்.

ஆமை, சர்ப்பம், தவளை முதலிய ஜெந்துக்களுக்கு நாக்கு நீளமாதலால் அவைகள் நாவை விழுங்கி சுவாசபந்தனம்செய்து ஆகாரமின்றி பூமியில் வெகுகாலம் புதைந்து கிடக்கும்.

யோகி தன் நாக்கை கபாலக் குகையில் செலுத்தி பின்மேல் முகமாகி, குண்டலி சத்தியை தியானித்து, கண்டத்தில் ஒழுகப்பட்ட சந்திராமிர்தத்தை எவன் குடிக்கிறானோ அந்த யோகிக்கு காயசித்தியும் பலமும் உண்டாகின்றது.

பீஜங்களில் பிரணவபீஜம், முக்கியமாயிருத்தல் போலவும், தெய்வங்களில் நிராலம்பமான தெய்வம் முக்கியமாயிருத்தல் போலவும், அவஸ்தைகளில் உன்மனீயவத்தை முக்கியமாயிருத்தல் போலவும், முத்திரைகளில் கேசரி முத்திரையே முக்கியமாம்.

ஒட்டியானபந்தனம்:—அடயோகி தன்சுவாசத்தை பூரணமாய் உள்ளுக்கு ரேசித்து, பூரித்து, இடது குதிகாலை உந்திக்குமேல் தீனிப்பைக்கு சரியாய் வைத்து, உட்கார்ந்து நவத்துவாரங்களையும் அடைத்துக் கொண்டு, நாவை விழுங்கி வாயை மூடி சுவாசபந்தனம் செய்தல். வயற்றில் நாபியின் மேல் பாகத்தையும், கீழ் பாகத்தையும், முதுகோடு ஒட்டும்படி பின்னிழுக்கவேண்டும். இதை 6 மாதம் அப்பியாசித்தால் மிருத்தியுவைஜெயிப்பதோடு முக்திஇயல்பாகவே உண்டாகும். பந்தங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் ஒட்டியான பந்தனமே உத்தமம்.

மூலபந்தம்:—இதை குக்குடம் அல்லது பத்மாசனத்திலிருந்து, கைகளை நீட்டி சூரிய கலையால் பூரித்து, முகவாக்கட்டையை மார்பிலணைத்து, நெற்றியை முழங்கால்களின் மேல்வைத்து கைகளினால் 2 கால் பெருவிரலை பிடித்துக்

கொண்டு கும்பித்து, அடக்கமுடியாத தருணத்தில் சந்திரனால் ரேசித்து, மறுபடியும் சந்திரனால், பூரித்து, கும்பித்து ரேசித்தபின், முன்போல் சூரியனால் பூரித்து கும்பித்து சந்திரனால் ரேசிக்கவும், இவ்விதம் அப்பியாசித்து வருதலையே யோகிக்கு பச்சிதமான மெனப்படும். இம்முத்திரை சிறு வயதிலிருந்து அப்பியாசிக்கவேண்டும். விருத்தப்பருவத்தில் அப்பியாசித்தால் தேகமிறுகி யெவ்வன திசையடைந்த பாவனையாக சிலகாலம் வரையில் நிற்கும்.

குதியால்—யோனியை செவ்வையாக பிடித்து குதத்தை சுருக்கவேண்டும். கீழ்செல்லும் அபானவாயுவை பலமாய் இழுப்பதினால் மூலாதாரம் சுருங்கி சுழுமுனையிற் செலுத்தும். இதையே மூலஸ்தானபந்தமென்று சொல்லப்படும். இவ்வப்பியாசத்தால் அக்கினி செவ்வையாக தகிக்கின்றபடியால் நித்திரைசெய்யும் குண்டலிசத்தி விழித்து நிமிர்ச்சியடைந்து பிலத்தில் பிரவேசித்த பாம்பைப்போல் சுழுமுனையில் பிரவேசிக்கிறது.

ஜாலந்திரபந்தம்:—கழுத்தைச் சுருக்கி நாலு அங்குலம் இடையிலிருக்கும்படி மார்பின் சமீபத்தில் கீழே குனியும் முயற்சி பூர்வமாக, மோவாய்க்கட்டையை ஸ்தாபிக்கலாம், இவ்வித அப்பியாசத்தால் அமிர்தம் ஜாடராக்கினியில் விழாது. பிராணவாயு இதர நாடிகளில் செல்லாது.

விவரீதகரணி:—பூமியில் சிரசை வைத்து இரண்டு கைகளாலும் இடுப்பை பிடித்துக்கொண்டு தோள் முதல் முழங்கைவரையிலுமாகிய புஜங்களாலும், பிடரி சிரசின் பின்புறம் என்பவற்றாலும், பூமியைப்பற்றி மேலே காலை நீட்டி குருவாக்கியப்படி அநுஷ்டிக்கத்தக்கதாம். இதனால் மேலும் கீழும்

இருக்கிற சந்திர சூரியர்களை, கீழும் மேலுமாக செய்யப்படுகிறது. (அதாவது) கீழ்முகமாக நோக்கிவரும் அமிர்தத்தை நாபியிலிருக்கும் சூரியன் விழுங்காமல் செய்து விடுகிறது. இவ் வப்பியாசத்தால் நரை, திரை, உண்டாகாது. காலன் கிட்டவரமாட்டான்.

வஜ்ரோலி:—யத்தினால் மிருதுவாகச்செய்யப்பட்டதும், இலிங்கத்தில் நுழையத்தக்கதுமாகிய 14 அங்குலங்களுள்ளதும் மத்தியில் துவாரமுள்ளதுமானசிலாகைசெய்து, இலிங்கத்தில் சிறுகச்சிறுகச் செலுத்துதலை அப்பியாசிக்கவேண்டும். இவ்விதம் கிரமம் கிரமமாய் 12 அங்குலம் உட்சென்றால் இலிங்கம் சுத்தமாகும். மிகுதியுள்ள 2 அங்குலத்தை மேல்முகமாக வளைத்து, வாயு உட்செல்லும்படி ஊதவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் நன்றாய் மார்க்கசுத்தி உண்டாகும். அதற்கு பின் ஜலத்தை இலிங்கத்தால் இழுக்கப் பழகவேண்டும். இவ்வப்பியாசத்துக்கு சுவாதீனமுள்ள ஒருஸ்திரி இருக்கவேண்டும். அப்பியாசி ஸ்திரியுடன் புணர்ந்தபிறகு ஸ்கலிதமான விந்துவை இலிங்கத்தின் வழியாகவே மேல் இழுத்து அப்பியாசிக்கவேண்டும். சம்போக காலத்தில் ஸ்திரியின் யோனியில்விழும் விந்துவை விழுவதற்கு முன்னும் விழுந்தபிறகும் ஸ்திரீயின் இரஜசைச்சேர்த்து வஜ்ரோலி முத்திரையால் இழுத்து விந்துவை இரக்ஷிக்கவேண்டும்.

இவ்வச்சிரோலியானது:—சகஜோலி, அமரோலி, என இருவகைப்படும். வச்சிரோலி முத்திரையின் பொருட்டு புணர்ச்சி செய்தபின் ஸ்திரிபுமான் இருவரும் நல்ல விபூதியை ஜலத்தில்குழைத்து சிரசு, நெற்றி, நேத்திரம், இருதயம், தோள், கை, இவைகளில் பூசிக்கொண்டு ஆனந்தமாயிருக்கவேண்டும். இதையே சகஜோலி என்று சொல்லப்படும்.

அமரோலி:— இதை [illegible] முதலியோர் கூட [illegible] அமிர்தோலி [illegible] வேண்டும். அமரி யென்னும் அமரவாருணியை [illegible] முறைப்படி [illegible] கேசரிமுத்திரை செய்து முற்கூறிய வச்ரோலியை அப்பியாசிப்பதாம் அமரோலி யெனப்படும்.

சத்திசாலனம்:— மூலாதாரத்தில் பொருந்தும் குண்டலியாகிய சக்தியை சக்திசாலனத்தால் எழுப்பிக்கச் செய்யவேண்டும். குதத்துக்கு 2 அங்குலம் மேலும், லிங்கத்துக்கு 2 அங்குலம் கீழுமாகிய தேகத்தின் மத்தியானது சரீர மத்தியாக சொல்லப்படுகிறது. கந்தஸ்தானம் பக்ஷிகளுக்கு தேகமத்திய மூலாதாரத்தினின்றும் 9 அங்குலத்துக்கு மேல் 4 அங்குல அகலமும் நீளமும் உள்ளதாய் முட்டை போன்ற வடிவுள்ளதாய் ஆடைக்கு நேரான முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குதத்துக்கு 2 அங்குல மேல் தேகமத்தியமாகும் ஒரு அங்குலமிருந்து 9 அங்குலம் கந்த ஸ்தானமாம். 72000 நாடிகளின் பலத்தைச் சோதிக்க வேண்டுமாயின் அதற்கு சக்திசாலனமாகிய குண்டலி அப்பியாசமின்றி வேறு சித்தி செய்யும் உபாயமில்லை. குண்டலி சக்தியானது கந்தத்தின் மேல் பாகத்தில் யோகிகளுக்கு மோக்ஷத்தின் பொருட்டும், மூடர்களுக்கு பந்தத்தின் பொருட்டும் பிரமத்வாரத்தில் முகத்தைவைத்து மூடிக்கொண்டு தூங்குகின்றது. சகல யோகதந்திரங்களுக்கும் குண்டலிசக்தி ஆதாரமாயிருப்பதால் அக்குண்டலியை எவன் அறிகிறானோ அவனே யோக வித்வானும் ஜீவ முக்தனுமாவான். நித்திரை செய்யும் குண்டலியை குருவாக்கியப்படி வாலைப்பிடித்து எழுப்பவேண்டும். இச்சக்தியை சூரியனால் பூரித்து பரிதானயுக்தியால் [illegible] வேண்டும். வஜ்ராசனத்தில் இருந்துகொண்டு 2 கைகளாலும் கால் பரடுகளுக்கு

மேல் இரண்டு பாதங்களையும் திடமாகப் பிடித்து நாபியின் கீழ்ப் பாகத்திலுள்ள கந்தத்தை பீடிக்கவேண்டும். இவ்விதம் சத்தி சாலன முத்திரையை செய்து அதன்பின் பஸ்திரை என்னும் கும்பகத்தைச் செய்யவேண்டும். நாபிபிரதேசத்திலுள்ள சூரியனை இழுத்தல் வேண்டும். அதாவது நாபியை இழுத்தலினால் சூரியனை இழுத்தல் உண்டாகிறது. இவ்விதம் சாலனம் செவ்வையாகச் செய்வதினால் குண்டலி சக்தி சுழு முனையில் பொருந்தியதாய் தானே கபாலமத்தியில் போய்ச் சேருகின்றது. இவ்வப்பியாசத்தால் அணிமா முதலிய சித்திகளும் நிற்விகற்ப சமாதியும் கைகூடும்.

சுவாசப்பிரமாணம்.

சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு நாளொன்றுக்கு 21600 சுவாசம் நடக்கும் பக்ஷத்தில் 120 வருஷம் ஜீவித்திருக்கலாம். சாதாரணமாய் மனிதர்களுக்கு சுவாசம் 12 அங்குலம் ஓடி 4 அங்குலம் மழிந்து 8 அங்குலம், தான் நின்றஇடத்தில் நோக்கும். இப்படி சாதாரணமாய் 4 அங்குலம் கழிந்ததினால் 120 வயதாகிறது. இதன்றியில் நடக்கும்போது சுவாசம் 24 அங்குலமும் ஓடும்போது 42 அங்குலமும் சம்யோக காலத்தில் 50 அங்குலமும் நித்திரை காலத்தில் 60 அங்குலமும் சாப்பிடும்போதும் வாந்தி எடுக்கும்போதும் 18 அங்குலமும் ஓடுகின்றது. இவ்வளவு நீளமாகச் செல்லும் சுவாசத்தை யோகாப்பியாசிகள் தன்னால் கூடிய அளவு கிரமம் கிரமமாக் சுவாசபந்தனம் செய்வதினால் நீண்டஆயுளை அடைந்து அத்யற்புத செய்கைகளை செய்ய சத்தியுடையவர்களாகிறார்கள். அதாவது யோகாப்பியாசிகளுக்கு ஒரு அங்குலம் சுவாசம் குறைந்தால் இவ்வுலகத்திச்சையை ஜெயித்தவனாகிறான். 2 அங்குலம் குறைந்தால் மனம் பிரமானந்தத்தை அடையும்

3 அங்குலம் குறைந்தால் விவேகியாவான்; 4 அங்குலம் குறைந்தால் ஆரூடம் சொல்லியாவான்; 5 அங்குலம் குறைந்தால் தூரமான பிரதேசங்களில் நடக்கும் சங்கதிகளை தெரிவிப்பான். 6 அங்குலங்குறைந்தால் ஆகாயத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும், கண்டறிவான்; 7 அங்குலம் குறைந்தால் காயசித்திபெறுவான்; 8 அங்குலம் குறைந்தால் அணிமாதி முதலிய எண் சித்திகளையும் பெறுவான்; 9 அங்குலம் குறைந்தால் நவகண்டசஞ்சாரியாவான்; 10 அங்குலம் குறைந்தால் பரகாயப் பிரவேசம் செய்வான்; 11 அங்குலம் குறைந்தால் தனது ஆத்மாவோடு வசனிப்பான்; 12 அங்குலம் குறைந்து அதாவது சுவாசம் உதித்த இடத்திலேயே சுழன்று கொண்டிருக்குமானால் கெடுக்காலம் அன்னபானாதிகளை நீக்கி சகல விஷயங்களிலும் அவாவற்றிருப்பான். இத்தகையமகான்களுக்கு வயசேகிடையாது.

இரேசக, பூரக, கும்பக, பேதத்தால் மூன்று விதமாய், மூன்று வடிவமாயிருத்தலால், பிரணவமே பிராணயாமமெனப்படும். பத்மாசனத்திலிருக்கும் புருடன், நாசிநுனியில் சந்திரப் பிம்பப்பிரகாசங்களால் விரிந்த அகார மூர்த்தியானது இரக்தாங்கமுடையதும், ஹம்ஸ (அன்ன) வாகினியும், தண்டத்தைக்கரத்திலுடையதும், வாலையுமாகி காயத்திரியாகின்றது. உகார மூர்த்தியானது வெண்ணிற அங்கமுடையதும், கருடவாகினியும் யௌவனமுள்ளதும், சக்கரத்தைக் கையிலுடையதுமாகிய சாவித்திரியாகின்றது. மகார மூர்த்தியானது கருமையாகிய அங்கமுடையதும், இடபவாகினியும் வயதுசென்றதும் சூலத்தைத் தரித்துள்ளதுமாகிய சரஸ்வதியாகின்றது. அகாராதி மூன்றிற்குங் காரணம் பரஞ்சோதியாகிய ஏகாக்ஷரப் பிரணவமாகின்றது என்று தியானிக்கவேண்டும். இடைகலையினால் வெளிவாயுவை 16 மாத்திரையளவு பூரித்து அகாரத்தைச் சிந்தித்துப் பூரிக்க

வாயுவை 61 மாத்திரையளவு கும்பித்து உகாரத்தை தியானித்துப், பூரித்ததைப் பிங்கலையால் 32 மாத்திரையளவு இரேசித்து மகார மூர்த்தியைத் தியானிக்கவேண்டும். இப்படியே கிரமமாக அடிக்கடி பூரிக்கவேண்டும். பின்புமேல இடைகலையினால் வாயுவைப் பனிரண்டு மாத்திரையளவு பூரித்துப்பிங்கலையால் வாயுவை முப்பத்திரண்டு மாத்திரையளவு இரேசிக்கவேண்டும். இப்படியே அடிக்கடி செய்யவேண்டும். இங்கே பூரகத்தைவிட ரேசகத்திற்கு மாத்திரை அதிகமாய்ச்சொன்னது இரேசகத்தை அவ்வளவு செய்யவேண்டுமென்பதை முன்னிட்டாம்.

அன்றியும், பூரகம் பன்னிரண்டு ஓங்காரமாகவும், கும்பகம் பதினாறு ஓங்காரமாகவும், இரேசகம் பத்து ஓங்காரமாகவும் செய்யவேண்டும். அது பிராணாயாமமெனப்படும். பிராணவிஜ்ஞானிகள், முறையே பூரக கும்பகரேசகங்களுக்குத் தேவதைகளாவார்கள். முற்கூறிய பிராணசக்திகளின் உச்சாரணத்தோடு செய்யும் பிராணாயாமம் சகர்ப்பமென்றும், அவையன்றிய பிராணாயாமம் அகர்ப்பமென்றும் சொல்லப்படும். "அதை" தெரிக்குமறை மந்திரமோதிச் செய்யும் பிராணாயாமத்தைச் சகர்ப்பப் பிராணாயாமமெனக்கற்றவர், செய்வார் காகின்றியத்தைக் கவனிக்கமுன்னர் ஆணையாதிபத்தியங்களை; விரித்தார் அகர்ப்பமிலதாய பிராணாயாமமெனமிக்கோர்." என்றும், இலிங்கபுராண வாக்கிய முதலியவற்றாற்காண்க. வியாகிருதி பிரணவங்களுடன் காயத்திரியைச் சிரசோடு மூன்று முறை ஜெபித்தல், கிருகஸ்தனது பிராணாயாம காலமெனவாம். இப்பிராணாயாமம் கிருகஸ்தர்களுக்கு பாபசுத்தியின் பொருட்டும் யோகிகளுக்கு யோகசித்தியின் பொருட்டுமாம். ஆனால் கிருகஸ்தனும் சங்கத்தைவிட்டு ஏகாந்தத்திலிருந்து அப்பியாசம் செய்யவேண்டும். அதன்பின் வியவகாரத்தின் பொருட்டு வெளியே சங்கத்திற் பிரியமுடையவன்

போல் வியவகரிக்கவேண்டும். கர்மத்தினால் உண்டானவைகள் யாவும் தத்தம் கர்மத்தின்படி இருக்கின்றன. நிமித்தமாத்திரமாக இவற்றைச் செய்வதில் ஒருக்காலும் தோஷமில்லையென்று நினைத்து, நல்ல விவேகத்தினால் இந்தயோகத்தை ஆசிரியிப்பானாயின், கிருகஸ்தனும் சித்தியடைகிறான். இதிற் சமுசயமில்லை. எவன் புண்ணிய பாவங்களினின்று விடுபட்டவனும், தேகாபிமானத்தை விட்டவனுமாகின்றானோ அந்த கிருகஸ்தன் எப்போதும் வீட்டிலிருந்துகொண்டே விமுக்தனாகின்றான். எப்போதும் யோகத்தோடுகூடியயோகியானவன் லோகசங்கிர [லோக பரிபாலன] மாகிய தனது காரியத்தில் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்யினும், அப்புண்ணிய பாவங்களாற் பற்றப்படான். கிடைத்ததிற் சந்தோஷமுடையவனாயும், உள்ளே கொஞ்சமும் பற்றில்லாதவனாயும் (காலவரம்பு, இடவரம்பு, நடைவரம்பு, கர்மவரம்பென்னும் சகல வரம்புகளுமுள்ளவனாயும் யோகசாதனத்திற் பொருந்தினவனாயுமிருக்கவேண்டும். யோகக்கிரியையோடுகூடிய கிருகஸ்தர்களுக்கு ஈசுவரனது (ஈச்வரவாச்சியமாகிய பிரணவத்தினது) ஜபத்தால் சித்தியுண்டாகுமாதலின், கிருகஸ்தன் அதைச்செவ்வையாய் அப்பியாசிக்கவேண்டும். கிருகஸ்தன் புத்திரதாராதிகளால் நிறம்பியவனாய் வீட்டிலிருந்துகொண்டு, உள்ளே பற்றில்லாமல் யோகமார்க்கத்தில் தன்னிடத்துச் சித்தியின் அடையாளங்களைக்கண்டு, பிறகு அவன் அவனது ஆக்ஞையைச் சாதித்துச் சித்தியடைவான்.

திருமந்திரம்.

(1) ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறிவாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே.

2) புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மலமாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கு முரோமங் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடையோனே.

3) மேல் கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலாமி ரேசகத் தானுட்பதி வித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
ஆலால முண்டானருட் பெறலாமே.

4) ஏறுதல் பூரகமீரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத்திரண்டதி ரேசக
மாறுத லொன்றின்கண் வஞ்சகமாமே.

மேற்சொன்னவை, திருமந்திரம் இலிங்கபுராண வாக்கியம், சிவசங்கிதை, யோகசூடாமணி உபநிஷத், தியான பிந்துஉபநிஷத், திரிசிகியுபநிஷத், சாண்டில் யோபநிஷத் முதலியவைகளில் கூறப்படும்.

பிரத்தியாகாரம்.

ஐம்புலன்களும், அடங்கி மனோச்சலனமற்றுத் தனித்திருக்கப்பழகுதலாம்.

அதாவது:—30 நிமிஷம் பத்மாசனத்தைச் செய்ய வல்லவனான பிறகு ஐம்புலன்களும் செயலற்று மனது சலனமின்றி ஏகாக்கிரக ரூபங்களைச் செய்தலாம். இதை அப்பியாசிக்கும் யோகியானவன் வெந்நீரைப், சர்க்கரை, பால் கலந்த அன்னத்தைமாத்திரம் சாப்பிட்டு, சாந்தம், நிராசை, வகிக்க வேண்டும். எனென்றால், அபானத்தில் ஐம்புலன்களும் ஐம்பொறிகள் வழியாய்த் திரிஸ்தத்தில் பாயக் கூடியவைகளாம். அவைகளில் சப்த நிறத்தைப் பார்க்கும். அந்நிறங்கள் பொன்மை, செம்மை, பசுமை, கருமை, வெண்மை யென ஐந்து விதங்களாம்.

சிங்குவை அறுசுவையை யறியும். ஆக்கிராணம் கந்தத்தை அறியும், சுரோத்திரம் சப்தங்களை அறியும். தொக்கு ஸ்பரிச உணர்ச்சியை யறியும். சக்ஷு ரூபத்தை அறியும். இவை ஞானேந்திரியங்கள் எனப்படும்.

யோகியானவன் ஐந்து வித சாதனங்களால் இந்திரியங்களையும் சலனப்பட வொட்டாமல் ஆமை தன் அவயவங்களைத் தனக்குள்ளடக்கிக் கொள்வதுபோல, தனக்குள்ளடக்கிக் கொள்வான். அதெப்படியெனில்,

1. சுகாசனத்திலிருந்துக்கொண்டு புருவமத்தியில் திருஷ்டியை நாட்டி சில நிமிஷங்கள் வரையில் பழகுதலாம்.

2. [illegible] பத்மாசனத்திலிருந்து நாசி நுனியில் நாட்டம் [illegible] குறைந்தது 10 நிமிஷங்கள் வரையிலிருக்கப் பழகுதலாம்.

3. சுகாசனத்திலிருந்துக் கொண்டு விரலால் காதுகளை யடைத்து புருவமத்தியில் நாட்டம் வைத்துச் சற்றிடது பக்கம் சாய்ந்து, வலது காதிலுண்டாகும் சப்தத்தை இடது காதால் கேட்டுக் கொண்டு சில நேரமிருந்தபின், வலது பக்கம் சற்று சாய்ந்து இடது காதிலுண்டாகும் சப்தத்தை வலது காதால் கேட்டுப் பிரதிதினமும் 10 நிமிஷம் வரையில் நாள் பழகுதலாம்.

4. முற்கூறிய ஆசனத்திலிருந்து, குருவின் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரத்தை மனத்தில் 1200 தரம் உச்சரித்துப் பிரதிதினம் பழகவேண்டும்.

5. நிரசைப் புரிசில் [illegible] காலைத்தூக்கி [illegible] ஆசனத்திற் பழகவேண்டும்.

இவ்விதம் ஐந்துவித சாதனங்களைப் பழகி வருதல் இந்திரியங்கள் சலனமற்று யோகியினுடைய மனம் [illegible] ஞானத்தில் நிலைத்து அலைவற்று பிர்மஞானத்தை யடைந்து ஆத்ம சொரூபத்திற் கரையும்.

இன்னமும், எதைப் பார்க்கின்றோமோ அதுவே முழுவதும் பிர்மமெனக் காணுதலும், பாதம் அங்குஷ்டம், கரடு, கணைக்கால், முழந்தாள், தொடை, பாயு, லிங்கம், நாபி, இருதயம், கழுத்து, மிடறு, அண்ணம், நாசி, கண், புருவமத்தி, நெற்றி, சிரம் என்னும் பதினெட்டு ஸ்தானங்களில் [illegible] கிறார்கள்.

நித்தியகர்மங்களில் பலனை விடுதலும், பரமபரியந்தம் தான் செய்யும் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் பிரமனிடத்தில் செய்தலும் நித்திய கருமங்களையும் காமிய கருமங்களையும் செய்யாமைதலைச் செய்தலும், வாயுவை ஓர் ஸ்தானத்திலிருந்து மற்றோர் ஸ்தானத்தில் அதாவது (பல்) மூலத்தினின்று கண்டஸ்தானத்திலும் மார்பிலும், வயற்றிலும், நாபியிலும் குண்டலியிலும், மூலாதாரத்திலும், இரண்டுக்கடிகளிலும், தொடைகளிலும், முழந்தாள்களிலும், கணைக்கால்களிலும், பாதாங்குஷ்டங்களிலுமாக நிரோதித்தலும், சலனமில்லாதவனாய் ஸ்வஸ்திபாசனத்திலிருந்துகொண்டு இரண்டு நாசிகளிலும் வாயுவை இழுத்துப் பாதமுதல், சிரஸ்பரியந்தம் பூரிக்கவேண்டும். பின்னர் இரண்டு பாதமுதற்கொண்டு சிரசுவரையில் பூரிக்கவேண்டும்.

ஷடி யோகமானது மனதை இழுத்து சமசித்தமாக்கி நிர்த்துவந்துவமும் நிர்விகற்பமுமாகிய ஆத்மாவால் நிறுத்துதல், சாட்சாத் வேதாந்தமுணர்ந்தவர்களால் பிரத்தியாகாரம் எனப்படும்.

திருமந்திரம்.

(1) கண்டு கண்டுள்ளே கருத்துற வோங்கிடிற்
கொண்டு கொண்டுள்ளே குணம் பல காணலாம்
பண்டுகந் தெங்கும் பழை மறை தேடியை
இன்று கண்டிங்கே இருக்கலுமாமே.

(2) நாசிக்கோடுங்கம் பன்னிரண் டங்குல
நீசித்தம் வைத்து நினைவது மல்லையேல்
மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்யுந்
தேசத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லையாகுமே.

(3) சோதியிரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற்
கோதில் பரானந்த மென்றே குறிக்கொண்மின்
நேர் திகழ் கண்டத்தே நிலவொளி யெய்தினால்
ஓதுவதன் னுடலுன்மத்த மாமே.

(4) ஒருக்கா லுபாதியை யொண்சோதி தன்னைப்
பிரித்துணர் வந்த வுபாதிப் பிரிவைக்
கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதலுண் ணோக்கல்
பிரத்தியாகாரப் பெருமையதாமே.

யோகம் தத்துவ முதலிய உபநிஷத்துகளிலும், சூதஸங்கிதை முதலியவற்றிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பிரத்தியாகாரத்தின் பலனேயாம்.

தாரணை.

1. சுகாசனத்திலிருந்து லட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரம் குருவாலுபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரத்தையுச்சரித்தல்.

2. நாசி நுனியில் நாட்டம் வைத்து $2\frac{1}{2}$ கடிகை வரையில் அசைவற்றிருத்தல்.

3. புருவமத்தியில் நாட்டம் வைத்து 5 கடிகை அசைவற்றிருத்தல்.

4. சுவாசத்தை அடிக்கடி இழுத்துவிடுத்து நாவை விழுங்கிச் சுவாச பந்தனம் செய்து 5 கடிகை நேரம் நாவினுரும் உமிழ்நீரை விழுங்கிக்கொண்டிருத்தல்.

5. மேற்கூறியபடி இருந்து வந்தால் காதியான் பாதம் எப்பந்தாக இருக்காது ... வரையில் செய்யுருந்தனர்.

இப்படிப்பழகுவதால் தேகத்தை அசைவற நிறுத்தி எண்ணங்களைச் சுருக்கி கிராசையைப் பயின்று மனதை விஷயங்களில் செல்லவொட்டாமல் வாய்த்தை அடையும்படி செய்வதே தாரணையாம்.

தேகாத்தியவாகாசத்தில், பாகியாகாசத்தையும், பிராணவாயுவில் வெளிவாயுவையும், உதிராக்கினியிற் வெளி அக்கினியையும், ஜலாம்சத்தில் ஜலத்தையும், பிருதிவிபாகத்தில், பிருதிவியையும் சேர்க்கவேண்டும்.

பாதமுதல் முழங்கால் வரையில் பிருதிவிஸ்தானம் எனப்படும். பிருதிவி நாற்கோணம்; மஞ்சள்நிறம்; லகாரம் அக்ஷரமுமாம். பிருதிவி அம்சத்தில், வாயுவை யாரோபித்து, லகாரத்தோடு கூட்டி, பொன்வடிவமாக நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவைத்தியானித்து, ஐந்துநாழிகை நிறுத்தல் வேண்டும். அதனால் இந்தயோகி, பிருதிவி ஜயத்தையடைந்ததால் பிருதிவியால் மரணமடையாது.

முழந்தாள் முதல், பாயு வரையில் அப்புஸ்தானமெனப்படும். அப்பு அர்த்த சந்திர வடிவமும், வெண்ணிறமும், வகாரபீஜமுமாம். அப்பு ஸ்தானத்தில் வாயுவைச் சேர்த்து வாயுவை ஆரோபித்து, நாற்புயமுடையவரும் கிரீடமும் சுத்தஸ்படிகம்போன்றவரும் பீதாம்பரதாரியும் அச்சுதருமான நாராயணனை வகாரத்தோடுத் தியானித்து ஐந்து நாழிகை நிறுத்தவேண்டும். இதனால் மேற்படி யோகி சகல பாவங்களினின்று நீங்கினவனாயும் ஜலத்தினால் மரணமில்லாதவனாயுமாகின்றான்.

பாயுமுதல் இருதயம் வரையில் அக்கினியின் ஸ்தானம் எனப்படும். அக்கினி முக்கோண வடிவம். சிகப்பு வர்ணமும் ரகாரபீஜமுமாம். அக்கினியில் வாயுவை ஆரோபித்து திரிநேத்திரமுடையவரும், தருணாதித்தனைப் போன்றவரும் நல்லப்பிரசன்னமுடையவரும், வரத்தைத் தருபவருமாகிய ரகாரத்தோடு விளங்கும், ருத்திரனைத் தியானித்து, ஐந்து நாழிகை நிறுத்தவேண்டும். இவன் அக்கினியில் தகிக்கப்படான்.

இருதயமுதல், புருவநடுவரையில், வாயுஸ்தானம். வாயு அறுகோண வடிவமும், கருநிறமும் யகார பீஜமுமாம். வாயு ஸ்தானத்தில் பிராணனை ஆரோபித்து, அதில் சர்வக்ஞனாகிய ஈசுவரனை யகாரத்தோடுத் தியானித்து, ஐந்து நாழிகை நிறுத்தவேண்டும். இப்பழக்கமுள்ள யோகி வாயுவைப் போல ஆகாயத்திற் கிளம்பிச் சஞ்சரிப்பவனாகின்றான். இவனுக்கு வாயுவினால் பயமும் மரணமுமில்லை.

புருவநடுமுதல் சிரசு வரையிலும், ஆகாயஸ்தானமெனப்படும். ஆகாயம் வட்ட வடிவமும், புகை நிறமும், சகார பீஜமுமாம். ஆகாயத்தில் வாயுவை ஆரோபித்து, சுத்த ஸ்படிகம் போன்றவரும், ஐந்து முகங்களையுடையவரும், பத்து புஜங்களையும் மூன்று கண்களையுமுடையவரும், சர்வாயுதங்களை தரித்தவரும், சகல ஆபரணங்களையுமணிந்தவரும், உமைபாகரும், இளம்பிறை சூடியவரும் வரதரும், சர்வகாரணகாரணரும். சகாரத்தோடு கூடிய சங்கரரும், விந்துரூப மஹாதேவருமாகிய வியோமவடிவ சதாசிவத்தைத் தியானித்து ஐந்து நாழிகை நிறுத்தவேண்டும்.

ஆகாச தாரணத்தால் அவனுக்கு ஆகாசத்திற் சஞ்சரிக்குந் தன்மையுண்டாகின்றது. அவன் எவ்விடத்தில் இருக்கினும் சுகத்தை யனுபவிப்பான்.

திருமந்திரம்.

(1) அறிந்தவுடலை யைம்பூதத்தில் வைத்துப்
பொருந்த வைம்பூதஞ் சித்தாதி யிற்போக்குத்
தெரிந்த காரணஞ் சக்கரா தியிற் செல்லத்
தரித்தது காரண தற்பரத் தோடே.

யோக தத்துவமுதலிய உபநிஷத்துகளிலும், சூதசம்ஹிதை முதலிய மற்றச் சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாரணையை யுணர்க.

தியானம்.

சத்தியமும், பரப்பிரமமும், சகல சம்சாரத்திற்கும் மருந்தும், ஊர்த்துவரேதஸையுடையவரும் விரூபாக்ஷரும், நானென்று ஆதரவோடு தியானிக்கவேண்டும்.

இதை அப்பியாசிக்கும் யோகி சிரசு, கழுத்து, சரீரமாகிய இவைகளை நேரே நிமிர்த்தி சுகாசனத்திலிருந்து குருவின் கட்டளைப்படி கீழ்ச் சொல்லும் மூன்று விதிகளின் படி சாதிக்கல்.

அவையாவன:—

1. சுகாசனத்திலிருந்து கண்டஸ்தானத்தில் 1728000 (பதினேழு லக்ஷத்து இருபத்தி எண்ணாயிரம்) தரம் பிரம்ம மந்திரத்தை உச்சரிக்கல்.

2. ஷை ஆசனத்திலிருந்துகொண்டு சுழிமுனையில் நாட்டம் வைத்துச் சாதிக்கல்.

3. புருவமத்தியில் நாட்டம் வைத்து 30 நாழிகை வரை சாதிக்கல்.

இதை அப்பியாசித்து முடிந்த யோகி சாயுஜ்ய வீட்டை அடைவான்.

திருமந்திரம்.

(1) நாட்டமிரண்டு நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமுமில்லை மனைக்குமழிவில்லை
ஓட்டமுமில்லை யுணர்வுமில்லை தானில்லை
தேட்டமுமில்லை சிவனவனாமே.

(2) நயனமிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட
டுயர்விழா வாயுவையுள்ளே யடக்கித்
துயரற நாடியே தூங்கவல்லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயமில்லை தானே

— எனத் திருமந்திரத்திலும், சூதசங்கிதை முதலிய யோகதத்துவமுதலியஉபநிஷத்துகளிலும் காண்க.

சமாதி.

சரீரத்தில் உணர்வற்று, வெய்யில், காற்று, மழை, தீ, வெட்டு குத்து, முதலியவைகளாலுண்டாகும் சரீரவாதனையி னின்று நீங்கி ஸ்தம்பமாக அசைவற நிர்விகற்பத்தில் பிர்ம்ம சொரூபத்திற் கலந்து ஊழியகாலம் வரையில் நின்றுவிடுதல். இதைச் செய்து முடித்த யோகி சுகாசுகம், பயம், கோபம், சந்தோஷம் என்கின்ற பகுப்பின்றி நவலோக நவரெத்தினங்களையும் ஒருபொருளெனமதியான். பிரியாபிரியம், விரோதம் நேசம், எனுமிவைகளில் சம்பந்தப்படாமல் மனதை சுவாசம் நடுகிற வரையில் விஷயங்களில்பற்றறவிடுத்து சுவாசபந்தனத்

ஆடம்பரமனைத்தையும் அடக்கியும், சுவாசம் அசைய, மனமசைய வும், சுவாசமிருக்க, மனமிருக்குமாறையவும் நிர்த்துகிறான்.

சமாதி செய்யும் விதங்கள் மூன்று.

(1) குருவினுடைய ஆக்ஞைப்படி கேவல கும்பகத்தில் நிற்றல்.

(2) பிரம்ம மந்திரத்தை இருநூற்றேழு லக்ஷத்து முப்பத்தி ஆறாயிரத்தரம் உச்சரித்தல்.

(3) பனிரெண்டு நாள் சுவாசபந்தனஞ் செய்திருத்தல் எக்காலத்தில் சமாதி கலைந்து விழிக்கின்றானோ அப்பொழுதே இருதயகமலம் விரிந்து நாடிகளுக்குச் சலனமுண்டாகும். பிறகு சுவாசம் திரும்பி அசைவுற இந்திரியங்கள் தம் தம் தொழில்களைச் செய்யத் தொடங்கும். அன்றியும், சமாதியென்பது மனதின் சம்பந்த முழுதுமற்று பிரம்ம சொரூப மாத்திரமாகவே நிற்றலாம்.

திருமந்திரம்.

(1) விந்துவு நாதமுமேருவி லோங்கிடிற்
சந்தியி லானசமாதியிற் கூடிடும்
அந்தமிலாத வறிவினரும் பொருள்
சுந்தரச் சோதியுந்தோன் றிடுந்தானே.

(2) மன்மனமேங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு
மன்மன மேங்கில்லை வாயுவு மங்கில்லை
மன்மனத்துள்ளே மகிழ்ந்திருப்பார்க்கு
மன்மனத்துள்ளே மனோலயமாமே.

மூலநாடி முக்கட்டல குச்சியு
ளுலுவாசன வேளிருப்பீர்காள்
மேலைவாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனவிலுமில்லையே.

கற்பனையற்றுக் கனல்வழியே சென்று
சிற்பனையெல்லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்று
தற்பரமாகத் தகுந்தண் சமாதியே.

சோதித் தனிச்சுடராய் நின்ற தேவனும்
ஆதியு மண்ணின்ற சீவனுமாகுமால்
ஆதிப்பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனும்
ஆதியடிபணிந்தன் புறுவாரே.

சமாதி செய்வார்க்குத் தகும்பலயோகஞ்
சமாதிகள் வேண்டா மிறையுடனேகிற்
சமாதி தானில்லைத் தானவனாகிற்
சமாதியிலெட்டெட்டுச் சித்தியு மெய்துமே.

அஷ்டமாசித்திகள்.

அணிமா:— பச்சோந்தி தன் சுவாசத்தை வெளியில் விட்ட மாத்திரத்தில் தளர்ந்து மெலிவதுபோல அடயோகி தன் சுவாசத்தை ரேசிப்பதால் பரமாணுவைப்போல தேகம் சூட்சுமமாதல் அணிமாவென்று சொல்லப்படும்.

மகிமா:—பச்சோந்தி தன் சுவாசத்தை பூரித்தலால் தேக முழுவதும் புடைத்துஉருக்கூடியாய் திரளுவது போல

அடயோகி தன் சுவாசத்தை மார்பும் குடலும் புடைக்கும்படி பூரிப்பதால் மகத்துவத்தை அடைதல் மகிமா வென்று சொல்லப்படும்.

லகுமா:—அடயோகி அதிக வாயுபட்சணஞ் செய்து தனது சரீரம் சுரக்குடுக்கையைப்போல கனக்குறைவாகி ஜலத்தில் மிதக்கவும், அந்தரத்தில் நிற்கவும் சக்தியுடையவ னாதல் லகிமாவெனச் சொல்லப்படும். இதையே லப்பிகா யோகமென்றும் சொல்லப்படும்.

கரிமா:—அடயோகி அதிகவாயுபக்ஷணஞ்செய்து அந்த வாயுவைக்கொண்டு தனது சரீரத்தை அழுத்தும்படியான சாதனை செய்வதால் மலை முதலியவற்றைப் போல அந்த யோகியின் சரீரம் அதிக கனமாயிருத்தலே கரிமாவெனச் சொல்லப்படும்.

பிராத்தி:—அடயோகி சுவாசபந்தனஞ் செய்து சரீர வாசனையை விடுத்து விலகி நிற்கையாலே திரிகால உணர்ச்சியும் தனக்குத் தெரியாத பாஷைகளின் தாத்பரியங்களை தெரிந்து கொள்ளுதலும் அன்னியர் எண்ணங்களை தெரிந்துகொண்டு வெளிப்படையாய்ச்சொல்லுதலும் நெடுந்தூரத்திலுண்டாகும் சப்தங்களை கேட்டறிதலும், அவ்விடத்திலிருக்கும் வஸ்துக்களைபார்த்தலும் மிருகம் பக்ஷி முதலியவைகளினுடைய பாஷைகளைக்கேட்டு உணர்தலும், மனிதர்களுக்கு உண்டாகும் எல்லாவித பிணிகளையும் நிவர்த்திக்கலும் ஆகிய இவ்வகையான அற்புத சித்திகளை அடைதலே பிராத்தி எனப்படும்.

பிராகாமியம்:—தன் சரீரத்தை விட்டு வேறொரு சரீரத்தில் பிரவேசிக்கவும் திரும்பவும் சக்தியடைதலே பிராகாமிய

மெனப்படும். இதை கூடுவிட்டுக்கூடு பாய்வதென்றும் பிரகாயப் பிரவேசமென்றும் சொல்லப்படும்.

ஈசத்துவம்:—அடயோகி இந்திரியங்களை அடக்கி மனது சலனமற்று நிற்க, ஆத்மதரிசனம் செய்த பின்னர் நீடித்த பழக்கத்தினால் தானே பிரம சொரூபமாய், தனது திருஷ்டிக்கு சகல ரகசியங்களும் புலப்படுவதுடன் திரிகாலவுணர்ச்சியுமுண்டாகி மாயை தன் வசப்பட்டிருப்பதால் எழுவகை தோற்றங்களினும் நீங்கி, சர்வசாக்ஷியாய், சுத்த சைதன்ய மாத்திரமாய் சாயுச்சியத்தில் கலந்து நிற்பதாகும். அவ்வாறு கலந்த யோகி ஈசுவரனால் செய்யப்பட்ட பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்யவும் மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கவும் சித்தியடைவான்.

வசித்துவம்:—அடயோகி மிருகம் பக்ஷி முதலாகிய திரியக்குகளை தன் வசப்படுத்தி தான்கட்டளையிட்ட தொழில்களை செய்யும்படியும் பூதபௌதிகங்களை தன்வசம் ஆகும்படிக்கும் சித்தியடைவதே வசித்துவ சித்தியாம். இதை ஜெகத்வசிய மென்றும், மனிதர் முதலிய ஜீவப்பிராணிகளையும் தன் வசமாக்குதல் எனவும் சொல்லப்படும்.

இவ்வித அஷ்டமாசித்திகளையும் கிடைக்கப்பெற்ற யோகிக்கு பில்லி, பேய், பூதம், பைசாசம் முதலிய சேஷ்டைகளும் நவக்கிரகங்களால் விளையும் பீடைகளும் 4448 வியாதிகளும் அணுகாமலும் அப்பீடைகள் உள்ளவர்களுக்கு நிவர்த்திசெய்ய வல்லமையும், அரோக திடகாத்திரமும் நீடித்த ஆயுளும் உண்டாவதுமன்றி எல்லா உலகங்களிலும் சஞ்சரிக்கவும், அந்தந்த உலகங்களில் நடக்கும் செய்திகளையும் இருந்த இடத்திலேயிருந்து அறியும் வல்லமையும், ஈஸ்வர தெரி

எனவும் கைகூடுமென்பது திண்ணம். இவ்விதயோகிகள்,
அஸ்வத்தாமன், அநுமான், மவேலி, வியாசர், கிருபாச்சாரி
யார் பரசுராமர், விபீஷணன், இவர்களைப்போல நெடுங்காலம்
த்திருக்கும் சிரஞ்சீவிகளுக்கு சமத்துவமாக சொல்லலாம்.

நாதாநுசந்தானம்.

பரமேஸ்வரனால் சொல்லப்பட்ட ஒன்றேகால் கோடி
இலய சாதனங்களில் நாதாநு சந்தானமே மிகச் சிறந்தது.
அதை சித்தாசனத்திலிருந்து சாம்பவி முத்திரையைச்
செய்து ஏகாக்கிர சித்தனாய் வலதுகாதினால் சுழுமுனை நாடியி
லுள்ள நாதத்தைகேட்கலாம் அல்லது 2காது, 2 கண் 2 நாசி
துவாரம் வாய் இவைகளை கை பெருவிரலால் இரண்டு காது
துவாரங்களையும் சுட்டிவிரலால் இரண்டு கண்களையும்
பவுத்திர விரல்களால் இரண்டு நாசிகளையும் மற்ற விரல்களால்
வாயையும் மூடி பிராணாயாமத்தால் சுழுமுனை மார்க்கத்திலு
ள்ள நாதத்தை வியக்தமாய்க் கேட்டலாம். அது அநாகதமெ
ன்னும் நாதவெளியில் உண்டாகும் சுரோத்திர துவக்காதி
இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகிய தொனி. சூழ்கின்றது.
இந்த நாத அப்பியாசி சகல சித்தசஞ்சலங்களையும் ஜெயித்து
நிஜானந்த முடையவனாகின்றான். முதலில் அப்பியசிக்குங்
கால் நானாவிதமாயும் கடல்போலவும் பலவித வாத்தியம்
போலவும் நாதம் கேட்கப்படும். முதலில் பிராண வாயு பிரம
யந்திரத்தில் செல்லும்போது சமுத்திரம் பலவித வாத்தியங்
களினால் உண்டாகும் சப்தத்தைப் போன்ற நாதமும், பிரம
யந்திரத்தில் பிராண வாயு ஸ்திரப்பட்ட பிறகு மத்தளம்,
சங்கு, கண்டாமணி,

என்பனவற்றால் உண்டாகும் சப்தத்தைப்போன்ற நாதமும்,
அந்தத்தில் பிராணன் பிரமரந்திரத்தில் சரிவர ஸ்திரமான
பின் கிண் கிணி வேணு வீணை என்பவற்றின் சப்தங்களைப்
போன்ற நாதமும், இன்னும் அநேக விதமான நாதங்கள் சரீர
த்தில் உள்ளனவாக கேட்கப்படும். பெரும் சப்தங்கள் கேட்
கப்படினும் அவற்றில் சூட்சுமத்திலும் சூட்சுமமாகிய நாதம்
நெடுநேரம் நீடித்திருக்குமாதலால் சித்தம் நெடுநேரம்ஸ்திர
முடையதாய்நிலைக்கும் அப்போதுநாதத்தில்ரமிக்கும்மனமா
னது சமாதியை அடையும். சப்தாதிவிஷயங்களில்சஞ்சரிக்கும்
மனமென்னும் மதயானையை அடக்குவதற்கு இந்த அநாகதா
தொனியே அங்குசம் போன்றதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
எந்த யோகியால் பிராணவாயு கட்டப்படுகின்றதோ அவ
னால் பிராணனும் கட்டுப்படும். மனம், பிராணன், என்னும்
(2) ஒன்றைக் கட்டினால் மற்றொன்றும் கட்டப்படும். சுரோ
த்திரம் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு மனம் நாதனாகின்றான்.
மனசுக்கு பிராணன் நாதனாகிறான். பிராணனுக்கு மனோ
லயன் நாதனாகிறான். அம்மனோலயம் நாதத்தை ஆஸ்திரிக்
கிறது. அதாவது மனம் நாதத்தில் ஒடுங்குகின்றது
உசுவாசநிசுவாசங்களை நஷ்டமாகிறதும், சத்தாதி விஷயகிரக
ணம் நஷ்டமாகிறதும் சேஷ்டைகள் நீங்குகிறதும், விகாரங்
களில்லாததும், மனோலயமென்று சொல்லப்படும். இவ்வித
அப்பியாசிகளுக்கு அணிமாசித்திகளும் அளவிறந்த புண்
ணியமும் குறைவுபடாத ஆனந்தமும் உண்டாகின்றது.

இயமம்,

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி
யாது கந்தார மராபதிக்கே செல்வர்
ஏது கந்தானிவ னென் றருள் செய்திடு
மாது கந்தாடுமால் விடையோனே.

படப்பாதியான ஐந்தொழிற்படுத்தும் பரசிவம், பராசத்தியினின்று சிற்பரமென்ற அகண்ட ஆகாய வெளியையும் அதிற்றோன்றுதலு மொடுங்குவதுமாயிருக்கின்ற, மூசுர்த்தபிரட்டையும், கணபதி வல்லபையையும், பஞ்சகருத்தாக்களையும் அவர்களுக்கு உருமையான சத்திகளொந்தையும், அண்ட பிண்ட சராசரங்களையும், சிருஷ்டித்து சாட்சாத்காரமாய் விளங்கா நிற்கும்.

அகாரம், உகாரம், மகாரம், நாதம், விந்துவாகிய இவ்வைந்தும் வியஷ்டிப் பிரணவமாம். இவ்வைந்திலிருந்து பிறந்த சமிஷ்டிப் பிரணவமே ஓங்காரமாம்.

அகாரம் சிவமூலம், உகாரம் சத்திமூலம், மகாரம் சிவசத்திமூலம், விந்துநாதம் ஏகவஸ்துவாம்.

அவ்வென்பது— அநாதம், உவ்வென்னுமிடத்திலே நாதமெழிந்தது, மவ்வென்னுமிடத்திலே விந்து வெழிந்தது

அகார—உகார—மகாரங்களுக்கு நாதவிந்துகளே ஆதாரம். அந்த நாதவிந்துகளுக்கு பிறகிருதியே ஆதாரம். அந்த பிரகிருதிக்கு பிராணனே ஆதாரம், அந்த பிராணனுக்கு லிங்கமே ஆதாரம்.

ஆதலாலிவைகளெல்லாம் பிண்டாகார சிவசத்தி வடிவமாகி ஓங்காரமாயிற்று.

மேற்சொல்லிய வியஷ்டிப் பிரணவத்திலுள், அகாரபிரணவத்தில் இருக்குவேதம் [illegible]த்தி — அதி தேவதை ருத்திரன் அகாரத்தில் லயமாகும்.

இரண்டாவது மாத்திரையான உகார பிரணவத்தில், அந்தர வாயுவில் யஜுர்வேத முற்பத்தி. அதிதேவதை மகேஸ்வரன், இவைகள் உகாரத்தில் லயமாகும்.

மூன்றாவது மாத்திரையான, மகார பிரணவத்தில் ஆகாயம் — சூரியன் — சாமவேதமுற்பத்தி. அதிதேவதை சதாசிவம், இவைகள் மகாரத்தில் லயமாகும்.

ஜோதிரூபமாய் விளங்காநின்ற இந்த அகார, உகார, மகார, பிரணவத்திலிருந்து இருக்கு, யஜுர், சாமமென்ற மூன்று வேதங்களும் மற்ற உபவேதங்களும் அண்ட பிண்ட சராசரங்கள் முதலிய யாவும் ஓங்காரமாய் விளங்காநின்றது.

பஞ்சமஹா பூதங்களும், இரு சுடரும், ஆன்மாவும் மனுஷியாதி ஜீவஜெந்துக்களும், ஓங்காரத்திலிருந்து தோன்றி விளங்கா நிற்கும்.

பாவத்தில் அகாரமும் — கண்டத்தில் உகாரமும்
இருதயத்தில் மகாரமும்,

பொருந்தியும், இம்மூன்று ஸ்தானங்களும், ஜீவநிலையாயும் பிர்ம்ம நிலையாயும் இருக்கின்றன. ஆதலால் ஸ்தூல சூட்சம காரண சரீரம் பிரணவ பிண்டமென கூறப்படும். இந்த சரீரத்தில் ஓங்கார மூலவட்டக்குண்டலியிலிருந்து உதிக்கின்ற ஆவியே பிராணவாயுவு; அதற்கு, றவி, மதி, சுடர் எனவும், இடகலை, பின்கலை, சுழுமுனை, என்றியங்கும்.

சூட்சிமசரீரமானது மயிலினது முட்டையிற் காணும் வண்ணம்போலத் தூலத்தில் துலங்கிக்கொண்டிருக்கும். இதுவே லிங்க சரீரம் எனவும், புரி[illegible] சொல்லப்பட்டது.

சூட்சம சரீரத்தில் அஞ்ஞான மயமாயும் பருத் மதி, சடர், தீபத்தைப் போலும் பிரகாசித்துக்கொண்டு முற்கூறிய மூன்று நிலைகளிலும் போக்கு வரவாயிருக்கின்ற வியாபியாகியும் ஆன்மாவினிடத்தில் பிராணவக்கடவுள் எள்ளினிடத்து எண்ணெய் போலவும் கண்ணினிடத்து அக்னி போலவும், பாலினிடத்து நெய் போலவும் வியாபித்திருப்பர்.

ஆன்மாவானது அசித்தைப்போல உற்பத்தி விநாசமின்றி ஒரே விதமாய், தேகம் நீங்கும்போது சூட்சம சரீரத்துடன் புறப்பட்டு லோகாந்தரப் போக்குவரவுடையதாய் பாவப் புண்ணியத்திற்குத் தக்கப் பயனை யடையும்.

அது அநாதிமாயையினாலே அநாதிகாலம் தொடங்கி அஞ்ஞானத்தாலே செய்யும் கருமங்கட்குத் தக்கதாக விசித்திரமாய் நானாவிதமாயிருக்கின்ற (84) எண்பத்து நான்கு லட்சம் யோனி பேதத்தில் அனந்த ஜன்மம் எடுத்து, கர்மானுகுணமாய் வருகிற சுகதுக்க போக போக்கியங்களை, ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய வழியாய் அனுபவிக்கும். ஜீவர்களுடைய கர்மத்திற்கு தக்க பயனை ஈட்டி, அவர்களை அனுபவிக்கச் செய்து சாட்சி மாத்திரமாயிருக்கின்ற பராபரத்தின் அனுக்கிரகம் சித்திக்குங்காலே, அவர்களை ஜனன மரண துக்கசாகரத்திலுழலாது தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளும்,

திருமூல நாயனார் ஞானம்.

மூலமெனு மாதார வட்டந்தானே
முச்சுடரு முக்கோண மூன்று நாடி
சீலமெனுஞ் சிவலிங்க பாதத் தீர்த்தந்
திருவடியுந் திருமேனி நடனமாகும்
கோலமுனண்ட மேலாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்து விட்ட கம்பமதாய் மேலேனேக்கி
ஆலமுன் ரண்டமேலாந் தானாய் நின்ற
அகாரமுதல் வவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே.

பஞ்சாக்ஷர விளக்கம்.

பஞ்சாக்கிரமானது ஓம் என்னும் பதத்துடன் பொருந்திய 'சிவாயநம' என்னும் ஐந்தக்கரங்களாம். இந்த'ஓம்' என்னும் பதத்தின் பொருள் பர சிவமேயாம்.

நமசிவயவென்றோதப்பட்ட வைந்தெழுத்துக்குள்ளே ஐந்தெழுத்துண்டு. இந்த ஐந்தெழுத்தினையும் மூல அட்சரமாகிய அகாரம் - உகாரம் - மகாரம் - விந்து - நாதம் - என்கிற அட்சரங்களைச் சேர்ப்ப தெப்படியெனில், சிகாரத்தில் அகாரமும் - வகாரத்தில் - உகாரமும் -, யகாரத்தில் - மகாரமும், விந்து - நகாரத்திலும், நாதம் - மகாரத்திலுமாம் இந்தப்படி சேர்ந்த ஐந்தெழுத்தும் ஓடுகிறவித மெப்படியெனில்,

நகாரமானது - விந்து—திரோதாசத்தி பிரபஞ்சத்திலே இச்சையை வருவிக்காமல் சிவத்திலே இச்சையை வருவித்துச் சிகாரத்திலே ஐக்கியமானது.

மகாரமானது - நாதம் - கிரியாசத்தி பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்றெழுத்தாமல் சிவத்திலே ஆசையை மெய்யென்றெழுத்திவகாரத்தில் ஐக்கியமானது நின்ற எழுத்தை ஓதமுன் சொன்ன மூன்றெழுத்தும்ஒன்றாயின.

யவ்வானது - ஜீவன் அந்த ஜீவனைச் சத்தியுஞ் சிவமும்மாகக் கூடி ஆத்துமாக்களை சினேகத்தை வருவித்தது. நவ்வானது திரோதயசத்தி, இச் சினேகத்தை மெய்யன்றழுத்திமிகவும் இருதலையுண்டாக்கினது. மகாரமனது கிரியாசத்தி, இவை இரண்டினும் பற்றுமல் நிற்கின்றது. யவ்வானது ஜீவன், இவை இரண்டும் விந்து நாதமானது இந்த உருக்கந்

தைச் சக்தி பெருமொன்றறியாமல் நின்றது. கேவலமான இருள் எப்போது பெயுமோமென்ற விகாரம் சகலமான பகல் இவை இரண்டுக்கும் இரவு பகலென்று பேர். இவை யன்றி ஞானமுறைமைக்குச் சகலாவஸ்தையென்றும் கேவலாவஸ்தை யென்றும் பெயர்.

ஐந்தெழுத்தின் மகிமை.

ஐந்தெழுத்தும் ஒவ்வொன்றிற்கு இருபத்தைந்தாக நாற்றிருபத்தைந்து அக்கரமாய் விரிந்து கலைஞான விஞ்ஞைசயாகும்.

நமசிவய வென்னும் நடுவெழுத்தின் பதத்தைப் பிடித்து மாற சிவயநம வென்ற பதமாகும்.

அந்தப் பதத்தின் நடுவெழுத்தைப் பிடித்துமாற யநம சிவ என்ற பதமாகும்.

அதின் நடுவெழுத்தைப் பிடித்து மாறமசிவயந என்ற பதமாகும்.

அதன் நடுவெழுத்தைப் பிடித்து மாற வயநமசி என்ற பதமாகும்,

இவ்வாறே மசிவயந வென்னும் பதத்தையும் சிவயநம என்னும் பதத்தையும் வயநமசி என்னும் பதத்தையும் யநம சிவ என்னும் பதத்தையும், அந்தந்த பதத்தின் நடுவெழுத்தைப் பிடித்துமாற, ஒவ்வொன்றிற்கும் இருபத்தைந்தாக நூற்றிருபத்தைந்து மந்திரங்களாம்

ஆறுவரை நேரே கீறி, ஆறுவரை குறுக்கே கீறி, 25 வீடுகளாயுள்ள ஐந்து சக்கரங்களாயமைத்து ஒவ்வொன்றிலும் மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தையும் உயிரெழுத்தையும் பீஜாட்க்ஷரத்தையும் இலக்கம் 51-யும் அடைக்கவும்.

இந்த ஐந்தும் பஞ்சபூத சக்கிரங்களாகவும், அஷ்டகர்ம சக்கிரங்களாகவும், சிதம்பரச் சக்கரமாகவும், விளங்கும்.

ஓம், ஆம், ஊம், ஸ்ரீம், ரீம், அங், ரீங், ஸ்ரீங், சிவாய நம வென்று, சிவத்தியானஞ்செய்து நிஷ்டை கூடும் பெரியோர்கள், தன்னையுந் தலைவனையுங்கண்டு மகிழ்வுற்று அழியா பதவியை அடைவார்கள்.

பஞ்சபூத உட்சக்கரமும் நிறமும்.

பிருதிவிற்கு - நாற்கோணம், பொன்னிறம்
அப்புவிற்கு - மூன்றாம்பிறை, வெண்மை
தேய்விற்கு - முக்கோணம், சிகப்பு
வாய்விற்கு - அறுகோணம், நீலம்
ஆகாயத்திற்கு வட்டம் ஸ்படிகம்

பஞ்சபூத உயிர் மெய்யும் இலக்கமும்

பிருதிவி	அ	நகாரம்,	11
அப்பு	இ	மகாரம்	10
தேய்வு	உ	சிகாரம்	8
வாய்வு	எ	வகாரம்	19
ஆகாயம்	ஒ	யகாரம்	3
		ஆக	[51]

பீஜாக்ஷரம்.

நகாரம் — பிருதிவி, லம் பிரமபீஜமாகவும்,
மகாரம் — அப்பு, வம் மாலின், பீஜமாகவும்,
சிகாரம் — தேய்வு, ரம் உருத்திர பீஜமாகவும்,
வகாரம் — வாய்வு, யம் மகேஸ்வர பீஜமாகவும்,
யகாரம் — ஆகாயம், சம் சதாசிவ பீஜமாகவும், விளங்கும்.

பஞ்ச சத்திகளின்மகிமை.

இந்தசத்திகள் ஐந்தும் எழுத்துகளைந்தாகி கலைக்கியர்ன விந்தைசையாகி, இதமகித மிரண்டிற்கும் முன்னேயாகி. ஒடுக்கமும், எழுவகைத் தோற்றமுமாகி, பூதமைந்து பொறி புலனுமாகி, பிஞ்சு காய் பழமுமாகி பல்லாயிரங்கோடி ஆன்மாக்களுமாகி நிற்கும்.

பெயர்.	பீஜம்.
சரஸ்வதி —	ஐயும்
இலக்ஷ்மி —	கிளியும்
பார்வதி —	சௌவும்
மகேஸ்வரி —	ஸ்ரீம்:
மனோன்மணி —	ஹ்ரீம்:

சிவ வாக்கியர்.

பஞ்சாட்சர மகிமை.

ஓம்நமசிவாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசிவாயமே யுணர்ந்துமெய் தெளிந்தபின்
ஓம்நமசிவாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசிவாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே.

இது ஸ்தூல, சூக்கும, காரண பஞ்சாக்ஷரங்களை விளக்குதலால்; பஞ்சாக்ஷர மகிமை எனப்பட்டது.

மந்திரயோகம்.

மந்திரயோகம் பரிசயோகம், பாவயோகம், அபாவயோகம், மகாயோகம், ஆக 5.

மந்திரயோகம்.

பிரணவமுதலிய மந்திரங்களை இடைவிடாது சிந்தித்தல், பிரம பிரகாசம் உதயமாகும்.

பரிசயோகம்.

மந்திரயோகத்தோடு கூடிய மனமும், பிராணவாயுவும் சேர்ந்து மூலத்தினின்று சுழுமுனை வழிசென்று சிரசு மத்தியிலிருந்த ஆத்ம பிரகாசத்தில் மனதை அசையாமல் நிறுத்தல்.

பாவயோகம்.

ஒவ்வொன்றாய் நீதிகளைந்து மிஞ்சி நின்ற எதார்த்த சொருபத்தில் மனம் லகிப்பது.

அபாவயோகம்.

பாவிக்கும் மனதிற்கு அகோசரமாயுள்ள பிரமத்தில் பாவனாதீதமாய் நிற்றல்.

மகாயோகம்

சங்கற்பமற்று ஒடுங்கின விடத்தும், அறிவு அறியாமை விடத்தும், ஒரு தன்மையாய் விளங்கும் பிரமமே தானாக விளங்கல்.

வேறு

சற்குண நிற்குணப் பொருளாய் நிற்கின்ற, பஞ்சாக்கரத்தைப் பிரணவத்துடன் கூட்டித் தியானித்து மௌனமுற்று, மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, நிட்டைக் கூடுனால் இரு

கதிரும் ஒன்றான முச்சுடர் முனைப்பருவ நடுச்சுழியில் ஜோ இப் பிரகாசமும். ஆத்ம தரிசனமும் உண்டாகும். அப்போது ஜீவசைதன்யம் பாச இருளிலிருந்து நீங்கிய பஞ்ச முகங் களைந்திருக்கும் சிவத்தைக் கூடிச் சிவானந்தத்தை யனுபவிக்கும். சூர்யனுங் கிரணமும், போலச் சிவத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற பஞ்சசக்தி, தற்புருஷம், அகோரம் வாமதேவம், சத்யோசாதம், ஈசானங்களும், அந்த சிவத்திற்கு திருநாமங்களாம். இந்த திருமுகங்களிற் ஜெபிக்கும் மந்திரங்களை ஒவ்வொரு முகத்திற்கு 25 ஆக மேலே உரைத்திருப்பதைக் காண்க-

அத்துவா தத்துவக்ஞானம்.

அக்ஷரம் — ஆகாரம் - கரணம் - அவஸ்தை - பொறி - புலன் - இளமை - வறுமை - வேதம் - புராணம் - சரிதை - கிரியை - யோகம்-மெய்ஞானம் இவ்விதமென்று குருவருள் செய்யச் சீடன் கேட்டுத்தெளிந்து அருட் பிரகாசத்திலே சர்வ அக்ஞானங்களையும் ஞானக்கினியினலே சுட்டுப்போட்டு களிப்புற்று சிவத்துடனே நின்றுதெளிவுறவே யெப்போதும் சிவஞானியென்று ஒட்டியாணம் பூட்டி ஆனந்தமென்னும் ஞானமிர்தத்தையருந்தி ஓம்நம:வென்று ஞான முத்திரையிட்டு அழியா பதவியாகிய மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தை அடைபவருக்கே ஜீவன் முக்தரென்று பெயராம்.

இப்படிபட்ட பெருமை யுடையவர்களுக்கு பரகதி அடையாதிருப்பதற்கு காரணமேதோவெனில்.

ப்ரகதிக்கு விலக்கல்.

காயாபுரி என்னும் பட்டணமும் அங்ககூத்திரமென்னும் உட்கோட்டையுங் நவத்துவாரமாகிய வாசல்களும் இரணமெனும்சதுப்புநிலமும்சுவாதிஷ்டான மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி, ஆக்ஞை, என்னும் அரண்களும் அக்கினிமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம், ஆகிய சொர்க்கமத்திய பாதாளமாகிய லோகங்களும், அங்கராஜன், மூர்க்கராஜன், என்னும் இரண்டு ராஜர்களும்' மூலப்பிரகிருதியென்னும் துன்மந்திரியும், பஞ்சபூதர்களென்னும் பிரதானிகளும், அலகை என்னும் வீதிகளும், இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி, யோகசக்தி, ஞானசக்தி, பராசக்தி, என்னும் ஊழியக்காரிகளும்.

அசவை யென்னும் மந்திரிகனும், கெர்விதனென்னும் களஞ்சியக்காரனும், காலகர்மனென்னும் தளவானும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்னும் காணிக்காரனும்

மாயாப்பிரபஞ்சமெனும் வன்னியநாயகப்பாடிகரும், சத்த, ரூப, பரிச, ரச, கந்த மென்னும் கோல் நாயகர்களும், காம, குரோத, லோப, மோக, மத, மாச்சர்ய, இடும்பை, ஆங்காரமென்னும் கள்ளர்களும், இதமகித மென்னும் மல்லர்களும், ஆணவம், மாய்கை, காமியம், என்னும் கோட்டைக்காரரும், வாக்கு, பாதம்,பாணி பாயுரு உபஸ்தம், எனும்கன்னகாரரும்

ஜாக்கிர - சொற்பன - சுழுத்தி - துரியம் - துரியாதீதமென்னும் தலையாரிகளும், அன்னமயம் பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்னும் காலாட்களும், வாய்வு தேய்வு என்னும் புரவிகளும், மனோபதியென்னும் கருணீகனும், நவகோடி யென்னும் ராவுத்தனும், இருதயபாதரென்கிற தானபதிகளும், சதகோடி மகாமந்திரமென்னும் உபதளமும், வாத பித்த சிலேத்துமமென்னும் பரிவாரமும் அஷ்டமத மென்னும் யானைகளும், 4 வேத

மென்னும் சதங்கைகளும், அகங்காரத்தமென்னும் தேவியரும் இருவினை யென்னும் தொழில்களும், இவர்கள் யாவரும் கூட்டமாக கூடிக்கொண்டு தங்களில்,

தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புறவற்றவர்களாய் முன்னுரைத்த காயாபுரிக்கோட்டையை வளைத்துக்கொண்டு ஒன்பது வாசலுக்கும் அஷ்டமதமென்னும், யானைகளை விடுத்து யுத்தஞ் செய்கையில், ஒருவருக்கொருவர் தங்களால் இந்தக் கோட்டையை, ஆளுதற்கு சாத்தியப்படாமல் காரிய உபாதிகளாலும், காரண உபாதிகளாலும், ஸ்தூல சூட்சமாதி தேகத்தினாலும், சதுர்வித உபாயத்தினாலும், ஆராய்ந்து இந்தக்கோட்டையைக் கைக்கொள்ளும்படி,

பராபரமாயியங்குகின்ற சற்குருநாதன் மானைப்பிடிக்க மான் சட்டை யுடுத்ததுபோல திருநந்தி தேவரான சற்குருநாதர் திருமூலத்தேவருக்கு திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு இதமென்னும் வில்லுக்கு பொரி யென்னும் நாணியைப் பூட்டி அறிவு என்னும் அம்பைத் தொடுத்து குருவென்னும் குறிப்பு நொக்கி மூலாதாரத்தின் இரண்டு நான்கு எட்டெழுத்தின் நடு யெழுத்திலேயிருந்து வங்கென்று வளைந்து சங்கென்று சன்னித்னாய் அங்கிஷா வென்றியங்குவித்து சங்கென்று ஆக்ஞையா சக்கிரத்தினாலே புகுந்து அக்கினி மண்டலத்தில் அனைவரையும் காண்பிவித்துக்கொண்டு ஆயாவாளென்னும் இடை பிங்கலை இரண்டுக்கும் படிக்கத விட்டு ஆதிமூலமென்னும் யானையின் மேற்கொண்டு தண்டுவுக்குந்தனுவுக்கும் நடுக்குத்தெனுங் குரசுக்கயிற்றுக்குள்ளாக அன்னதானத்தினுற்றளவில் அங்கென்று மேனோக்கி ஆதிகாலமும் ஒளவையும் பதியுங்கொண்டு நடுவணையென்னும் ருத்திராக்கினியான பன்னிரு சமுத்திரத்திலே யானையை மோட்டுவித்து

ஞானபரமேனும் காவணமிட்டு அங்கென்று மேனோக்கியுற்றளவில் சித்திரநாடி வழியே சென்று சந்திராபுரி யென்னும் மண்டலமுங்கொண்டு அக்கினி மண்டலத்தில் அஞ்செழுத்தினாலேயும் ஆதித்த மண்டலத்தில் மூன்றெழுத்தினாலேயும் சந்திரமண்டலத்தில் ஓரெழுத்தினாலேயும் ஆசனமாயிருந்தபிறகு திருமண்டலாதிபதி பின்னிட்டு மந்திர உபதேசித்தபடி வைத்துக் காயாபுரி என்னும் பட்டணத்தைக் கொள்ளாமற்கொண்டு அதிகாயமென்னும் பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் கருவோடறுத்து பின்பு சத்திபரான பிரகாசமான மனத்திற் தேறிலே எழுந்தருளிய பின்பு அரிவுகந்து நவலோகங்கொண்டருளிய

பின்பு காயாபுரியை நோக்கி திருநந்திதேவர் ஆதி கபில மகாரிஷி சாக்ஷியாக திருமூலதேவருக்கு திருவுளம்பற்றியருளியமுறைமையிலே திருமூலதேசிகர் நின்று நகை செய்தளவில் காயாபுரி பட்டணத்தில் யோகாசத்தியுங் கொண்டு இரவிகெந்துருவபதாதி சேனையும் பட்டு ஆபாக்கினி வேந்தனும் சிறப்புண்டு போய் காயர்புரி பட்டணத்திற் சொற்க மத்திய பாதாளலோக மளவாகத் திருவடிவைத்துக்கொண்டு ராஜ்யம் செய்தபடிக்குத் திருநந்திதேவர் ஆதிகபில மகாரிஷி சாக்ஷியாக திருமூலதேவருக்கு அபயாஸ்தம் கொடுத்தருளி அபிஷேகமுஞ் சூட்டி சித்தாந்தமும் வேதாந்தமும் கடந்த நாதாந்த முடிவான அமிர்த பஞ்சாட்சர துருவ நிலையில் சூட்சமப்புகட்டி இப்படி யுரைத்தியருளிய முறைமையை உட்படுத் தேடாதவன் சிவஞானியல்லவென்று இந்த முறைமையை உட்படுத்தி தேடுஞ் சிவஞானியே முத்தி அதிகாரியாம்.

பிண்டத்திற் கண்ட பொருள் அண்டத்திற் காணலாம். அண்டத்திற்குள்ளது பிண்டத்துக்குமுண்டெனக் கொள்க?

ஆருதாரத் தோற்றம்.

பிர்மாவில் ஆகாயந் தோன்றி, ஆகாயத்தில் வாய்வு தோன்றி, வாய்வில் தேய்வு தோன்றி, தேய்வில் அப்பு தோன்றி, அப்புவில் பிருதிவி தோன்றி, பிருதிவியில் ஓசை தோன்றி, ஓசையிலன்னம் தோன்றி, அன்னத்தில் ரசம்தோன்றி, ரசத்தில் உதிரந்தோன்றி, உதிரத்தில் மாமிசந் தோன்றி, மாமிசத்தில் மேதை தோன்றி, மேதையில் அஸ்தி தோன்றி, அஸ்தியில் மச்சை தோன்றி, மச்சையில் சுக்கில சுரோணிதம் தோன்றியது.

இப்படி தோன்றிய சுக்கில சுரோணிதங்கள் அணுப்பிரமாணமுள்ள, ஒருருபுப்போலப்பாய்ந்து குதித்து கண்டிப்பும் பேரிகையும் போல கண்டித்து நடுவெளியில் ஒரு சுழுமுனையுண்டாய் அம்முனையின் நடுவே ஒரு துவாரமுண்டாய் அத்துவாரத்து நடுவே இரண்டெழுத்துகளாலே அபிமந்திரித்துப்பிண்டமாகி எழுமளவில்

சுக்கிலம் பெருகில் ஆணும். சுரோணிதம் பெருகில் பெண்ணும். இந்த சுக்கில சுரோணிதம் ரேசித்துப் பெருகில் இரட்டை பிண்டமாம். அப்பிண்டமானது நீர் வழியே பெருகில், ஊமையாம் மலக்கிடையேயாகில் மந்தனும்.

இப்படிக்குக் கற்போற்பத்தி கொள்ளுங் காலத்தில் இரதக்கலை யென்றும், இரஸக்கலை யென்றும், 2 கலைகளுண்டு. அது இடகலை பின்கலையாகும். அவற்றுள், எரிகலையில் பிராணேந்திரியம் பாயிகையில் இடப்பக்கமாக கிருமி என்னும் புழுச்சென்று நீங்காமல் கன்றோடு தாய்சென்று தொடர்ந்தாற்போல் பிராணவாய்வை ஆத்மா முன்னிட்டுக்கொண்டு

செல்லுமளவில் இதபகிதமென்னும் இரண்டக்ஷரமும் பின் தொடர்ந்து சென்று அச்சுக்குள் அச்சாக அவ்வென்னும்மூல அக்ஷரத்தில் அமைத்துப் புகவிட்டுக் கிழிச்சலைவாசல்போலே ஓடி அங்கிஷாவென்னும் மந்திரக்கயிற்றினால் சுருக்கிக்கட்டி, சிவாக்ஞா சக்கரத்திடையிலே முத்திரையிட்டு தான்ஒருத்தியாய் நின்று இந்தக்கருவை வளர்க்கும்படியாய் கற்ப உற்பனத்தை உதானவாயுவான மூலவாயு வளர்க்கும்.

அது எப்படியெனில், கற்பாகுதி யென்னும் பாவக் கடலில் எண்ணன வாயு வளர்க்கும்.

எண்ணெயுந் தண்ணீரும்போல நிற்கிற சுக்கிலசுரோணிதத்தைப் பாலும் நெய்யும் போலபாய்ந்தவுடனே கருப்பிக்கும் கருப்பைச் சுருக்கினாற்போல் வாசலை யடைத்துக் கருவை உள்ளடக்கி ஒன்றுந்திங்கள் உதிரந்திரளும். இரண்டாந் திங்களில் கொழுந்துவிட்டு அச்சு அமையும் மூன்றுவதில் மாமிசந்திரண்டு மூட்டுருவாகும். நான்காவதிலோ தண்டமாய் நரம்பு நாடிகளமையும். ஐந்தாவதில் பஞ்சவர்ன்னமாய் இந்திரிய சாத்தால் அழியினும் அழியும். செழிக்கினும் செழிக்கும். ஆருமாதத்தில் ஆமையின் வடிவமுற்று கால் கைகள் வகுக்கப்பட்டு நவத்துவாரங்களுமுண்டாகும். ஏழாமாசத்தில் கற்பத்திலிருந்து எழுந்து முழக்கமுற்று கற்பத்தைச் சூழ்ந்து புரளும். ஏனெனில் (72000) நாடி நரம்புகளும் ஆருதாரமும் ஐந்தெழுத்தும் ஐம்பத்தோரக்ஷரமும் பஞ்சபூதத் தேவதைகளும் பிரவேசமாம்.

எட்டாமாதத்தில் நீட்டிமுடக்கி தாயுண்ட அன்னசாரத்தைத் தொப்புளின் வழியாக வுண்டு பிள்ளையினுடல் வளர்ந்து தாயுடன் தோன்றி உயிருடன் ஆடும்,

ஒன்பதா மாதத்தில் அறிவுடனே உறங்கொள்கையில் கலைகாலளவும் ரோமக் ஆவாரமுண்டாகி இந்த ரோமக் குருத்துவால் விதனம் பொறுக்கமாட்டாமல், ஈசுவரனை நோக்கி தொழுத கையுடனே ஜனனத்தை யொழுத்தருளவேணுமென்று வணங்கி நிற்கும்.

பத்தாவது மாதத்தில் நிறைந்த பிண்டமாய், மலைமேல் நின்று தலைகீழாய் விழுகிறவர்களைப் போல அபானவாயுவின் பலத்தினால் பூமியில்விழுந்து முன்னுள்ள நினைவுகளைமறந்துவிடும்.

இப்படிப் பரப்பிர்மம் சிருஷ்டியால் கற்பந் தரித்து வாழ்வு பெறும்.

கற்பந்தரிக்கும்போது பிராணவாயுவு வலப்பிறமோடில் ஆண்பிள்ளையாம், இடப்பிறமோடில் பெண் பிள்ளையாம். கலை இரண்டும் யேகோபித்தோடில் அலியாம். அதாவது பேடி அல்லது குறியற்றது.

அந்த காலத்தில் நடந்த கலை பேதியாமல் ஐந்து நாழிகை யளவும் நடந்தியங்குமாகில் அந்த பிள்ளைக்கு வயது நூறு. அந்த அளவுக்கு குறையுமாகில் பிள்ளைக்கு வயது குறையும். கலை நிரம்பியோடில் அவையவங்களுண்டாகும் கலைசிதறியோடில் அவையவங்கள் குறையும். முதன்மையில் கற்பாசயத்தில் போகிக்கும்பொழுது இராஜஸ, தாமச சாத்மீகமென்னும் மூன்று குணத்திலே ஒன்றாவது பிதாமாதாக்களுக்கு உண்டானால் மக்களுக்குமுண்டாகும்.

மாதாபிதாக்களுக்கு அந்த மூன்றுஞ் சிதறில் பிள்ளை மறித்துப்போம். கற்பாசயத்தை விட்டு கற்பங் கழுபினும் அல்லது போகித்தாலும் அக்கினி மீறினும் வாயுவினால் கலங்கினும் மலமாம்.

ஸ்திரீ புருஷர்களிருவருக்கும் மூலாக்கினி அதிகரித்தால் அந்த கற்பஞ் சுவறிப்போம்.

இப்படி கற்மானுபவத்திற்கிடாக எடுக்கப்பட்ட சரீரத்தில் முன் சொன்ன வழியே அருந்தின அன்னசாரமானது முப்பது நாழிகையில் எங்குற்றதெனில்,

மலஜல ரத்தமாகிய மூன்று கூறாகும். இதில் இராப்பகல் 60 நாழிகையில் மலஜலமென்ற இரண்டு கூறுகழிந்து போகும். மற்றஒருகூறாகிய அன்னரஸமானது சரீரத்தில் தங்கும். அது இரத்தமாக மாறி வழியொரு பங்கு இந்திரியமாகும். மற்றபங்குகளோவெனில் உரோமம், தோல், சதை, கற்ப்பம், மேதை, அஸ்தி, குடும்பி, பூளை, தியம்பு, குடல் நரம்பு முதலியவைகளாய் முறையே ஏழரை நாழிகை வீதம் பரவி நிற்கும்.

இனி இந்தச்சரீரத்தில் இருவினைக் கதவுங்கூட்டி மூலத்தண்டாகிய நெடுங்கயிற்றை முகட்டுவளையாகச் சேர்த்து பழுவெலும்பாகிய வரிசையிட்டு நரம்பாகிய யாக்கையால் கட்டி உதிரமாகிய ஜலத்தால் மண்கூட்டிச் சுவரேற்றி ரோமமாகிய பத்தையால் மேய்ந்தெடுக்கப்பட்ட வீட்டிற்கு நவத்துவாரமென்னும் வாசலிட்டு அச்சமாகிய கதவுகளிட்டு பல்லாகிய தாள்பூட்டி நாவாகிய ஓங்காரம் பாய்ச்சிப்பண்டமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களுமுடையதாய் நிற்கும்.

இந்தசரீரத்தில் பதினாறு கதவுகள்பூட்டிய வீணாத்தண்டும் மொழியென்னும், முச்சாணெலும்பும், முச்சாண்சதையும், அஞ்சாறுவும், ஆறு தெருவும், ஏழுகடலும், எட்டுதாணும், நாலுசாண் பருமனும், எட்டு சாண்நீளமும் முப்பத்திரண்டு முழக் குடலும், இருக்கும்.

இது மூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆக்ஞையளவும் பெரு நரம்புகள் (11000) சிறு நரம்புகள் (18000.) கையிலும்காலி லும் பெருநரம்புகள் (7000.) சிறு நரம்புகள் (12000.) நாபி ஸ்தானத்தில் பெருநரம்புகள் (1000; சிறுநரம்புகள் (2000) நவத்துவாரமாகிய வாசல் ஒன்பதுக்கும் பெரு நரம்புகள் (1500,) சிறு நரம்புகள் (3500) முடிவில் பெரு நரம்புகள் (3000) சிறுநரம்புகள் (6000) எலும்பிலும் குடலிலும் சிறு நரம்பு (7000) ஆக நரம்புகள் (72000.)

இனி கால்களிலும் கைகளிலும் சந்து பொருந்தல் (69) கழுத்திற்கு கீழ்ச்சந்து (86) கழுத்துக்கு மேற்சந்து (83) ஆக பொருந்து (237.)

நாசியில் ஜலம் பலம் (41) எலும்பில் ஜலம் பலம் (7) மாம்சத்தில் ஜலம் பலம் (21) ஆக ஜலம் பலம் (69).

காலிலும் கையிலும் எலும்புகள் (160) மூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆக்ஞை யளவும் முழு எலும்பு (30) கழுத்துக்கு மேல் பொடி எலும்பு 300 இருபக்கத்திலும் எலும்பு 20 ஆக எலும்பு 510.

இனிசரீரத்தில் (3½ கோடி) ரோமத்துவாரங்களும் நாளொன்றுக்கு (21600) சுவாசமும் (96) தத்துவமும், (360) பலம் மாமிசமும், உழக்கு பித்தமும், ஆழாக்கு சேத்துமமும் கூடிச் சரீரத்திலே நாளொன்றுக்கு நடக்கும்.

பிராணவாயுவு 12 விரல் பிரமாணம் புறப்பட்டு நாலு விரல் பிரமாணங் கழிந்துபோய் 8 அங்குலம் உடம்பூடு றுகி சப்த தாதுக்களை வளர்க்கும். இந்நாலங்குலங் கழியாமல் கட்டிக்கொள்வதே காயசித்தி, யோகசித்தி ஞான சித்தி அடையும் மகான்கள் வழியாகவும் இதுவே அமிர்த தாரணையாம்.

ஜீவராசிகள் வாழ் நாள்.

சரீரத்திற்குண்டாகிய வயது 120ல் பத்து வயதளவு இளமை. இருபது வயதுவரை வாலிபம். 25, 30, 40, இது வரையில் யௌவனமும், 45, 50, முதல் வாத்திய தெசையை யடைந்து ஒளி மங்குற்று பிரிதிவி அப்புவை நெருக்கும். அறுபதில் அப்பு தேயுவை நெருக்கும். எழுபதில் தேயுவு, வாயுவை, நெருக்குதலினால் தாது மாயா உணர்வு, பஞ்சு போல செல்லும், 80 வயதில் வாயுவு ஆகாசத்தை நெருக்கும். அதனால் மலஜலம் இடைவிடாமல் ஒத்து நிற்கும். நூறுவயதில் ஆத்மா வந்தவழியை நோக்கும்.

இப்படிப்பட்ட சரீரமானது முன்சொன்ன அறு திங்களில் முந்தாமல் சற்குருவின் தாளே சரணமாக சிவபதமடையுமென்று திருக்குருந்தீஸ்வரர் ஆதி திருமூல தேவருக்கு திருவுளம் பற்றியருளிய முறைமையேயாம்.

சிவவாக்கியர்.

ஆரலைந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஓரோணாத வண்டமு முலோக லோக லோகமும்
சேரவெந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே

தத்துவ தீபிகை.

சரீரத்தினளவு பிரமாணங்களின் விபரம்.

இந்தச் சரீரமானது அவரவர்கள் கையினால் 8 சாண் நீளமும், 4-சாண் பருமனும். அல்லது 96-விரற்கடை பிரமாணமுள்ளது.

இதற்குள் தத்துவங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

அவை யாதெனில்,

வாசல்கள் 9. பொறி-10. புலன்-10. ஆதாரம்-6. மண்டலம்-3. நாடி-10. வாயு-10. தாது-7. இராகம்-8. கோசம்-5 காரணம்-1. அவஸ்தை-5. குணம்-3. மலம்-3. வியாதி-3. ஆக 96

இவைகளுக்கு விபரம்.

செவிகள்-2. கண்கள்-2. நாசிகள்-2. வாய்-1 குய்யம் பெண்குறி அல்லது ஆண்குறி-1. குதம் அல்லது அபான வாயு-1. ஆக வாசல்கள்-9.

சுரோத்திரம்-1. தொக்கு-1. சட்சு-1. சிங்குவை-1 ஆக்ராணம்-1. ஆக பொறிகள்-5.

இவைகளின் இயற்கையாவன.

சுரோத்திர மென்பது-செவி, இது ஆகாசத்தினிடமாய் நின்று சப்தத்தை யறியும்.

தொக்கு என்பது-உடம்பு, இது வாயுவினிடமாய் நின்று பரிசத்தை யறியும்.

சட்சு வென்பது-கண், இது தேயுவினிடமாய் நின்று ரூபத்தை யறியும்.

சிங்குவை யென்பது-நாக்கு, இது அப்புவினிடமாக நின்று ரஸத்தை யறியும்.

ஆக்ராண மென்பது-மூக்கு, இது பிருதிவியினிடமாக நின்று கந்தத்தை யறியும்.

இவைகளே ஞானேந்திரிய மெனப்படும்.

கன்மேந்திரிய மாவன.

வாக்கு—பாதம்-பாணி—பாயுரு-உபஸ்தம் ஆக 5.

இவைகள் முறையே வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் இவைகளாம்.

ஆகாசத்தினிடமாக நின்று வசனிப்பது வாக்கு.

வாயு வினிடமாக நின்று கவனிப்பது பாதம்.

தேயுவினிடமாக நின்று இடல் ஏற்றலானது பாணி.

அப்புவினிடமாக நின்று ஜலமலாதிகளைவிலக்கல்பாயுரு

பிருதிவியினிடமாக நின்று ஆனந்திப்பது உபஸ்தம்.

இவைகள் கன்மேந்திரியங்களாம்.

தன்மாத்திரைகளாவன.

சத்தம்-பரிசம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-ஆக-5.

சப்தமானது-ஆகாசத்திலும், செவியிலு மொடுங்கும்.

பரிசம்-வாயுவிலும், உடம்பிலு மொடுங்கும்.

ரூபம்-தேயுவிலும், கண்ணிலு மொடுங்கும்.

ரஸம்-நீரிலும், நாவிலும் ஒடுங்கும்.

கெந்தம்-பிருதிவியிலும், மூக்கிலும் ஒடுங்கும்.

வசனம்-வாக்கிலும், ஆகாசத்திலும் ஒடுங்கும்.

கமனம்-வாயுவிலும், காலிலும் ஒடுங்கும்.

தானம்-தேயுவிலும், கையிலும் ஒடுங்கும்.

விசர்க்கம்-அப்புவிலும், முகத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆனந்தம்—பிருதிவியிலும், குய்யத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆக பொறி 10க்கும் புலன்கள் 10.

ஆறாதாரமாவன.

மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை இவைகளாம்.

இவைகளின் விவரம்.

மூலாதாரமாவன—காலிரண்டு உட்குதிரோடு நடுவாய இடம் குய்யம், குய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவே குண்டலி வட்டமாய் அந்த வட்டத்துக்கு நடுவே திரிகோணமாய் அந்த திரிகோணத்துக்கு நடுவே நாலிதழுடைய ஒரு புட்ப வட்டமாய் கட்டப்பம்பூப் போலிருக்கும் அந்த புட்பத்துக்கு நடுவில் ஓங்காரவெழுத்து நிற்கும். அந்த ஓங்காரத்திற்கு நடுவில் விக்கினேஸ்வரனும், வல்லபை சத்தியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். பச்சை நிறமுள்ளது.

மூலாதாரம்.

முக்கோணம், நாலிதழ்கமலம், மாணிக்கநிறம், கணபதி குண்டலிசத்தி, ஓங்காரம், இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

இதற்கு இரண்டு விரற்கடைக்கு மேலிருப்பது அனாகதம்.

இதற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம்.

மாமலர் நாலையும் வட்டத்தின் மேலிடு
மாமலர் நாலிலும் வவ்வாதி சவ்விடு
மாமலர் நாலிலே வட்டத்தினுள்ளோ
ஓமென விநாயகன் உலாவி நின்றானே.

ஒருவீடு வாசற் கிருவீடு மேலே
கருவீடு வாசற் கிருவிரல் கீழே
உருவீடு சோதியு மங்கே யுதித்தன
திருவுடை யாரிது தேர்ந்தறி வாரே.

இட்டானறிந்திலன் எத்தாளுங் கண்டிலன்
தட்டா னறிந்தான் ஒருவர்க் குரைத்திலன்
மேட்டாய் வளர்ந்து அதின்மேல் விநாயகன்
அட்டாங்க யோகத் தமர்ந்திருந்தானே.

ஓங்காரமேன்னும் அவளொரு பெண்ணும்
நீங்காப் பச்சை நிறம துகந்தவள்
ஆங்கார முடன் இவரைப் பெற்றவள்
ரீங்கா சனத்தி லினிதிருந் தாளே.

சுவாதிஷ்டானமாம்.

அது நாற்சதுரமும், அச்சதுரத்தினடுவே ஆறிதழ்களையுடைய ஒரு புட்ப வட்டமும், அதின் மத்தியிலே லிங்க பீடமும், வீணைத்தண்டி னடியுமா யிலங்கி அதின் நடுமத்தியிலே நகார எழுத்து நிற்கும்.

அந்த நகாரத்தினடுவில் பிரம்மாவும், சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பார்கள்.

இது பிருதிவியின் கூறுகும் - பொன்னிறமாம்.

நாற்சதுரம், ஆறிதழ்கமலம், பொன்னிறம், பிரம்மா, சரஸ்வதி, நகாரம், இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில்தோன்றுவது போலிருக்கும்.

மணிபூரகம்.

இதற்கு 8 விரல் பிரமாணத்துக்குமேல், இருப்பது மணிபூரகமாம். இது கோழிமுட்டை போல 1008 நாடிகளும் சூழ நாடிக்கெல்லாம் வேருள்ளது; இதை உள்ளறிவுள்ளோர் உந்திக் கமலமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதிதுவே இது தொப்புளுக்கு நேரில் அப்புஸ்தானத்தில் வழாம் பிறைக்கிணங்கியிருக்குமாம். இதினடுவே பத்து இதழையுடைய ஒரு புஷ்பவட்டமாயிருக்கும்; அந்த புஷ்பத்தி னடுவில் மகாரவெழுத்து நிற்கும்; அந்த மகாரத்திற்கு நடுவில் மகாவிஷ்ணு லட்சுமியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். மரகத நிறமுள்ளது.

மூன்றாம்பிறை பத்திதழ்கமலம், மரகதநிறம், விஷ்ணு லட்சுமி, மகாரம், இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

அனுகதம்.

இதற்குமேற் பத்து விரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்துக்குமேல் உள்ளது அனுகதமாகும். இது இருதயகமலமாம். தேயுஸ்தானத்தில் முக்கோணமாயிருக்கும்; அந்த முக்கோணத்தி னடுவில் பன்னிரண்டிதழையுடைய ஒரு புட்ப வட்டமாயிருக்கும். அந்த புட்பத்தினடுவில் சிகாரவெழுத்து நிற்கும். அந்த சிகாரத்தினடுவில் ருத்திரனும் பார்வதியும் அமர்ந்திருப்பார்கள். அக்கினி நிறத்தையுடையது.

பன்னிரண்டிதழ்கமலம், முக்கோணம், ஸ்படிகநிறம், உருத்திரன், பார்வதி, சிகாரம் இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

விசுத்தி.

இதற்குப் பத்து விரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்துக்கு மேலுள்ளது விசுத்தியாம். இது கண்டஸ்தானத்தில் வாயு ஸ்தானத்தி லுள்ளது. அறுகோணமாயிருக்கும். அந்த அறுகோணத்தி னடுவில்பதினாறிதழையுடைய ஒரு புட்பவட்டமாயிருக்கும். அந்த புட்பத்தி னடுவே வகாரவெழுத்து நிற்கும், அந்த வகாரத்தி னடுவில் மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். அது கருநிறத்தையுடையது.

பதினாறிதழ் கமலம், அறுகோணம், கருநிறம், மகேஸ்வரன், மகேஸ்வரி, வகாரம் இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

ஆக்ஞை.

இதற்கு 12 விரற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்துக்கு மேல் ஆக்ஞை லலாட பீடத்திலிருக்கின்றது. வீணைத்தண்டின் முடியுமாய் ஊடுருவிப் பொன்போன்ற வடிவமுற்று நிற்கும். நெற்றிப் புருவத்தின் வெளியாய் ஆகாச ஸ்தானத்தில் மூன்றிதழையுடைய ஒரு புட்பத்தி னடுவே யகாரவெழுத்தோடிணங்கி நிற்கும். அந்த யகாரத்துக்கு நடுவில் சதாசிவமும் மனோன்மணியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். மேக நிறத்தையுடையது.

திருமந்திரம்.

ஐம்பதெழுத்தே அமர்ந்த வேதங்கள்
ஐம்பதெழுத்தே ஆகமாதிகள்
ஐம்பதெழுத்தின் அறிவை யறிந்தபின்
ஐம்பதெழுத்தே ஐந்தெழுத்தாமே.

மூன்றிதழ் கமலம், வட்டம், மேகநிறம், சதாசிவம், மனோன்மணி, யகாரம் இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில் தோன்றுவது போலிருக்கும்.

திருமந்திரம்.

ஒருவிடு வாசலுங் கிருவிரன் மேலே
கருவிடுவாசலுங் கிருவிரல் கீழே
உருவிடச் சோதியும் உணர்வதுபாங்கே.
திருவுடை யாளிது சேர்ந்தறி வாளே.

சந்திரமண்டலம்.

(7) மூலாதாரந் தொடங்கி ஒவ்வோரெழுத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிரசு நடுவே கோடி சூரியர் உதயமானாற் போலப் பிரகாசிக்கும்; இந்த அமிர்தகலை அக்கினி மண்டலத்தை நோக்கி ஜோதியாய் நிற்கும்.

ஆதித்தமண்டலம்.

(8) இருதய கமலத்தில் அறு கோணமாய் எட்டிதழுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும்; இதில் வாழைப்பூப் போல் கீழ் நோக்கியிருக்கும்.

அக்கினிமண்டலம்.

(9) பிருதிவியும் அப்புவும் கூடின விடத்தில் நாற்சதுரமாய் நடுவே முக்கோணமாய் நாலிதழுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும்.

மண்டலங்களாவன.

அக்கினிமண்டலம், சந்திரமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம் ஆக 3.

இதில் அக்கினிமண்டலமானது மூலாதாரத்திற்கு இருவிரற்கடைக்கு மேலிருக்கின்றது.

ஆதித்தமண்டலம் உந்திக்கு நாலுவிரற்கடைக்கு மேலிருக்கின்றது.

சந்திரமண்டலம் கோடி சந்திர சூரியர்களுதயமானது போல சிரத்தினடுவில் நிலையாய் நிற்கும். இதை அமிர்தகலை

யென்று சொல்லுவதுமுண்டு. அமிர்தம்மேல்நோக்கியும் அக்கினி கீழ்நோக்கியும் சரியாய் நிற்கும். இதற்கு நடுவில் பராசக்தி எழுந்தருளியிருப்பாள். இதற்குப் பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

மேலைநிலத்தில் மேதகுபெண்ணை
மூலநிலத்தில் முளைத்தெழுஞ்சோதியே
ஏலவெழுப்பி யிசைந்து சந்திக்க
பாலருமாவார் பார்நந்தி ஆணையே.

நாடி 10-க்கும் விபரம்.

இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, சிகுவை, புருடன், காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்கினி, குரு.

இவைகளில் இடைகலை - பிங்கலை - சுழிமுனை இம்மூன்றும் மூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆறாதாரம் ஆறிலும், மண்டலம் மூன்றிலும் ஊடுருவி முட்டி நின்று இடைகலை பிங்கலை இரண்டும் சுழிமுனையிலே இணங்கி கத்தரிக்கோல் பாகமாய் மாறி வீணாதண்டுக்கு வில்லு நாணிட்டாற் போலக் கபாலத்தை முட்டி குதிரை முகமுற்று நாசியளவும் பற்றி நிற்கும்.

சிகுவை யென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தைத் தொடங்கி உண்ணாக்கிலே நின்று அன்னமும் தண்ணீரும் இவைகளை விழுங்கச் செய்யும்.

புருடன் என்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி வலது கண்ணளவாய் வந்து நிற்கும்.

காந்தாரி யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி இடது கண்ணளவாய் வந்து நிற்கும்.

அத்தி யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி வலது காதளவாய் நிற்கும்.

அலம்புடை யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி இடது காதளவாய் வந்து நிற்கும்.

சங்கினி யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி குறியின் அளவாய் வந்து நிற்கும்.

குகு யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி அபானத்தின் அளவாய் வந்து நிற்கும்.

இந்த நாடிகளானவை தேகத்தைப் போஷிக்குமாறு அன்னபானாதிகள் செல்லும் மார்க்கமாகவும், இரத்தம் நீர் இவை யோட்டங்களுக்குத் தாரையாகவும், தேகத்தை வளைக்கவும் நிமிர்க்கவும், குறுகவும், பெருகவும், கத்திரிக்கோல் போல் ஒன்றுக்கொன்று மாறலாகவும், கப்பிக் கயற்றைப் போல இழுத்துப் பிடித்திருக்கின்றது.

வாயுக்களாவன.

பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன் தேவதத்தன், தனஞ்சயன் ஆக 10

இதனுடன் வயிரவன், முக்கியன், அந்தர்யாமி, பிரவஞ்சனன், ஆகிய நான்கும் சேர வாயுக்கள் (14)

பிராணவாயுவானது லலாட மத்தியிலே தோன்றி சந்திர நாடியில் புகுந்து மூலாதாரத்திலே (ஓம்) என்று உதித்து நாபி சக்கரத்திலே (ரீம்) என்று முட்டி இடைகலை பிங்கலைகளிலே ஓடிக் கபாலத்தைச்சுற்றி நாசியின் வழியாய்ப் புறப்பட்டு நான்கு விரற்கடை பிரமாணங் கழிந்துபோய் எட்டு விரற்கடை பிரமாணமிருந்து தானின்ற ஸ்தானத்திலேயே தாக்குகின்றது.

இவற்றை அஜபையில் சாதிப்பவர்கள் நீடூழிகாலம் பாலராய் வாழ்வர்.

இப்படித் தாக்குவதே உத்தம தேகிக்கு நாழிகை ஒன்றுக்கு முந்நூற்றறுபது சுவாசமாக கொல்லன் துருத்திக்குட் காற்றேறுவது போல ஏறும்.

இப்படி ஏறுகின்ற சுவாசமானது இராபகலாகிய அறுபது நாழிகையுள்ள நாள் ஒன்றுக்கு (21600) சுவாசமாய் நீளாங்கி அவற்றுள் (7200) சுவாசம் வெளிப்படும். மற்றவை உள்ளடங்கு மென்றறிக.

அபானவாயுவானது- குதத்தையும் குய்யத்தையும்பற்றி மல மூத்திராதிகளைக் கழித்துவிடும்.

வியானன்-தோளிலே நின்று பரிசங்களை யறிவித்துக் கலைகளை நிறைவிக்கும்.

உதானன் உதராக்கினியை யெழுப்பி உண்ட அன்னசாரத்தை நாடிகளிற் செலுத்திச் சரீரத்தை வளர்க்கும்.

சமானன் இவை யாவையும் சமப்படுத்தி பேதமில்லாமல் நிரவலாகி வைக்கும்,

கூர்மன் நகைப்பும், முகலட்சணமும், கண்களிப்பும் புளகமும் மயிர்க்கூச்சலும், கொட்டாவியும் உண்டாக்கும்.

நாகன் மூக்கலும், சோம்பலும், திமிரலும், விக்கலும், விங்கலு முண்டாக்கும்.

கிரிகரன் புருவமெற்றிவித்தும், தும்மவித்தும், அழுவித்தும் திரியும்

தேவதத்தன் விழிக்கும்பொழுது வஞ்சித்து ஓட உலாவ யுத்தஞ்செய்யத் தலைப்படும்.

தனஞ்சயன் பிராணன் சரீரத்தை விட்டு வெளிப்பட்ட போதினும் தான் பிரியாது நின்று உடம்பை வீங்குவித்தும் விரிவித்தும், புழுவித்தும், கோப்தும், மூன்றுநாள் கபாலத்தைப் பிளந்து போம்.

வயிரவன் காலெலும்புங் கதிரெலும்புங் கூடிய விடத்திலே நின்று உடம்பில் அவஸ்தையுண்டாக்கி ஈளை இருமல் முதலான நோய்களை உண்டாக்கும்.

முக்கியன் கையெலும்பு 2-ம், கதிரெலும்புங் கூடியவிட-

த்திலேநின்று சரீரத்தின் யாக்கைகளைச் சிறக்க நிறுத்தும் அந்தரியாமி புருஷனுக்கு வாகனமாய் நின்று பிராணவாயுவைத் தோற்றுவிக்கும்.

பிரபஞ்சனேவெனில் பிரணவத்துக் கிருப்பிடமாயிருந்தும் பிரபஞ்சனும் அந்தரியாமியும் சரீரத்திற்கு அடையாணியாகவும் அச்சாணியாகவும் இருப்பான்.

தாதுக்களாவன.

அன்னரசம், உதிரம், மாம்ஸம், மேதை, அஸ்தி, மச்சை, சுக்கிலம், ஆக 7.

இராகங்களாவன.

காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் இடும்பை, அகங்காரம், ஆக 8.

இவைகளில் காமமாவது-ஆசை; குரோதமாவது கோபம்; லோபமாவது-உள்ளதை யொளித்தல்; பொச்சரிப்புக் கொள்கை; மோகமாவது-தானல்லாதார் முரித்தல்; தான் மரித்தாற் போலிருக்கை; மதமாவது—கர்வமுற்றுத் தான தர்ம பரோபகாராதிகளை விலக்குதல்; மாச்சரியமாவது- ஒன்றைக்கண்டு மகிழ்தல்; இடும்பையாவது-தானே சர்வாதிகாரியென்று நினைத்து யாவரையும் இகழ்தல். அகங்காரமாவது தன் குற்றங்களை யறியாது பிறர்சொல்லைக் கேட்டுக் கோபிக்தல்.

கோசமாவன.

அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் ஆக 5.

இவைகளில் தாதுக்களாலெடுத்தது அன்னமயகோசம்.

அன்னசாரத்தினாலே பிராணனும் பலனும் அடங்கியது பிராணமய கோசம்.

பலத்தினாலே வந்து தோற்றப்பட்டது மனோமயகோசம்.

அம்மனத்தின் கண்ணே தோற்றப்பட்டது விஞ்ஞானமாதலால் அது விஞ்ஞானமயகோசம்.

ஆனந்தமயமாவது வித்தையால் அல்லது கல்வியால் ஞானம் வந்து தோற்றும். அது ஆனந்தமயகோசம்.

அந்தக்கரணங்களாவன.

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆக 4.

இவைகளில் மனம்- நினைக்கும்; புத்தி-நிச்சயிக்கும்; அகங்காரங்கொண்டெழுப்பும்; சித்தம்-மூன்றுக்கும் காரணமாம்;

அவஸ்தைகளாவன.

சாக்கிர ம்சொப்பனம், சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் ஆ 5. இவ்வைந்தினுள் சாக்கிரமானது புருவமத்தியில் நின்று ராஜ ஓலக்கம்போல சதுரங்க பலத்துடனே யிருந்து சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம், இவ்வைந்துடனும், வசன, கமன, தான, விசர்க்க, ஆனந்தமென்னும் அவ்வைந்துடனும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் இந்த நாலும் சேர்ந்து கருவிகளுடன் சந்நதியில் சேவிக்கத் தான் பராசத்தியருளாலே வியக்தனாய் சுகதுக்கங்களையறிந்து நின்றபோது சாக்கிரமாயின.

சொப்பனமாவது கருவி காரணாதி 14ல் கருவி பத்தும் கண்டத்தில் நிற்கும். மற்றக் காரணாதி 4ம், சுழுத்தியோடு சீவாத்மாவைக் கூடி சுவாச விருதயத்திலே நின்றபோது கண்டவை கேட்டவை ஒன்றும் பிறர்க்குப் புலப்படாத போது சுழுத்தியாம்.

துரியமானது சுழுத்தியை விட்டுக் காரணமொன்றுடனே சீவாத்துமா நாபிஸ்தானத்தில் நின்றபோது உசுவாசம் நிசுவாசம் பிறக்கும். ஆகையால் இதற்குத் துரியமென்றுபெயர்.

துரியாதீதமாவது.

கருவிகரணாதி பதினாலும் பற்றற்று சிவாத்துமா தானே மூலாதாரத்திற் சென்றொடுங்கி மலம், மாற்றம், மாய்கை, பரிசங்களை யறியாமல் நின்றபோது துரியாதீதமென்று பேராம்.

கேவலாவஸ்தையாவன.

அதீதத்தை முதலாகக்கொண்டு ஒருவனை முன்னொரு காலத்தில் நாமறிந்திருக்க அவன் சிறிது நாளைக்குப் பிறகு நமது முன்வந்து என்னை யறிவீராவென்ன, நானறியேனென்று நின்றவிடம் அதீதம். அதைக் குறித்து நிதானித்துணருமிடம் துரியம். ஆமோ அல்லவோவென்று சந்தேகிக்குமிடம் சுழுத்தி. மனத்தோற்ற முற்றது சொப்பனம். நீ இன்னானென்று நிச்சயித்துரைப்பது சாக்கிரமாம்.

மத்தியாவஸ்தை.

சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சாக்கிரத்திற் றுரியம், சாக்கிரத்திற் றுரியாதீதம். இவற்றுள் சாக்கிரத்துள் சாக்கிரமானது, கருவிகரணங்கள் பிரியாமல் ஒத்து நிற்பதாம்.

சாக்கிரத்திற் சொப்பனமானது, தான் நிச்சயம் போல் கண்டது கேட்டது சொல்லறியாததுவாம்.

சாக்கிரத்திற் சுழுத்தியானது, நினைவு மாத்திரம் பொய்யாய் பிறருக்குச் சொல்லவொண்ணாதிருக்கை, இது உசுவாச நிசுவாசமாக இருத்தலாம்.

சாக்கிரத்தில் துரியமானது சகல கருவிகரணாதிகளுக்கும் அடங்கி யுமிருக்கையும் நித்திரை வருகையும், அவசரமாய் விழிப்பையும் புருவமத்தியில் நடுச்சக்கரத்தில் யுள்ளதுவாம்.

மேலாவஸ்தையாவன.

புருவமத்தியில் நடுச்சக்கரத்தில் இரண்டங்குலப் பிரமாணத்திலே யுள்ளது சொப்பனம்.

இதற்குமேல் 2 அங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது சுழுத்தி

இதற்குமேல் 2 அங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது துரியம்

இதற்குமேல் 2 அங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது துரியாதீதம்.

அவஸ்தைகளாவன.

சகலாவஸ்தை, கேவலாவஸ்தை, சுத்தாவஸ்தை ஆ 3.

சகலாவஸ்தையானது, சாக்கிரத்தில் கருவிகரணாதிகளுடன் கூடி அந்தக்கரணங்களுக்கு நினைவாயிருக்கும்.

கேவலாவஸ்தையோவெனில், மூலாதாரத்தைப் பற்றி ஆணவம் மேலிட்டு ஒன்றுந் தெரியாமல் கிடக்கை.

சுத்தாவஸ்தையோ, சகலாவஸ்தையில் கருவி கரணாதிகளுடன் கூடி நின்று அலைச்சல் பிறவாமையும் கேவலாவஸ்தையில் ஆணவக்கிடையில் அறியாமை பிறவாமலும் ஆச்சாரியானுக்கிரகத்தினாலே இவையிரண்டிலும் பற்றாமல் சுற்றத்தோடே கூடி நிற்கை.

குணங்களாவன.

ராஜஸம், தாமஸம், ஸாத்வீகம் ஆ 3.

ராஜஸமானது-அத்தி, களிப்புற்றிருத்தல், அகங்காரம் போகம், அர்த்தசேதம், இடம்பை, கீர்த்திக்கொடைதருதலாம்

தாமஸமானது-நித்திரை, களவு கள்ளுண்ணல், சோம்பல், வெட்டி, சிரிப்பு, இவைகளாம்.

ஸாத்மீகமோவெனில்-கொல்லாமை, பொய்யாமை, அருவருக்கை பொறையுடைமை, விரதமுடைமை, அடக்கமுடைமை, யாவரையும் இகழாதொழித்தலாம்.

இவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கு மும்மூன்று குணங்கள் காண்க.

தாமஸராஜஸம், தாமஸதாமஸம், தாமஸஸாத்வீகம், தாமஸகுணவிரிவே. ஸாத்வீக தாமஸம், ஸாத்வீக ராஜஸம், ஸாத்வீகஸாத்வீகமாம் ஸாத்வீககுணவிரிவே ராஜஸதாமஸம் ராஜஸஸாத்வீகம், ராஜஸராஜஸம், ராஜஸகுணவிரிவே.

மலங்களாவன.

ஆணவம், மாயை, காமியம் ஆக 3.

ஆணவமானது, ஆத்மாவின் அறிவைமறந்து யான் எனதென்றும், அறியாமை, யெவையும் பிறப்பித்து, தன்னுடைமையும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகளும், பிரியமாய் இதில் நாம் மயங்குகிறோமென்று இவனுக்குத் தெரியாமல் சிதைப்பித்து ஆசையுண்டாக்கிக்கொண்டு தன்னைதென் றிருக்கை:—

மாயையானது வேறொருவருடைய சொத்தை தன்னதென்று இடையூறு விளைவிப்பதும் உபத்திரவிக்க எத்தனிப்பதுமாம்.

காமியமானது முந்திய இரண்டு விதத்திற்கு ஒத்திருப்பதும் இதாயிதத்தினால் புண்யபாவங்களை யுண்டாக்குவதும்.

இதன்றி மகாமாயை யென்றும் திரோதானமென்றும் இரண்டுவித மலமுண்டாம்.

மகாமாயையானது-தனுகரண புவனபோகங்களை கொடுத்து ஒன்றோடு ஒவ்வாமல் புசிப்புகளும் வெவ்வேறாய் அநாதியாய் ஆத்துமாவுக்கு என்போகந்தவிர்த்தாலும் இந்தத் தன்மை இரண்டு காலத்திலும் ஒக்கும்.

ஆத்மாவைத் தன்னிடத்திலும் இளைப்பாற்றிக் கிடக்க இடங்கொடுத்து பின்பு ஜனங்களுக்கும் பத்தியாயிருக்கும்.

திரோதானமான சிவசத்தியினது பதவியைத் திரோபாதவித்து நின்று, ஆத்மாக்களுக்கு புண்ணிய பாவங்களை மட்டும் புசிப்பித்து சிவசத்தியுடனே கூட்டும்.

ஈஷணை

அர்த்தாஷணை, புத்திரேஷணை, லோகேஷணை. ஆக 3.

இவை தன்னை யடைந்தானென்பதாம்.

வியாதியாவன.

வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆக 3

இவைகளில் வாதமானது, வாயுவின் றுற்பத்தியாகி பிராணவாயு பிரசண்டமாய் அங்கினியும், அப்புங்கலக்கில் வாதம்.

அக்கினிதிசையில் வாயுகளும், ஆதாரத்தைப் பற்றி மிகவும் அசரித்து இருந்தபகமலத்தை யூன்றில் பித்தமாம்.

அப்பு, தேயு, வாயு, இம்மூன்றும் உடலில் கலவாமல் கலங்கில் சிலேத்துமமாம்.

சரீரங்களாவன.

ஸ்தூலம், சூக்குமம், காரணம், ஆக 3.

இவைகளில் ஸ்தூலதேகமானது, ஆதி பிருதிவியினால் சமைந்த உடல். சூக்கும தேகமானது ஞானேந்திரியம்-5 கன்மேந்திரியம்-5. அந்தக்கரணம்-4. பிராணவாயு (1) ஆக 15.

இவ்விரண்டு தேகமும் பற்றற்று நிற்பது காரண தேகமாம். ஆக தத்துவம். 96ம் சரி.

ஆத்மாவுக்கு ஆதாரம்.

இந்தச் சரீரத்தில் ஆத்மாவுக்கு கருவிகள் எவையெனில்:—வலதுசரம், இடதுசரம், நாபி, கண், மூக்கு, செவி, உச்சி, இந்த ஏழிடங்களிலும் ஆத்மாவானது ஒன்றைவிட்டு ஒன்றில் மாறிமாறி வியாபித்திருப்பதற்குத் தூலமாகிய உடம்பையே மார்க்கமாகக் கொண்டு உலாவிவருகின்றது.

திருமந்திரம்.

முப்பதுமுப்பது முப்பத்தறுவருஞ்
செப்புமதனிடை கோயிலில் வாழ்பவர்
செப்பிலதனிடை கோயில் சிதைந்தபின்
ஒக்கவவரும் ஓடெடுத்தாரே.

அவையடக்கம்.

தத்துவந் தொண்ணூற்றுறுந் தாழ்விலா வாயுபத்தும்
மெத்தென நாடிபத்தும் மெய்யுள்ளே அறுதாரஞ்
சுத்தமாங்கரண நான்குந்தோற்று மண்டலங்கள் மூன்றும்
இத்தனையறியவல்லா ரிறையவராகுந்தானே.

புசுண்டர் குறள்.

(1) சின்மயத்தைப்போற்றிச் சிவராஜயோகத்தில்
நன்மை பராபரத்தை நாடு

(2) அண்டமுடிமீதி லங்கி ரவிமதியை
கண்டு தரிசித்தார் கதி

(3) வலவிடமாய் நின்ற மதிரவியை மாறி
விலகா தடியினிற் பின் வீடு

(4) அறுபத்து நால்யோக மவ்வளவுந் தள்ளி
யொருபொழுது முண்டுநிலை யோர்

(5) உலகமே காயமென வுன்மனதிற் கண்டு
நலமாக நாதனடி நம்பு

(6) சித்தர்பதினெண்மர் செய்கையினுற்'றேன்றி
அத்தனருளும் புசுண்டன் யான்

(7) சொன்னேனறிந்து சுகமா யுலகோருக்
கெந்நாளும் வாழ்கவென்றே யான்

(8) கண்ணுண்மணியாகிக் காரணமாய் நின்றான்
மண்ணுமுயிர்பதியு மாறு

(9) விண்டேனே ஞானம் வெளியாக முப்பதி
ரண் டறீவீர் நலம்

(10) நேத்திரத்தைக் காகம்போல் நிச்சமாய்நிற்க
ஆத்து மத்தி லானந்தமாம்

(11) உலகி லறிந்தோ ரொருநாளு மாளார்
பலநினைவை விட்டு நீ பார்

(12) கண்டோருஞ் சொல்லார் கருத்தாற்பெரியோரை
தொண்டுசெய்து பெற்ற சுகம்

(13) ஆதியிற் சொன்னவுய ரண்ட மதையெடுத்து
மாது சிவன் பூசை செய்நு வை

(14) முப்பொருளைச்சுட்டு முழுதுமே நீறுக்கித்
தப்பாம லுண்டுநிலை சார்

(15) யோகமுடன் கற்பமுறைத்தே னீரெட்டில்
வேதமுதடன் கண்டுணரு வீர்

(16) வாசிமுனை மைந்தா மருவு பிரமத்தில்
மோசம்வரா தேன் குறள் முற்றுமே

உ

சேந்திலாண்டவன் திருவடிதுணை.

அகஸ்தியர் தீக்ஷாவிதி.

பார்த்திடவே நந்தீசர் மூலத்தீசர் பண்பான
அகத்தீசர் சட்டநாதர்
கார்த்திடவே இடைக்காட்டார் சண்டீசர்
கனராமர் போகர் சிவவரக்கியசித்தர்
கூர்த்திடவே கோரைக்கர் பிடிநாக்கீசர் சிறப்பான
மச்சமுனி பூனைக்கண்ணர்
கோர்த்திடவே யூகிமுனி கொங்கணர் பானினி
வாரரிஷி தன்வந்திரி தேரையர் காப்புத்தானே.

நவகோடி சித்தர்களில் நந்தீசர், திருமூலர், பதஞ்சலி சட்டநாதர், கமலமுனி, சண்டீசர், கொங்கணர், இடைக்காட்டார், பூனைக்கண்ணர், மச்சமுனி. தேரையர், கோரைக்கர், பிடிநாக்கீசர், தன்வந்தரி, இராமதேவர் போகர், பானினிவர், புலத்தியர், முதலியவர்களுடைய, ஜெனித்த ராசியையும் நக்ஷத்திரத்தையும் அகஸ்தியரானவர் தாம்செய்த தீக்ஷா விதியில் விவரம் கூறியிருப்பதால், இதை யாவரும் கன்னு

ற்று ஷராசியில் பிறந்தவர்களைத்தவிர மற்றைய பேனையோர்கள் இதுவிஷயத்தில் மனஞ்சலிக்காமல் இருப்பார்களாக?

வானத்தாவிய பொதிகை மகத்தானரிஷியுடை
யவர்க்கு நேர்மை
பானைத்தாவிய பூசைப் பரிவானசி
வயோகப் பண்போர்கேளும்
மீனைத்தா வியராசி விளங்கிநின்ற கன்னி
முதல் வில்லுமேஷம்
சேனைத்தா வியதுலா ஜென்மராசிக்
கருவைச் செப்புவேனே.

ஆகாயம் வரை உயர்ந்து நீண்டிருக்கின்ற பொதிகை மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் அகஸ்திய முனிவர் திருவாய் மலர்ந்த, பூஜாவிதியைச் சிவயோக சாதனையுள்ள பெரியோர்களே நீங்கள் கேட்பீர்களாக?

கன்னியாராசி முதற்கொண்டு தனுராசி, மேஷராசி, துலாராசி ஆகிய இந்த ராசிகளின் உட்கருத்தைச்சொல்லுகின்றேன்.

துலாராசியில் பிறந்தவர்கள் தேவிமுதலாக வாசி, சிவயோகம், மந்திரம், குளிகை இரசவாத முதலியதும் தேகத்தை அழியாமல் நிறுத்துவதுமாகிய சித்திகளை அவர்கள் வேண்டாமென்றாலும் இயற்கையிலே இவர்கள் ராசியானது 10 தீக்ஷைகளையும் கிரமகிரமமாக குருவருளால் செய்யப்பெற்றும் மற்றோர்களால் சிவயோகியென வணங்குவிக்கச் செய்யும்.

கன்னியாராசியிலும்,, மீனராசியிலும், பிறந்தவர்கள் மனச்சலனமின்றி ஒன்றைப்பற்றியே எண்ணத்தைச் செலுத்தி தெளிவுபட விசாரித் துணர்ந்து, அதிதீவிரமாய் சரமாறுதல்; அதாவது இடா பிங்களா; அல்லது சூரியகலை, சந்திரகலைகளை மாற்றுதலை அப்பியாசித்துப் பிராணாயாமத்தின் வழி

யாய் யோக சித்திகள் யாவையும் அடைந்து. இரசவாத முதலிய தொழில்களை நினைத்த மாத்திரத்தில் கைகூடும்படி செய்யும், இவர்கள் அம்பிகைபூஜையை உறுதியோடு செய்யவேண்டும்.

கடகராசியிலும், தனுர்ராசியிலும், பிறந்தவர்கள் சாஸ்திர ஆராய்ச்சியினால் வேதாந்த மார்க்கத்தில் பழகி மாயாவிஷயததில் மனதைச் செல்லவிடாமல் நற்குருவை யடைந்து உபதேசம் பெற்று, வாசி மார்க்கத்திற் பழகி சகலசித்திகளையும்அடைந்து ஆறுதார வழியாய்ப், பிரமபீடத்தி யெழுந்தருளியிராநின்ற மனோன்மணித் தாயை நமஸ்கரித்து சமாதி யோகத்தில் அமர்வார்கள்.

மேலேசொன்ன திவ்ய லக்கினங்களில் சுபகிரகங்களிருக்குமானால் அவன் ஈர ஜன்மத்தில் உதித்தவனானாலும் நரனாகமாட்டான். அவன் சித்தனே யாவான்.

ஆகையால் அந்த லக்கினத்தில் நிற்கவேண்டிய கிரகங்களின் முறையைச் சொல்லுகின்றேன்.

கடக லக்கினத்தில் சந்திரன் இருக்கவும், துலா லக்கினத்தில் சுக்கிரன் இருக்கவும், பெற்ற ஜாதகன் சகல சித்திகளையுமடைந்து சுகானுபவ முடையவனாய் ஆனந்தமுற்று அழியாப் பதவியை அடைவன்.

தனுர் லக்கினத்தில் குருவிருந்தாலும் விருச்சிக லக்கினத்தில் அங்காரகனிருந்தாலும் சிம்ம லக்னத்தில் புதன் இருந்தாலும், கும்ப லக்கினத்தில் சனி இருந்தாலும் இவர்களுக்கு சந்தேகமற காயசித்தி, வாதசித்தி யோகசித்திகள் கைகூடும்.

மேற்கண்ட ராசிகள் ஐந்தை நீக்கி, மற்ற ராசி எழில் பிறந்தவர்கள் அதிசாமர்த்தியமாய்ப் பிறர்களை பிரமிக்கும்படியாய் பேசியும், அஷ்டமாசித்திகளை ஆண்டு அநுபவித்தவர்களைப்போல் தற் புகழ்ச்சியுடன் உலகத்தோரை மோசஞ்செய்து, தெய்வ வணக்கம், குரு நம்பிக்கை முதலியவைகளை அலக்ஷியம் செய்து சகல்கலாவல்லபனுகநினைத்து கொர்விதனாய் திரிவர். இவர்கள் பேச்சுமாத்திரமேயொழிய மற்றொரு பலனையும் அடைந்திலர்.

இனி நக்ஷத்திரம் இருபத்தேழில் மேற் சொல்லிய சுபராசி ஐந்துடன் இருக்கவேண்டிய நக்ஷத்திரங்களைக் காண்க. உத்திரம், ஹஸ்தம், சித்திரை, சுவாதி, மூலம், உத்திராடம், அஸ்வதி, பரணி, உத்திரட்டாதி, ரேவதி, இவைகள் அக்கிரகங்களோடு சேர்ந்து நிற்கப்பெற்ற ஜாதகன் அஷ்டமாசித்திகளையடைந்து ஞானமிருதத்தை யருந்தி சமாதுநிஷ்டைகொள்வன்.

கன்னியா லக்கினத்தில் புதன் இருந்தால் அந்த ஜாதகன் மெய்ஞானியாய் அதிதீவிர பக்குவ வதியாய் விருப்புவெறுப்பற்று மோக்ஷ சாம்பிராஜ்ஜியமாகிய அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரவெளியில் லயமாவான்.

இதுவுமல்லாமல் பாக்கிய ஸ்தானதிபதியானவன் அந்த பாக்கிய ஸ்தானத்திலேயே இருப்பானுனல் மேற்சொன்னதுடன் அஷ்டமாசித்திகளையடைந்து அவற்றைத் துச்சமென்று தள்ளி சுயம்பிரகாசத்தில் லகிப்பான்.

உ

வைத்தியம்.

ஆனைமுகன் றன்பாத முருகன்பாதம்
அத்தியுரித்திடைதரித்த வையர்பாதம்
வானையுமை யாள்பாத மாலின்பாதம்
வயிரவன் றன்பாத மஹா லக்ஷிமிபாதம்
கானையை நாதாக்கள் ரிஷிகள் பாதம்
கமலத்தில் வீற்றிருந்த வாணிபாதம்
கோனையை குருமுனிதன் பாதம்போற்றிக்
கூறுவே ஞயுருவே தத்தைத்தானே.

மகத்துவம் பொருந்திய மஹான்களும், சித்தர்களும், வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் அனேக ஆயுர்வேதக் கிரந்தங்களை லோகோபகாரமாகச் செய்து வைத்தார்கள்.

ஆயுர்வேத முறையை தம் தம் சூக்ஷ்ம தரிசனத்தால் கண்டு அனுப வித்து அனேக அரியபெரிய காரியங்களைச் செய்துக் காட்டியதுபோல பழமை காலத்தில் எந்நாட்டிலும் எவர்களாலும் செய்ததில்லையென்பதை நம் அறிஞர்களும் மேல் நாட்டார்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இதற்குச் சாக்ஷியமாக நம் சென்னை மாகாணத்திற்கு கவர்னராக இருந்த "லார்ட் ஆம்தில்" பிரபு அவர்கள், வைத்தியசாலை ஒன்றைத் திறக்க நேர்ந்தபோது, "ஆதியில் அரபியாவிலும், அங்கு நின்று ஐரோப்பாக் கண்டத்திலும், பரவிய வைத்தியமுறையெல்லாம் பழங்காலத்தில் இந்தியாவினிடத்தினின்று பெற்ற பெருஞ்செல்வங்களே" யென்று கூறிய விஷயம் பலருடைய நினைவிலும் மறவாதிருக்கலாம்.

மகான்களால்கூறப்பட்ட அதியற்புதமும், பெருமையும் தங்கியதுமான அனேக வழிகளில் வைத்திய முறைகளை இய ன்றவரையில் பெரியோர்களின் அனுக்கிரகத்தால் எழுதத் துணியலானேன்.

ஆயுர்வேத அதிகாரி லக்ஷணம்.

சவுந்திரியவானும், கூர்மையான அறிவையுடைய வனும், தைரியவானும், ஆசாரமுள்ளவனும், சகல வித்தை களிலும் தேர்ந்தவனும், ஞாபக சக்தியுடையவனும், தேகம், பல், உதடு, கண், செவி, இவைகளில் விகாரமற்றவனும், பெரி ய வசனமுடையவனும், வியாகூலமில்லாதவனும், சந்தேகமற் றவனுமாகிய புருஷன், ஆயுர்வேதத்தை அப்பியசிக்கத் தகுந்தவன்.

எவன் சாஸ்திர மாத்திரம் கற்றுக்கொண்டு, அவிழ்தம் செய்யும் வழிகளை அப்பியாசிக்காமலிருக்கின்றானோ, அவன் பலமற்றவன். அவனை எதிர்த்துவரும் விரோதிகளைக்கண்டு நடுங்குகிறவனுக்கு ஒப்பிடலாம்.

எந்த வைத்தியன் ஹஸ்த கிரிகைகள் மாத்திரம் அறிந்து, சாஸ்திரவிசாரணையில்லாமலிருக்கின்றானோ அவனை வைத்திய சிரேஷ்டர்கள் நன்கு மதியார். மேலும் அவனது சிகிச்சையில், வியாதி ஒன்றுக்கு மேலொன்றாய் விருத்தியாகி ஆத்மாவுக்கே ஹானி நேரிடும்.

வியாதி யேற்பட்டதின் முதற்காரணமறிதலும், அதை நிக்ரகம் செய்தலும், மருத்துவனது தொழிலாம். அல்லா தவன் வைத்தியனாகான்.

அசாத்திய மென்று கைவிடாமல், ஜீவன் உடலைவிட்ட கலும் வரையில், தீவிர புத்தியுடனும், மனோதிடத்துடனும் சிகிச்சை செய்பவனே வைத்தியனாவான்.

ஆசாரியன் வழியாக சகல சாஸ்திரங்களையுங் கற்று ஹஸ்த கிரிகைகளையும் அப்பியாசித்து அனுபவிப்பவன் சத் வைத்தியனாம்.

சகல சாஸ்திரங்களிற் பண்டிதனாயும், ஹஸ்தகிரிகையை அறிந்தவனாயுமிருந்து இரண்டில் ஒன்றை மாத்திரம் அப்பி யாசித்தவன் இறகுபில்லாத பறவையை யொத்தவனாவன்.

தர்மம், அர்த்தம், காமம் மோக்ஷம், என்றநான்கு புருஷார்த்தங்கட்கும் ஆதாரம் தேகாரோக்கியம். மேற்சொ ன்ன புருஷார்த்தங்கட்கும், ஜீவித்திருப்பதற்கும், விரோதி, வியாதி, ஆகையால், ஒரு வைத்தியன் வியாதியினால் அவஸ் தைப்படும் ஒருவனை சிகிச்சை செய்வதால், அவ் வைத்தியன் தான் செய்யும் கர்மத்தால் ஓர் பலனும், வியாதியஸ்தனின் உபாதையை நீக்கி, மேற்சொன்ன புருஷார்த்தங்களை அவன் அடைய ஹேதுவைச் செய்வதால் இன்னும் அதிக பலனை வைத்தியன் அடைகிறான்.

வியாதியஸ்தர்களை போஷிக்கு முறை.

" நோய் நாடி நோய் முதனாடி அது தணிக்கும்
வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல் " — குறள்.

மருத்துவன், வியாதிவந்தக் காரணத்தையும், அது நீங்க உபாயத்தையும் செவ்வையாய் ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்த சிகிச்சையைச் செய்வதேயாம்.

" உற்றானளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல் " — குறள்.

மருத்துவன், பிணியாளியின் வயதும், பிணியளவும், காலத்தினளவும், சாத்தியா சாத்தியத்தையும், அவனது தொ ழிலையும், ஆகாரத்தால் ஏற்பட்ட, ஜாதி, வேறுபாட்டை யும், தெளிவரத் தெரிந்து மருத்துவம் செய்வதேயாம்.

" உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானார் கூற்றே மருந்து. " — குறள்.

பரிசுத்தமான இடத்திலிருத்தலும், பிணியாளிஉற்றதை உரைத்தலும், பிணியாளியி னிடத்தில் பக்ஷாதாபத்துடன் வைத்தியன் சொல்லியபடி செய்வோனும். மருத்துவன் தெளிந்த மனத்துடன் மருந்திட்டலு முதலிய இந்நான்கே சேர்ந்த விடத்தில் பிணியற்றொழியும்.

பிணியாளிக்கு வைத்தியனாலேற்பட்ட ஆகார விதிப்படி இனிய வார்த்தையோடுமிகுதிபடாமலும், குறைவுபடாமலும் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் உடனுக்குடனும், புதிதான ஆகாரமோ, அல்லது பாலோ கொடுத்துவரவேண்டும்.

நோயாளிக்கு ஆகாரம் கொடுக்கும் முன்னும், பின்னும், வாயை கொப்பளிக்கச் செய்யவேண்டும்.

தானே சாப்பிடச் சக்தியற்ற பிணியாளிக்கு, வெள்ளி அல்லது முறிக்கரண்டியால் ஆகாரத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் ஊட்டவேண்டும்.

நோயாளி நித்திரைசெய்யும்போது ஆகாரம் கொடுக்கும் நேரம்வந்தால், வைத்தியரிடம்தெரிவித்து எழுப்பவேண்டும்

நோயாளிக்கு உணவு கொடுக்கும்போது உமட்டலாவது வாந்தியாவதுக் கண்டால் உடனே ஆகாரத்தை நிறுத்தவேண்டும்.

உமட்டல், வாந்தியுள்ள பிணியாளிகட்கு, கால்மணிக்கொருதடவையாய் வைத்தியர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆகாரத்தைக் கொடுத்துவரவேண்டும்.

பாலே ஆகாரமாயுடைய பிணியாளியின் மலத்தில் திரண்டபால் கண்டாலும், அல்லது சாப்பிட்டக் கொஞ்ச நேரத்

தில் வாந்தி செய்துவிட்டாலும், மறு தடவைக் கொடுக்கும்போது, இரண்டு பங்கு பாலில் ஒரு பங்குத் தண்ணீர் சேர்த்துக் காய்ச்சிக் கொடுக்கவும்.

பாலுடன் சேர்க்குந் தண்ணீரானது, சுண்ணாம்பைக் கரைத்து மிகவுந் தெளிந்த நீராயிருத்தல், மிகவும் நலம். இதை வைத்தியர்களின் அனுமதியின்பேரில் செய்யவேண்டும்.

நோயாளியைக் காப்பவன், எல்லா விஷயங்களையும் பட்சத்தோடுக் கவனிக்கவேண்டும்.

நோயாளியின் முகக்குறியால் அவன் படுகிற வியாதியை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். நோயாளிக்கு வியாதியால் உண்டாகும், மாறுதல்களை சரியானபடி ஊக்கத்துடன் கவனிக்கவேண்டும்.

நோயாளி கஷ்டத்துடன் நடக்கிறானாவென்றும், படுக்கும்போதுத் உயரவாவது தலையை தாழவாவது வைத்துக் கொள்ளுகிறானாவென்றும், கவனிக்கவேண்டும்.

நோயாளி படுக்கையில் புரளுகிறானா அல்லது அமைதியாயிருக்கின்றானாவென்றும், மயக்கம், புத்தியின்மை, கிலேசம், ஆயாசம், கலக்கம், தியக்கம், இவைகள் உண்டாகிறதாவென்றும், கண்கள் நிறமாறுகிறதாவென்றும், கருவிழி சிறுக்கிறதா, பெருக்கிறதாவென்றும், கண்சுழலுகிறதா, அல்லது சொருகுகிறதாவென்றும், கவனித்தல்வேண்டும்.

சுவாச நடைமெதுவாய் நடக்கிறதா அல்லது துரிதமாய் நடக்கிறதாவெனவும் கவனிக்கவேண்டும்,

நோயாளி தூங்கி விழிக்கும்போது, சுகத்துடன் எழுந்திருக்கிறானா அல்லது உருண்டு, புறண்டு, அலறி விழிக்கின்

றனாவெனவும், அடிக்கடி விழிக்கின்றனா, நெடுநேரம் தூங்குகின்றனாவெனவும் கவனிக்கவேண்டும்.

நோயாளியின் நாக்கு, உலர்ந்தாவது வெண்மை, மஞ்சள் கருப்பு, சொரசொரப்பு, வெடிப்பு, புண்கள், வெண்மையாயும், நீலமாயும், நிறமாறுதல் முதலியவைகள் உண்டாகிறதா வென்றுக் கவனிக்கவும்.

அவர்கள் வார்த்தை இயற்கை சப்தத்தோடு இருக்கிறதா, அல்லது ஏற்றதாழ்வாய் இருக்கிறதா; அல்லது வார்த்தைகள்கோபத்துடனாவது, கலக்கத்துடனாவது, ஈனமாயாவது இருக்கிறதா வென்றுக் கவனிக்க வேண்டும்.

நோயாளியின் கைகால்களிற் நடுக்கங்களா அல்லது இசிவாவென்றும், மலஜலம் கழிவது ஸ்மரணையுடனா அல்லது ஸ்மரணையில்லாமலாவென்றும், மலஜலம் பிரியும்போது முக்கலுடனா அல்லது ஆசனவாய் சப்தத்தோடாவென்றும் கவனிக்கவேண்டும்.

மலம் ஜலரூபமாயும், கருப்பாயும், வெண்மையாயும், மஞ்சளாயும், கெட்டியாயும், புழுக்கையாயும் வெளிப்படுகிறதாவென்று கவனிக்கவேண்டும்.

தேகத்தில் வியர்வையும், சூடும் ஜில்லிப்பும் உண்டாகிற இடத்தையும், காலத்தையும் அவைகள் மாறும் நேரத்தையும்செவ்வனே கவனித்து வைத்தியர்களிடத்தில் உடனே தெரிவிக்கவும்.

மேற்சொன்ன விதமாக நோயாளியைக் கவனிப்பவனும் வைத்தியனும், இடமும், யேற்படுமானால், வியாதி அதிசீக்கிரத்தில் விட்டொழியும்.

நோயாளியை நல்ல காற்று உலாவும்படியாயுள்ள இடத்தில்கட்டில், அல்லது பெஞ்சியில் பூமியைவிட்டு உயரமாயுள்ள

சுத்தமான படுக்கையில் இருக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் நாளொன்றுக்கு இரண்டுதரம் படுக்கையை புதிதாய் தோய்த்துலர்த்திய படுக்கை விரிப்புகளைப் போடவேண்டும்.

நோயாளியிடத்தில் அடிக்கடி பேச்சியும், கூட்டமும், துக்ககரமான வார்த்தைகளையும், கடுமையான வார்த்தையையும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

ரோகியானவன் ரோகத்தால் கடுஞ்சொற்கள் பேசினால் எதிர்த்து வார்த்தையாடாமல் இனிய சொற்களால் சாந்தம் செய்து அவனை பேசாவண்ணம் தடுக்கவேண்டும்.

ஔஷதங்கள் தயாரிக்கும் இடம்.

சுசிகரமான இடம், அல்லது கோவில், ஜன சஞ்சாரமில்லாத இடம், அதாவது; ஒருவரும் பாராத இடம், இவ்விடங்களில் மருந்து செய்வதே உத்தமம்.

மருந்து அரைக்கும் கல்வங்களின் பேதம்.

(1) கருப்பு கல்வம்:—ஆரோக்கியத்தையும், பலத்தையும் உண்டாக்கும்.

(2) வெள்ளை கல்வம்:—மருந்துகளினுடைய குணங்களைக் கெடுக்கும்.

(3) பச்சை கல்வம்:—திரிதோஷத்தையும் சமமாக்கும்.

(4) சிகப்பு கல்வம்:—திரிதோஷமும் ஜனிக்கச்செய்யும்.

(5) மஞ்சக் கல்வம்:—சர்வதோஷங்களுக்கும் ஆதியாகும்.

ஆதலால் மேற்சொல்லியவைகளை உணர்ந்து அவிழ்தங்களைத் தயாரிப்பதே உத்தமத்தில் உத்தமமாகும். மருத்துவனானவன் ஈசான்ய முகமாய் அமர்ந்து சர்வ பரிபூரண தயா

பரனையும் தனதுகுருவையும் ஜெபத்துடன் தியானம்செய்து மருந்து இட்டவேண்டும்.

அக்கினி லக்ஷணம்.

(1) தீபாக்கினி:—எள்ளு பிரமாணம் பருத்திப் பஞ்சு வால் திரி செய்து அகலிவிட்டு எண்ணெய்விட்டு, இரண்டங்குல உயரமாய் எரியும்படி செய்வது தீபாக்கினி எனப்படும்.

(2) கமலாக்கினி:—மேற்சொல்லிய பிரகாரமே தயாரித்து தாமரை மொட்டைப்போல் ஆறு அங்குலம் உயரம் எரிப்பதேயாம்.

(3) காடாக்கினி:— மருந்து தயாரித்து வைத்திருக்கும் பாத்திரத்தை வாலுகையின் மேல் வைத்து விறகால் எறிக்கிற தீயானது வாலுகையின்மேல் வைத்திருக்கும் பாத்திரத்தின் வெளிப்புறத்திற் பேர்பாதி நாற்புறமும் தீ படும்படிபவறலாய் எறிப்பது காடாக்கினி என்ப்படும்

(4) மந்தாக்கினி:— காட்டுக்கரியால் தணல் தயாரித்து அதில் மருந்தை வைத்து எறிப்பது மந்தாக்கினி யெனப்படும்.

புடத்தின் அளவு.

(1) மஹாபுடம்:—பூமியில் ஒன்னரை முழச்சதுரமும், இரண்டுமுழ ஆழமும், பள்ளம் தயாரித்து காட்டெருவால் புடமிடுவது மகாபுட மெனப்படும்.

(2) கஜபுடம்:—ஒரு முழச் சதுரமும், ஒருமுழ ஆழமும், பள்ளமுமாய் பூமியில் தயாரித்து காட்டெருவால் புடமிடுவது கஜபுடமாகும்.

(3) வருக புடம்,—ஒரு முழச்சதுரமும், ஒன்னரை முழ ஆழமும், பூமியினிடமாய் குழி தயாரித்து காட்டெருவால் புடமிடுவது வருகபுடமென்று சொல்லப்படும்.

(4) குக்குட புடம்:—ஒன்றேகால் சாண் பள்ளமும், ஒன்றேகால் சாண் சதுரமுமாகப் பூமியில் குழி தயாரித்து ஐம்பதுகாட்டெருவால் புடமிடுவது குக்குடபுடமெனப்படும்.

5) கபோத புடம்,—மேற்படி புடத்தின் பள்ளத்தினளவே தயாரித்து பதினைந்து காட்டெருவால் புடமிடுவது கபோத புடமாகும்.

(6) புண்ணிய புடம்:—முக்கால் சாண் ஆழமும், முக்கால் சாண் சதுரமும், பூமியில் குழி தயாரித்து காட்டெருவால் புடமிடுவது புண்ணிய புடமாகும்.

(7) கோபுர புடம்:—காட்டு விருட்டியை தூள்செய்து பூமியில் ஒரு முழ அகலமும் ஒரு முழ ஆழமும் குழி செய்து அடி தூளை பூமிக்கு மட்டமாய்க் கொட்டி நடுவில் மருந்தை வைத்து ஒரு முழ உயரமுமாய் இருக்கும்படி விருட்டித்தூளைக் கொட்டி கையினால் நன்றாக கோபுரம் போலமுக்கி புடமிடுவது கோபுர புடமெனப்படும்.

(8) தீப புடம்:—அடுப்புக்குள் குழிசெய்துதயாரித்த மருந்தை வைத்து மணலால் மூடி சாதம் சமையல் பண்ணி எடுக்குநேரம் வரையில் வைத்தெடுப்பது தீபபுடமாகும்

(9) சூரிய புடம்:—தயாரித்த மருந்துகளை வெயிலில் சுத்தமான இடத்தில் தூசிபடியாமல் வைத்து எடுப்பது சூரியபுட மெனப்படும்.

(10) தானிய புடம்:— மருந்துகளை தான்னிய களஞ்சியத்தில் வைத்து எடுப்பது தானிய புடமாம்.

(11) தானியகோது புடம்:—தான்யங்களின் உமிகளால் புடமிடுவது உமிபுடமென்றும், தானியகோது புடமென்றும், சொல்லப்படும்.

(12) பூமி புடம்:—பூமியிற் குழிசெய்து, தயாரித்துவைத்திருக்கும் மருந்தை ஷை குழிக்குள் வைத்து மூடி வைத்திருந்தெடுப்பது பூமி புடமெனப்படும்.

(13) கும்ப புடம்:—ஓர் மண் பாத்திரத்தின் கீழ் பாகத்தில் அரை அங்குல பிரமாணமாய் 40 துவாரங்கள் செய்து அந்தபாத்திரத்தினுள் காட்டுக்கரியைக் கொட்டி, மருந்தை வைத்து மேலும் கரி கொட்டி யந்திரத்தின் வாய்க்கு சில்லிட்டு சீலை மண் செய்து உலர்த்தி அடுப்பில் வைத்து விறகால் தீ எறித்து, பாத்திரத்தினுள்ளிருக்கும் கரியானது தணலானவுடன் அடுப்பில் எறியும் தீயை நிறுத்திவிடவேண்டும். பிறகுபாத்திரத்திலுள்ள தணல் ஆறினவுடன் மருந்தை எடுத்துக் கொள்வது கும்ப புடமெனப்படும். இதையே மருந்துகளுக்குத் தக்கபடி (எறிப்பதை) கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளலாம்.

(14) பூத புடம்:—சுத்தமான மணலை பூமியிற் கொட்டி, மத்தியில் மருந்தை வைத்து மேலும் மணல் கொட்டி எரு முட்டையால் புடமிடுவது பூத புடமாகும்.

யந்திரங்கள் விபரம்.

(1) டங்கண யந்திரம்:—ஒரு பாத்திரத்தின் கண்டத்துக்கு சரியாய் செங்கக்கல்லால் சில்லுபோல் செய்து, மத்தியில் கால் அங்குலம் குழாய் கொள்ளும்படி துவாரஞ் செய்து வைத்துக்கொண்டு, வேண்டிய மருந்துகளை பாத்திரத்தில்போட்டு, தயாரித்த கல்லை பாத்திரத்தின் கழுத்தில் இருகலாய் வைத்து மத்தியிலுள்ள துவாரத்

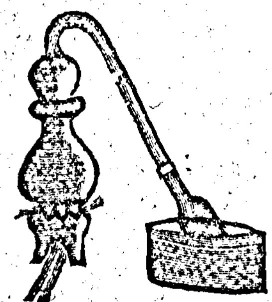

தில் கால் அங்குல குழாய் ஒன்றை ஒரு சாண் நீளமுள்ளதாய் வைத்து பாத்திரத்தின் உதட்டுக்கு சமமான ஒரு சட்டி எடுத்து, அதன் அடியில் துவாரஞ்செய்து ஷை பாத்திரத்துடனிருக்கும் குழாயை மத்தியிலிட்டு பாத்திரத்தினுதட்டுக்கு சமமாக ஷை சட்டியை கவிழ்த்து, சீலை மண்செய்து வைத்துக்கொண்டு பாத்திரத்தின் குழாயுடன் மற்றொரு குழாய் கீழ் தொங்கும் படியாய் பொருந்தச் செய்து, தொங்கும் குழாயினுடைய நுனியில் சீசா வைத்து, ஜலம் நிறப்பிய ஓர் பாத்திரத்தினடுவில் ஷை சீசாவை வைத்து தீ எறித்தால் குழாயின் வழியாய் திராவகம் சீசாவில் வந்திறங்கும். இதை கைபாகத்தினால் நன்றாக பழகிக் கொள்ளவேண்டும்.

(2) கர்ப்ப யந்திரம்:—ஓர் பானையின் நடுவில் ஓர்சிறு செங்கக்கல்லை மட்டமாய் ஆடாமல் வைத்து, அதன்மேல் ஓர் சிறு 'பீங்கான் கோப்பையை' அசையாமல் வைத்து அந்தக் கோப்பையைச் சுற்றிலும் மருந்தைப்போட்டு, ஷை பானையின்பேரில் ஓர் சிறு பாத்திரத்தை வைத்து, அப்பாத்திரத்தின் வெளிப்பக்கமும், பானையின் உதடும், பொருந்தும்படியாக சீலை மண், செய்து காயவைத்து அடுப்பேற்றி, ஷை

பானையின் பேரில் இருக்கும் பாத்திரத்தில் ஜலத்தைவிட்டு, மந்தாக்கினியாய் எரிக்கவும், ஷை பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலம் சூடுண்டானவுடன் மாற்றி, குளிர்ந்த ஜலம் விடவேண்டும். இவ்விதம் ஷை பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலம் எ..

போதும் குளிர்ந்த ஜலமாகவே இருக்கும்படியாய்ச் செய்யவேண்டும்.— இவ்விதம் எறிப்பதால் பானையின் உள்ளேயிருக்கும் கோப்பையில் மருந்து திரவரூபமாய் இருக்கக் காணலாம்.

(3) கச்சப யந்திரம்:— ஓர் அகலில் பிடாலவணம் போட்டு அதன் மத்தியில் ரசம் விட்டு, மேலகல்மூடி, சீலை மண் செய்து உலர்த்தி, வாய் அகண்ட ஓர் பாத்திரத்தில் காட்டு விராட்டியைத் தூள் செய்துப் போட்டு அதன் மத்தியில் மருந்துடன் தயாரித்து வைத்திருக்கும் சில்லை வைத்து, அதன் மேலும் விராட்டித் தூள் கொட்டி, புடமிடுவதுபோல் தீயை விடவேண்டும்.

(4) வித்யாதர யந்திரம்:— இரண்டு பாத்திரம் எடுத்து ஒரு பாத்திரத்தில் வேண்டிய ரசம் விட்டு மற்ற பாத்திரத்தை நேருக கவிழ்த்து மண்சீலை செய்து மேல் பாத்திரத்தின் மேல் ஜலத்தினுல் நனைத்த வஸ்திரத்தைப் போட்டு வாலுகையில் வைத்து ஐந்து ஜாமம் எறித்து எடுத்தால், சாங்கய சீதளத்தால் ரசம் இருக்கிறதைக் காணலாம்.

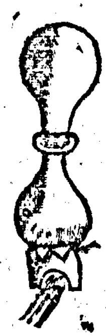

இவ்விதம் செய்வதையே பதங்கமெனப்படும்.

(5) பூதர யந்திரம்:—தயாரித்து சீலைமண் செய்து வைத்திருக்கும் மருந்தை ஒருவாய் அகண்ட பாத்திரத்தில் மணலையாவது லவணத்தையாவது போட்டு மருந்தை நடுவில்வைத்து கையால் சமமாக அழுத்தி தயாரித்ததை காட்டு விராட்டியால் புடமிடுவதே பூதர யந்திரமாகும்.

121336 60

(6) வாலுகா யந்திரம்:—வாய் அகண்ட பாத்திரத்தின் அடி யில் குப்பியின் அடிப்பக்கம் ... துவாரஞ் செய்து வைத்துக்கொண்டு ஷை குப்பிக்கு மண் அரைத்து சீலை செய்து உலர்த்தி வேண்டிய மருந்துகளை குப்பிக்குள் போட்டு ஷை பாத்திரத்தின் துவாரத்தில் இரண்டு விரற்கடை தொங்கும்படி வைத்து குப்பியினுடைய கழுத்துவரை மணல் கொட்டி அடுப்பில் வைத்து எறிப்பது வாலுகா யந்திரமெனப்படும்.

LC 7115

பாத்திரத்தில் துவாரஞ்செய்யாமல் மேலே கண்ட விபரப்படி குப்பியை தொங்கவிடாமல், செய்வதுமுண்டு.

(7) டோலா யந்திரம்:—மருந்தை துணியால் மூட்டை கட்டி அதை ஒரு பாத்திரத்தினடுவில் தொங்கும்படி பாத்திரத்தின் கழுத்தில் உள்புறமாய் குச்சி ஒன்றை போட்டு ஷைமருந்தை ஒருசாண் கயற்றால்கட்டி பாத்திரத்தில் போட்டு இருக்கும் குச்சியினடுவில் கட்டி பாத்திரத்தினடுவில் தொங்கும்படியாய்ச் செய்து வேண்டியஜலங்களை விட்டு அடுப்பில் வைத்துயெரித்துக்கொள்வதே டோலா யந்திரமாகும்.

(8) கௌரி யந்திரம்:—இரண்டு செங்கற்கள் யெடுத்து மட்டமாக ஒன்றுடன் யொன்று பொருந்தும்படி தேய்த்து

அந்த கற்களின் மத்தியில் கால் அங்குலம், ஒரே அளவாய் ஒரு கல்லில் குழிசெய்து, குழிக்குள் சுண்ணாம்பு குழைத்துத் தடவி காயவைத்துக் கொண்டு பொன், வெள்ளி, அப்ரேக், அயம், காந்தம் இவைகளின் சத்துக்களைப் பிரிக்கவேண்டியதாயிருந்தால், பாகப்படி மருந்துதயார்செய்துமேற்படி கல்லின் குழியில் வைத்து தயாரித்த மற்றொரு கல்லால் மூடி சந்துவாய்க்கு சுண்ணாம்பு சீலைவழூ செய்து உலர்த்தி அறைத்த மண்ணால் ஏழு சீலை செய்து காய வைத்துப் புடமிடுவது கௌரீ யந்திர மெனப்படும்.

(8) பாதாள யந்திரம்:—பாத்திரமொன்றில் வேண்டிய மருந்தைப் போட்டு, அப்பாத்திரத்தின் வாயினளவுக்குச் சரியான ஓர்சில்லைத் தயாரித்து அதன் மத்தியில் சிறு துவாரமிட்டு மூடி, சீலைமண் செய்து உலர்த்தி, பூமியில் மட்டமாய் ஓர்பாத்திரத்தைப் புதைத்து, மருந்துடன் தயாரித்திருக்கும் பாத்திரத்தை தலைகீழாக பூமியிலிருக்கும் பாத்திரத்தின் மேல் நன்றாய்ப் பொருந்தும்படி மூடி, காட்டெருவால் புடமிடுவது பாதாள யந்திரமெனப்படும்.

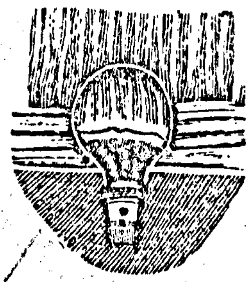

(9) துலா யந்திரம்:—ஓர் வாய் குறுகிய சிறு பாத்திரத்தில் கெந்தகம் போட்டு, அதன் வாயை நடுவில் துவாரஞ் செய்த ஓர் தக்கை [கார்க்] யால் நன்றாய் மூடி, 'ட'

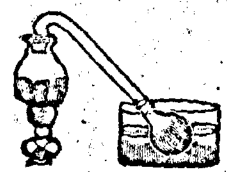

எழுத்தைப்போன்ற ரூபமுடைய ஓர் குழாயைத் தயாரித்து குறுகிவளைந்த பக்கத்தை மேற்சொன்ன கார்க்கின் துவாரத்தில் நன்றாய் பொருந்தும்படியாய் நுழைக்கவும் கத்திரிக்காய்உருவம் போன்ற ஓர் சிறு பாத்திரத்தில் பாதரசம் விட்டு தக்கையால் மூடி அதன் நடுவே துவாரஞ்செய்து அத்துவாரத்தில் மேற்சொன்ன குழாயின் நீண்ட பாகத்தின் நுனியை நன்றாய்ப் பொருந்தும்படியாய் நுழைத்து அப்பாதரசமுள்ள பாத்திரத்தை குளிர்ந்த ஜலத்தில் மிதக்கவிடவும், கெந்தகமுள்ள பாத்திரத்தை மட்டும் சிறு தீயால் எரிக்கவும். இதையே துலா யந்திர மென்பார்கள்.

(10) ஜால யந்திரம்:—இந்த ஜாலயந்திரமானது சில நாள் பழக்கத்தால் சித்தியாகும். அதாவது:—
மேலே ஜலமும், நடுவே மருந்தும், கீழே நெருப்புமாக செய்வதே. இதில் உலோக பஸ்பங்களும், ரசவர்க்க பற்ப செந்தூரங்களும், செய்வதற்கு மிகவும் உபயோகமானது. இரும்பினால் செம்புடம் போன்றதும், மறு சுற்றுள்ள ஓர் பாத்திரம் செய்து, அதற்கு தகுந்த மூடியை தயாரித்து பாதரசம் விட்டு, மேற்படி மறு சுற்றுள்ள மூடியால் இறுகமூடி, மேற்படி மூடியின் வெளிப்பக்கத்திற்கு இரும்பு கிட்டானை ஆட்டு இரத்தத்தால் மெழுகு போல் அரைத்துத் தடவி, காயவைத்துபிறகு வேப்பம்பட்டைக் கஷாயத்தால், பழய செங்கக்கல்லும் வெல்லமும் சேர்த்து அரைத்துப்பூசி காயவைக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால்; ஜலமானது

உள்ளே புகாதபடிக்கும், இரசமானது பந்தப்படுகற்கும் ஏதுவாகிறது. வெள்ளை மண், உப்பு, கிட்டான் இவைகளை எருமைப்பாலால் அரைத்து சீலையில் தடவி செம்படத்திற்குச் சுற்றி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அடிப்பக்கம் பாத்திரத்தின் கால் பாகம் வரையில் உள்ளே தள்ளி முட்டை வடிவம் போல் வளைந்ததாயுள்ள இருப்புப் பாத்திரமொன்று தயாரித்து அதனுட்பக்கங்களில் மேலே செம்படத்திற்குச் சொன்னமாதிரி பசைகளைத் தயாரித்து தடவி, உலர்த்தவும். ஷை உள்பக்கம் முட்டை வடிவம் போன்ற மேட்டின் மேற்சொன்ன பசையைத் தடவி, முதலில் தயாரித்திருக்கும் செம்புடத்தை அதன்மேல் வைத்து, அசையாமல் ஒட்டும்படிச் செய்து உலர்த்தி பாத்திரத்தில் ஜலத்தையோ, அல்லது பச்சிலைச் சாறுகளையோ விட்டு, மூடி அடுப்பிலேற்றி விதிப்படி எரிக்க செம்புடத்திலிருக்கும் பாதரசம் கெட்டிப்படும். இவை ஜலயந்திர மெனப்படும்.

(12) வச்சிரமூசை அல்லது, குகை:—நெல்லுமிச் சாம்பல், இரண்டு பாகம், புற்றுமண் இரண்டு பாகம், இரும்புக் கிட்டான் இரண்டு பாகம், வெள்ளைப் பாறுங்கல் தூள் இரண்டு பாகம், மனிதரின் மயிர் ஒரு பாகம், இவைகளை ஒன்றுபட இடித்து ஆட்டுப் பாலால் குழப்பி வேகவைத்து, மறுபடி இரண்டு ஜாமம் மெழுகுபோல் அரைத்து இஷ்டம்போல் குகைகள் செய்துகொள்வதே வச்சிரமூசை எனப்படும்.

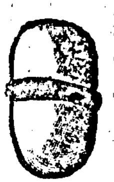

(13) தேஜோயந்திரம் அல்லது லம்பிகா யந்திரம்:—உயரமுள்ளதும், வாய் குறுகலாயுமுள்ள ஓர் பாத்திரம், தாம்பிரத்தினாலாவது இரும்பினாலாவது செய்து, அதில் வேண்டியமருந்துகளை திடரூபமாயும், திரவரூபமாயும் போடவும். அதைப்போல் மற்றோர் பாத்திரம் எடுக்கவும். ஆனால், அடித்தட்டு அப்பாத்திரத்தினுள்ளே கால்பாகம் உள்பக்கம் தள்ளி பொருந்திருக்கவேண்டும். அதாவது, அப்பாத்திரத்தை திருப்பிக்கவிழ்க்க வேறொரு பாத்திரம் பொருந்தி யிருப்பதுபோல் தோன்றும். மேலும், அத்தட்டிற்கு மேற்புறத்தில் வெளிப்புறமாய்த் தெரியும்படி ஓர் குழாயைப்பொருத்தவும். மற்றோர் குழாயை ஷை தட்டின்கீழ் வெளியே தெரியும்படிப் பொருத்தவேண்டும். இவ்விதமான அங்கமுள்ள பாத்திரத்தின் குறுகிய வாயை தலைகீழாய் மருந்துள்ள பாத்திரத்தின் வாயுடன் பொருத்தவும். பிறகு மேலேயிருக்கும் பாத்திரத்தின் பின்பக்கமிருக்கும் பள்ளத்தில் ஜலம் விட்டு அடைத்து, அடிப்பாத்திரத்தை வாலுகையில் வைத்தெரிக்கவும். மேல் பாத்திரத்திலிருக்கும் ஜலத்தை அடிக்கடி குழாய் வழியாய் மாற்றி எப்போதும் குளிர்ந்த ஜலமாகவே யிருக்கச் செய்யவேண்டும் தட்டின் கீழேயிருக்கும் குழாயின் வழியாய் வரும் திரவகத்தை ஒரு சீசாவில் பிடிக்கவும். இவை தேஜோயந்திர மெனப்படும்.

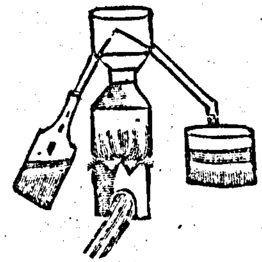

நாடி நிர்ணயம்.

ஆதிகாலத்திலிருந்த மஹான்கள் பூமியின் பிரிவாகிய குறிஞ்சு, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், இவ்வைந்து பேதங்களையும், அதிற்றங்கும் பதினான்குவித முக்கிய ஜலபேதங்களையும், பூமியின்மீது நாற்பத்தைந்து மைல்கள் உயரம் வரையில் சஞ்சரிக்கும், காற்றாகிய வாயுவின் பேதத்தையும், ஐந்து நிலங்களிற் வசிப்பவரின் தேகக் கூறுபாட்டையும், அவரவர்களுக் கேற்பட்ட இயற்கை, சுபாவம், ஆகாரம், நடை முதலிய பேதங்களையும் உணர்ந்து, ஒரே வியாதிக்கு மேற்சொன்ன பேதங்கட்கேற்றவாறு, பல ரூபங்களாக மருந்துகளைத் தயார் செய்துகொடுத்து இரக்ஷித்தார்கள்.
மேற்சொன்ன காரணங்களால் அவர்களின் சிகிட்சை வேறுபட்டிருப்பினும், தேகதத்துவத்தையும், ஆராதார நிலைமையையும் இடா, பிங்களா, சுழிமுனை என்ற, வாத, பித்த, சிலேத்துமங்களையும், இவைகட்கெல்லாம் அதீதமாயுள்ள ஜீவனென்னும் பிராண வாயுவையும், ஒரே அளவாய் உரைத்திருக்கின்றார்கள்.

நாடி ஞானமோ குரு சிஷ்ய பரம்பரை வழியாக உபதேசிக்கப்பெற்று, தத்துவமுணர்ந்து, பிராணாயாமத்திற்றேர்ந்து, அதனால் அதிநுட்பமாய்க் கண்டு அனுபவித்தலே.

இப்போது மேற்சொன்னபடி அனுபவிப்பவர் சிலரும், அவ்விதமில்லாதவர் பலரும், காலானுசாரமாய் விருத்தியாய்க் கொண்டு வருகிறார்கள். இவை விருக்கிற் பெருகுமாதலால், நாம் எடுத்துக்கொண்டதான, நாடி நிர்ணயத்தைப் பற்றி மட்டும் இங்குக் கூறுவோம்.

நாடி நிதானத்தை அறியப்புகும் ஒவ்வொருவரும், விந்து விட்டு நொந்து கெடாமல், மனதடங்கி பிராணாயாமத்தில் ஆசாரியன் கீழ் நன்றாய்ப் பழகி, அதி தீவிரமாய் தெளிந்த மனதுடன் நாடி பரீக்ஷிப்பதே உத்தமோத்தமமாகும்.

நம் தேகத்தில் ஜீவனாகவும், சுவாசமாகவும், இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை, சிங்குவை, புருடன், காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்குனி, குகு, என பத்து நாடியாகவும், இவைகளில் இடகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை, இம்மூன்றும் மூலாதாரத்திற் றொட்டு ஆராதாரம் ஆறிலும் மண்டல மூன்றிலும், ஊடுருவி முட்டி நின்று. இடகலை, பிங்கலை, இரண்டும், சுழிமுனையிலே இணங்கி, கத்தறிக்கோல் மாறலாய், மாறி, வீணாத்தண்டிற் வில்லுநாணிட்டாற்போலக் கபாலத்தை முட்டி, குதிரையின் முகமுற்று, நாசியினளவு பற்றி நிற்கும்.

இதைப் பற்றியே ஒளவை பிராட்டியும்

“ எழுபத்தீராயிர நாடி அவற்றுள்
முழுபத்து நாடி முதல் ”
“ நரம்பெனு நாடி பிவையினுக்கெல்லாம்
உரம்பெறு நாடி யொன்றுண்டு ”
“ உந்தி முதலாயுறுமுடி கீழ் மேலாய்ப்
பந்தித்து நிற்கும் பரிந்து ”
“ உந்தி முதலாகி யோங்காரத்துட் பொருளாய்
நின்றது நாடி நிலை ” [எனவும் கூறினள்

திருமூலரும் நாடி உற்பனத்தைப் பற்றி

“ உற்ற விவரம் உறுதியாமென்னந்தி
பற்றிய மூலம் பகர்ந்திடும் நாடிதான்
எற்றியே எண்ணிடில் எழுபத்திராயிரம்
மற்றதிற் பத்து வளமான நாடியே ”

என எழுபத்திராயிர நாடியில் பத்து நாடியை முதலாகவும், அவற்றுள் உட்பிரிவினையாகிய இந்த தசநாடி, தசவாயுவு, திரிநாடி, ஆராதாரம், மண்டலம், இவைகளைக்குறித்து

“ வளமான பத்தில் வழங்கும் தசவாய்வு
உளமாம் இடை பின் சுழியென மூன்றுண்டு
நலமான சக்கரங் காட்டியதாறுண்டு
நலமான மண்டலம் தான் மூன்று பாருமே.

“ பாரும் இடைகலை பின்கலை மாறியே
தாரும் பெருவிரற் காலோடு தானேறி
காருங் கழுத்திற் கபாலவரை நின்று
வாரும் இடமாய் வலக்கரஞ் சாருமே.

“ வலக்கரந்தன்னில் வளமான பின்கலை
நிலைக்க இடக்கரம் நின்ற திடைகலை
துலக்க நடுமையஞ் சுழுமுனையோடிடும்
பிலக்க இவை மூன்றுற் பிறந்தது தாதுவே.

இவ்விதம் தாதுவின் விரிவைச் சொல்லி அதனுட்ப் பிரிவாகிய நாடி விபரத்தைக் காண்க?

“. தாது முறையே தனி இடைவாதமாம்
போதுறு பின்கலைப் புகன்றதுப் பித்தமாம்
மாது சுழிமுனை வழங்கிடும் ஐயமாம்
ஓது முறைப்பார் உணர்ந்தவர் சித்தரே.

மூவகை நாடி அறியும் விபரம்.

குறியாம் வலக்கரம் குவிந்த பெருவிரல்
மறிவாயதன்கீழ் வைத்திடு மூவிரல்
பிறிவாய் மேலேறிப் பிலத்தது வாதமாம்
அறிவாய் நடுவிரல் அமர்ந்தது பித்தமே.

பித்தத்தின் கீழே பிரண்டது ஐயமாம்
உற்றுற்றுப் பார்க்க ஓர் நரம்பே யோடும்
பத்தித்த மூவரும் பாய்கின்ற வேகத்தால்
மத்தித்த நாளம்போல் வழங்கும் நரம்பிதுவே.

மூவகைநாடியின் மாத்திரை.

வழங்கிய வாதம் மாத்திரை யொன்றுகில்
வழங்கிய பித்தம் தன்னிலரைவாசி
அழங்கும் கபந்தான் அடங்கிய காலோடில்
பிழங்கிய சீவர்க்கு பிசகு ஒன்றுமில்லையே.

வாத பித்த சிலேத்தும் மிருப்பிடம்

அறிந்திடும் வாதம் அடங்கு மலத்தினில்
பிறிந்திடும் பித்தம் பேராஞ்சலத்தினில்
மறிந்திடும் ஐயம் வசிக்கும் விந்துவில்
உரைந்திடும் மூன்றும் குறவாந்தலமிதே.

மூன்று நாடியின் நிறம்.

உறவாங் கருப்புஞ் சிவப்புறும் நல்வாதம்
குறைவான பச்சை பசுமை கோடும் பித்தம்
நிறைவான வெண்மையாய் நின்றது நல்லய்யம்
அறைவான வர்ணமாகுந் தலமிதே

தசாடிபத்தில் எழு, நீக்கி, இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, என்ற மூன்று நாடியாகடைந்து இடகலை வாத நாடியாகவும், பிங்கலை பித்தநாடியாகவும், சுழிமுனை சிலேத்தும நாடியாகவும், நடக்கும். வாதம் மலத்திலும், பித்தம் நீரிலும், சிலேத்துமம் விந்துவிலும் அடங்கும்.

தசவாய்வுபத்தில் அபானன் வாதத்திலும், பிராணன் பித்தத்திலும், சமானன் சிலேத்துமத்திலுமிருக்கும்.

பிராணன் மூலாதாரத்திலிருந்து இருதய கமலத்தின் வழியாக ஊடுருவிக்கொண்டு இடகலை, பிங்கலை, நடுவாய் கபாலம் வரையோடி முட்டி நாசியின் வழியாய் வெளியிற் பாய்ந்து ப்போகும்போது கழிந்தது 4 அங்குலங்கள் போக 8 அங்குலங்கள் உள்ளே புகும்.

இப்படி நாழிகை ஒன்றுக்கு 360 சுவாசமாக நாளொன்றுக்கு 21600 சுவாசமும் இரேசக, பூரக, கும்பகமாகும்.

நாடிமூன்றும் இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை ஆகிய வாத பித்த சிலேத்துமம் இவைகளே.

இடகலை 12 அங்குல பிரமாணம் ஓடும்.

இதுவே வாதநாடி மாத்திரை. ...) ... 1

பிங்கலை 8 அங்குல பிரமாணமோடும்.

இதுவே பித்தநாடி மாத்திரை. ... ... ½

சுழிமுனை 2 நாசியிலும் உபாயமாகப் பகிர்ந்தோடும் வுவை அக்கினி, அலி யெனப்படும். இதுவே சிலேத்தும நாடி மாத்திரை. ... ... ¼

இவ்விதம் நாடியோடிற் தேகத்திற் பிணி அணுகா?

வாத பித்த, சிலேத்தும நிலை.

அபானமுதல் உந்திவரை வாதநிலை, உந்தியின் மேல் மார்பு பித்தநிலை, மார்புமுதல் உச்சி வரையில் ஐயநிலையாம்,

வாத பித்த சிலேத்துமத்தினியல்பு.

வாதம் வாய்வு, குணம் புளிப்பு, குளிர்ச்சி, நிறம் கருமை அல்லது நீலம்.

பித்தம் வன்னி அல்லது தீகுணம்- கசப்பு, வெதுப்பு, நிறம் பசுமை, பச்சை.

ஐயம் அப்பு அல்லது ஜலம்-தித்திப்பு, வியர்வை

நாடியை பரீக்ஷிக்கும் விதம்.

கையைப்பிடித்து நெட்டி வாங்கி அனல் பிறக்கத் தேய்த்து பெருவிரற் பக்கமாக மணிக்கட்டுக்கு ஒரு அங்குல மேலாக மூன்று விரல்களாற் சமமாய் மெதுவாக அழுத்தி நாடியை நிதானித்தவுடன் விரல்களை மாறிமாறி அழுத்தியும், தளர்த்தியும், பார்த்தால் நாடி நடையை தெளிவாயறியலாம். வலது கையிலும் இடதுகையிலும் நாடிப் பரீக்ஷிக்கவேண்டும். ஆனால் புருஷருக்கு வலது கையிலும், பெண்களுக்கு இடது கையிலும் நாடிப் பரீக்ஷிப்பது கிறமம்.

நாடி நிதானம்

மேற்சொல்லிய கிறமத்துடன் நாடியை பரீக்ஷிப்பதில் முதல் விரல் கீழ்வாத நாடியும். நடுவிரலின் கீழ் பித்தநாடியும் கடைவிரலின் கீழ் சிலேத்தும நாடியும் தோன்றும்.

புருஷர்களுக்கு நாடி நடக்கிற விதம்

வாதநாடி மயில்போலும் அன்னம்போலும் கோழிபோலும் நடக்கும்.

பித்தநாடி ஆமைபோலும் அட்டைபோலும் நடக்கும் சிலேத்துமநாடி பாம்புபோலும் தவளைபோலும் நடக்கும். இதற்கு திருமூலர்.

இல்லையே வாதம் எழில்நடை கோழியாம்
எல்லையே பித்தம் எழும்பும் தவளைபோல்
ஒல்லையே ஐயம் ஊர்ந்திடும் பாம்புபோல்
அல்லையே கண்டு அறிந்தவர் சித்தரே.

பெண்களுக்கு நாடி நடக்கிற விதம்.

வாதம் சர்ப்பம்போலும், பித்தம் தவளைபோலும், சேத்துமம் அன்னம் போலும், நடக்கும்.

பஞ்சபூத நாடிகளிருக்கு மிடம்.

பெருவிரல் பூதநாடி, ஆள் காண்டிவிரல் வாதநாடி, நடுவிரல் பித்தநாடி, பௌத்திர விரல் சிலேத்துமநாடி, சிறுவிரல் புதநாடி, குருநாடி ஐந்துனுட் சேர்ந்து நிற்கும்.

குருநாடி இருக்கும் இடம்,

குருநாடி எப்போதும் பித்தத்தின் முன்னே நிற்கும். அது தசநாடி பத்திற்குந் திடமாய் நிற்கும். உயிர் உடற்குயிராய் நின்ற குருநாடி வாத பித்தத்திற்கு, நடுவிலிருக்கிறதைப்பார்க்கில், அதுமூவிரலுந்தாண்டி மூலமுதலுருவிப்பாய்ந்து, விசை நரம்போடே சேர்ந்து, சந்திரமண்டலம் போய் சார்ந்து, பின்பு, பம்பரம் போற் கிருகிறென்று வாதபித்த ஐயமென்ற நாடி முதலாடி ஓடி மண்டலங்கள் மூன்றுஞ்சுற்றி, கதரிக்கோல் மாறலென கட்டிச்சார்ந்து, வாதபித்த நடுவிலிருந்து, வாதத்திற் கோழியும், பித்தத்திற் றவளையும் சிலேத்துமத்திற் பாம்பைபோலும், இயல்பாக நாடி நடக்கும்.

குருநாடி இலக்ஷணம்

சகல பிரபஞ்சாத்மா பரஞ்சோதிரூபியாகிய பரப்பிர்மம், சுழிமுனை நாடி என்ற குருநாடியில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த நாடி அநேக மார்க்கங்களை யுண்டாக்கி அநேக முகங்களுடன் வியாபித்திருக்கும். இன் நாடி தான் சுத்தப் பிரமத்துக்கு ரூபமாயிருக்கும். சூரிய சந்திராக்கினி பரமேசுவரர்களுக்கும், பிரதிவியாதி பஞ்ச பூதங்களுக்கும் (14) புவனங்களுக்கும், தசதிக்குகளுக்கும், தர்மக்ஷேத்திரங்களுக்கும், எழு சாகரங்களுக்கும், மேரு முதலிய பருவதங்களுக்கும் ரத்னாதி சிலைகளுக்கும், எழு தீவுகளுக்கும், கங்காநதி முதலிய நதிகளுக்கும், வேதங்களுக்கும், கலைக்ஞான முதலிய சகல சாஸ்திரங்களுக்கும், நான்கு வர்ணங்களுக்கும், அகராதி அட்சரங்களுக்கும், உதாத்தாதி சுவர்ணங்களுக்கும், எழுகோடி மகாமந்திரங்களுக்கும், முக்குணங்களுக்கும், தத்துவங்களுக்கும், சர்வஜீவனுக்கும், க்ஷேத்ரஞனுக்கும், பிராணாதி பஞ்ச வாயுகளுக்கும், நாகாதி உபவாயுக்களுக்கும், சமஸ்த பிரபஞ்சத்திற்கும், எள்ளுனுள் எண்ணைபோல் வியாபித்து நிற்கும்.

தேகத்தில் குணம்

குருநாடி வாதத்தில் அட்டைபோற் புரண்டுவரில், வாயு மிகுந்து இருமல், தினவு, சொறிமிகுதி, யுண்டாகும். தேகம் வாடும். குருநாடி, பித்தத்தில் ஆமை போல் நடக்கில், சுரங்காயும், வாய்நீர் சுழற்றும், வியர்க்கும். சிலேத்துமத்திற்கு குருநாடி, சிங்கம்போல் சீறி நிற்கில், ஜன்னி தோன்றும். குருநாடி, சிலேத்துமத்தை யூடுருவி அமருமாகில் அசாத்திய மரணக்குறிகளுண்டாகும். குருநாடி, குன்றிப்போகில் வயிறு

கழியும். கடுப்பெடுக்கும். கைகால் வீங்கும். குருநாடி பக்கம் பாயிற் சிலேத்துமமனதிரே மோதும். குருநாடி நேரே நிற்கில் வாதபித்த மிரண்டுஞ் சேரும். குருநாடி பின்வாங்கில் அசாத்தியங்களுண்டாம். குரு நாடி ஐயத்தில் விட்டலைப் போற்றுடிக்கில் மரணம்.

அஷ்டவிதபரீக்ஷை.

நோயாளிகள், பிணிகளால் அவஸ்தைப்படுவதை மூன்று விதக்காரணங்களினால் அறிந்து அதற்குத்தகுந்த சிகித்சை செய்யவேண்டுமென்று வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதாவது:—நோயாளிகளின் தேகத்தின் நிறத்தைப்பார்த்தல், தேகத்தை ஸ்பரிசித்துப்பார்த்தல், அவர்களுடன் சம்பாஷித்தல் முதலிய இந்த மூன்று விதத்தைத்தானே, பிராசீன வைத்தியக்குறவர்களால் (8) விதமாக கூறப்படுவதே.

அவையாவன:—தரிசனம், பரிசம், பிரச்னை,

பண்டிதனே நோயதனை நிச்சயிக்க
பரவிநிற்கும் வாதமுதல் திரிதோஷங்கள்
விண்டிடவே கைநாடி தன்னைப்பார்த்து
விழி நாவின் நிறம் தேகம் உஷ்ணம்கண்டு
தொண்டனே நெஞ்சறையின் துடிப்பைக் கண்டு
சுவாசமொடு தொண்டையெழு தொனியைக் கண்டு
கண்டு சொல்வாய் மலமூத்திர குண நிறந்தான்
கழறுகின்றேன் நீ இதை கண்டு கொள்ளே.

அதாவது:—மூத்திரப்பரீக்ஷை, மலப்பரீக்ஷை, தேகநிறப் பரீக்ஷை, ஜிம்ஹா பரீக்ஷை, (அதாவது நாக்குப்பரீக்ஷை.) நாஸிகாப் பரீக்ஷை, நயனப் பரீக்ஷை, சப்தப் பரீக்ஷை, நெஞ்சறையின் துடிப்பரீக்ஷை, நாடிப் பரீக்ஷை, என்பதே.

இவைகளுள் நாடிப் பரிட்சையை, மாத்திரம் இந்தஜம்பு, தீவிலுள்ள, தேவர், முதல் மனிதர், வரையிலும் உள்ள, வைத்திய சிகாமணிகள், முக்கியமாய் அனுபவித்தும், அதை விஸ்தரித்தும் எழுதியிருக்கிறார்கள். திராவிட தேசத்தார் இதனை இலேசான சொற்களாலமைத்து யாவரும் எளிதில் அறிந்து சிகிச்சை செய்யும்படிக்கு வரையறுத்திருக்கிறார்கள்,

இதை இத்துடன் நிறுத்தி, இரண்டாம் பாகத்தில் ரோகோற்பத்தியைப் பற்றியும், அவற்றாலுண்டாகும் நாடிகளின் வேற்றுமையையும் வேற்றுமைக்கு தக்க சிகிச்சைகளையும் கூறுவோம்.

பஞ்சபூதத் தொகுதி.

உயிர்	மெய்	பீஜம்	லக்கம்	நிறம்	வடிவு	பஞ்சதேவர்
அ	ந	லம்	11	பொன்	நாற்கோணம்	பிர்மா
இ	ம	வம்	10	வெண்மை	மூன்றாம்பிறை	விஷ்ணு
உ	சி	ரம்	8	சிகப்பு	முக்கோணம்	ருத்ரன்
எ	வ	யம்	19	நீலம்	அறுகோணம்	மகேஸ்
ஒ	ய	சிம்	3	ஸ்படிகம்	வட்டம்	சதாசிவம்

பஞ்சபூதம்	தேகத்தில்		சுவாசம்	நாழி	பஞ்சதானம்
பிருதிவி:-	கால்	மலம்	16	1½	பாலன்
அப்பு:-	வயறு	அமுரி	10	1¼	குமாரன்
தேயு:-	மார்பு	நாதம்	8	1	அரசன்
வாயு:-	கழுத்து	உமிழ்நீர்	4	½	மூப்பு
ஆகாயம்:-	சிரசு	விந்து	1	¼	மரணம்

சுவை	பஞ்சபக்ஷி	உலோகத்தில்	பூதசரக்கில்
தித்திப்பு	வல்லூறு	தங்கம்	சிங்கி
துவர்ப்பு	ஆந்தை	காரியம்	வெள்ளை
உவர்ப்பு	காகம்	செம்பு	வீரம்
புளிப்பு	கோழி	இரும்பு	லிங்கம்
கசப்பு	மயில்	நாகம்	சூதம்

ஜலத்தில் பஞ்சபூத சரக்குகள்.

பி. தொட்டி, சிங்கி, கார்முகில், பவழப்புத்து, நிமுருக்கல்
அ. கவுரி, வெள்ளை, குதிரைபல், கோழிதலைக்கெந்தி,
தே. தாளகம், மனோசிலை, கெந்தி, வீரம், அரிதாரம்,
வா. புக்கோடு, சரகண்டம், லிங்கம், பஞ்சபக்ஷி, ரத்த பாஷா
ஆ. சூதம். [ணம்

உபரசத்தில் பஞ்சபூதசரக்குகள்.

பி. காந்தம், அபிரேக், சலாசத்து, புநாகம், ரசவர்த்தம்,
அ. சங்கு, நண்டோடு, அண்ட ஓடு, நத்தையோடு, கும்பிடு
தே. வெண்மலம், நிமிலை, எலும்பு, இந்திரகோபம், [கிழிஞ்சில்
வா. கல்நார், கல்மதம், சாஸ்திரபேதி, அன்னபேதி,
ஆ. துத்தம், வைகிருந்தம், சுக்கான், மடல், சித்தரப்பாஷ
[ணம்

உப்புச் சரக்கில்		காரசார சரக்கில்,
பி.	கல்லுப்பு, இந்துப்பு,	கல்லுப்பு, இந்துப்பு, வளையலுப்பு
அ.	சத்திசாரம், சாரம்,	சத்திசாரம், சாரம், எவச்சாரம்,
தே.	சவுடு, வெடி,	சவுடு, வெடி, கற்பூரம்,
வா.	துருசி, வெங்காரம்,	சினைக்காரம், துருசி, வெங்காரம்,
ஆ.	சவுக்காரம், பூரம்,	பூரம், சவுக்காரம்.

பிண்டத்தில் பஞ்சபூத சரக்குகள்.

பிருதிவியில்... தங்கம், இந்துப்பு, கல்லுப்பு, தொட்டி, சிங்கி, கார்முகில், பவழப்புற்று, ஆரம், காந்தம், ஓடுவர்த்தம், சிலாசத்து, நாதம்,

அப்புவில்... காரியம், சாரம், சத்திச்சாரம், குதிரைப்பல், கெந்தி, வெள்ளைப் பாஷாணம், கோழித்தலை கெந்தி, கவுரி, நண்டோடு, முட்டையோடு, நத்தை யோடு, கும்பிடுகிளிஞ்சி,

தேயுவில்... செம்பு, லொடு, சவிரி, காக்கெந்தி, மனோசிலை, வீரம், அரிதாரம், நிமிளை, தாரம், வெள்ளைக்கலம் இந்திரகோபம், மயூரம், பழும்பு,

வாயுவில்... ஆயம், வெங்காரம், துருசி, லிங்கம், சாகண்டம், பஞ்சபட்சி, ரசமுகில், சான்றிரசேதி, அன்ன பேதி. கல்மதம், கல்நார், சேயம்,

ஆகாயத்தில் சூதம், பூரம், வழலை, துத்தம், காந்தம், ரசிதபாஷாணம், லிங்கு, அக்கரான்,

காரசாரத்தின் தொகுதி.

காரச்சரக்குகள்:—அண்டம், அபிரேக், இரும்பு, கடல்நுரை, கல்லுப்பு, காந்தம், கிளிஞ்சில்ஓடு, கவுரி, சங்கு, தாரம், சூதம், சூடம், தங்கம், தொட்டி, நாகம், பச்சைகற்பூரம், நாதம், வீரம், வெடியுப்பு, வெண்கரு, வெள்ளை பாஷாணம், வைகிராந்தம், ஆக 22

சாரச்சரக்குகள்:—சத்திச்சாரம், காஞ்சாக்கு, எரிகாசிலேண்ணை கடல்சுன்னம், பிழம்புளி, காடி, ஊண் சதை, புளிமாங்காய், சக்குசதை, வெங்காரம், துருசி, கெந்தி, மனோசிலை, புளியரணை, லிங்கு, இந்துப்பு, புளிபாசை, படிக்காரம், மஞ்சள்கரு, எம நிமிளை, பனங்கள்ளு, கொன்னைப்பழம், ஆக 22.

கோசமிசத் தொகுதிகள்

கோசச்சரக்கு:—அபிரேக், இரும்பு, காந்தம், செம்பு, துருக் குடஜலம், நாகம், நிமிளை, பூநாகம், பூநீர், லிங்கம், வங்கம், ஆக 11.

பீசச்சரக்கு—சூதம், எவச்சாரம், கல்மதம், சிலாசத்து, கடல்நுரை, வீரம், வெள்ளைபாஷாணம், சூடம், கல்லுப்பு, பூரம், மஞ்சள்கருவு, ஆக (11

பேதிப்பதற்கு சேர்க்கச் சரக்குகள்

கவுரி, கெந்தி, மனோசிலை, தாளகம், வீரம், சிங்கி, லிங்கம், வெள்ளை, தொட்டி, பொன்னம்பர், சவரி, கோழி தலைக்கெந்தி, நிமிளை, ரசகற்பூரம், கார்முகில், குதிரைப்பல், பஞ்சபட்சி, எருமைத்தொட்டி, ஆக (18)

நீற்றத்துக்கு ஏதி சரக்குகள்.

புனுகு, வீரம், பூரம், குருவங்கி, உரம், சூதம், கார்முகில், சவுக்காரச் சுன்னம், சூடம், ஆக (9) மற்றது சேரில் கெடும்.

செந்தூரத்துக்கு ஏதி சரக்குகள்.

உபரசங்கள், நவலோகங்கள், பாஷாணங்கள், காரம், சூதம், ஆக (5)—மாகும்

இத்துடன் மாக்கெவி, மனோசிலை, கெந்தி, கவுரி, அபிரேக், துத்தம், வெடியுப்பு, இந்த (7) சரக்குகளும் சத்தாகும்.

சாரத்தை விட்டால்	...	ஜெயகமில்லை
காரத்தை விட்டால்	...	உருக்கினமில்லை
தாரத்தை விட்டால்	...	களங்குகளில்லை
வீரத்தை விட்டால்	...	மணிகளில்லை
பூரத்தை விட்டால்	...	குருவுகளில்லை

வர்ணத்திற்கு ஏதி சரக்குகள்

உப்பு, நாகம், தங்கம், உபரசம், நிமிளை, சூதம், கவுரி இவை ஏழும் சேர்ந்தால் ரசவாதமாகும், இது அல்லாது, வர்ண மாகாது.

உப்புத்தொகுதி 22-ன் சமுதாய குணம்.

அமுரியுப்புச் சுன்னம்	...	நீரை வரட்டும்
இந்துப்பு	...	பூர உற்பத்திக் காரியாகும்
எவச்சாரம்	...	திராவகத்திற் காரியாகும்
சகார்பர்ச் சாரம்	...	நவலோகங்களை வமமாக்கும்

கடல் நுரை	...	கல்லுப்புக் காரியமாகும்
கல்லுப்புச் சுன்னம்	...	சாரமெல்லாம் கட்டும்
காசிச்சாரம்	...	தைலத்திற் காரியமாகும்
காந்தக்கல்	...	கருக்கிடைத்திற் காரியமாகும்
கெந்திலவணம்	...	செய்பு நீர்க்கும்
சத்திச்சாரம்	...	குதத்தின் புறையறுக்கும்
சவட்டுப்பு	...	குதத்தை நீர்க்கச்செய்யும்
சிந்து லவணம்	...	வெங்காரம் கட்டும்
சீனம்	...	குருவினத்திற் சாயாதிரும்
சூடன்	...	நீரை கட்டி வறட்டும்
திலாலவணம்	...	வங்கம் நீறும்
துருசி	...	குதத்தை கொல்லும்
பச்சைக்கற்பூரம்	...	உலோகங்களைத் தின்னும்
பிடாலவணம்	...	நாகம் நீறும்
பூநீர்	...	சாரத்தை கொல்லும்
பொன்னம்பர்	...	குதத்தின் தோஷ மாறும்
மீனம்பர்	...	சீனத்தைக் கட்டும்
வெடியுப்பு	...	வாதத்திற் காரியமாகும்

வெடியுப்பை விட்டால், பூவு மில்லை, காயு மில்லை.

சரக்குகளின் பரிபாஷை விளக்கம்

1. அஞ்சனக்கல்லின் பெயர்:- கல்லுக்குள்ளாஞ்சனம், சிலை, நாகம், கெந்தகத்தி, கல்கவியம், லோகச் சுன்னம், சிலாஞ்சனம், குதாஞ்சனம், கொடிய உப்பின் நஞ்சு, குவட்டுமியம், செல் விரஞ்சனம், கிஷ்ணவாசனாஞ்சனம், ஆக (12)

2. அமுரி உப்பின் பெயர்:- சாரம், முரியுப்பு, அமுரி, மூலவன்னி, இச்சலம், சடையுப்பு, உமுரியுப்பு, ஜலக்கூர்மை, உப்பு, காயசித்தியின் உப்பு, நமுரியுப்பு, சங்கரக் கல்லுப்பு, வஸ்து, ஆக (13)

3. அபிரேகத்தின் பெயர்:—பூவிர்த்தி, நாதம், பமேறன் மணி, காயசித்தி, கேசரம், பரைநாதம், ஆக (6)

4. இந்துப்பின் பெயர்:-இந்து, சந்திரன். மதிக்கூர்மை, பனிக்கூர்மை, மதியுப்பு, சிலாமதி பூரத்தின் மித்ரு ஆக (7)

5. கடல் நுரையின் பெயர்:-கடலிற்குணங்கன், சலம், சமுத்திரகோஷ்டம், வாருதியின் நஞ்சு, கடற் கனல், அக்கினித்தீ, மீன் வாஞ்சை, வன்னி, மலச்சாகரம், கடல்நுரை, ஆக (10)

6. கெருடக்கல்லின் பெயர்:-விஷத்திற்காசரன், வருடபக்ஷி, வயனமேகக்கல், விஷ ராஜன், கார்க்கோடகன், கருடன், கெருடபக்ஷி, உஷ்ணக்கல், கருடக்கல், ஆக (9)

7. கல்நாரின் பெயர்:— கல்லுக்குள்ச் சவளை, கட்டியசிருநாறு, அல்நாறு, மற்றிகம், மருந்துகளின் காரம், சகைறுசிலையின் ரவி, கல் சிவப்பு, மூலை நாறு, சுன்னம், முக்கிரம், ஆக (11)

8. கல்மதத்தின் பெயர்:- கல்திட்டு, கல் மலை நாதம், மலைமதம், மலைக்குடக்கு, மலையின்மதம், மலைக்குனம், மலை ரத்தம், மலைகன்ம, கிலாமதம், சிலைழுக்கு, சிலைகுனத்திட்டு, சென்னீர், சிலைசுரோணிதம், அல்மதம், கல்லுக்குச் சோரம், கற்காமி, ஆக (16)

9. கல்லுப்பின் பெயர்:-கடற்குருவி, பாறையுப்பு, அன்னக்கூர்மை, உள்ளுப்பு, அக்ஷபம், அபிரேகம், அறுசுவையுப்பு, கல்லுப்பு, வெள்ளைநீர், முனிமூத்திரம், சவர்ஜலம், மிருத்திய கெந்தம், நல்லுப்பு, வாதம் சமைக்கும் உப்பு, கார்கால லவணம், ஆக (15)

10. கல்பூர சிலாசத்தின் பெயர்:-காயசித்திக்கு எதிர்க்குன்றம், கற்பூரம், சலத்தில் பிருதிவி, சிலாசத்து, கல்குரு.

லிங்கம், குலந்தரிலோசனி, கூர்க்காந்தி, கற்பூர மாதத்தின் கன்னத்தீசாகன், உபரசக்கிரகாரி, ஆக 10)

11. காந்தத்தின் பெயர்:—சித்திரவர்ணன், சிவலோக சிவன், அயமாமேவோன், நவலோக ஜீவன், தராளிநாதன், ருசுவாங்குசம், நவலோகத்துறட்டு, காயசித்திக்குபிரானோன், முதன்மடாடுவைத்த காந்தம் ஆக. (9)

12. இந்திரகோபத்தின் பெயர்:—வெளுப்பு, செம்மை, கருப்பு, சந்திரபீஜம், குதம்பை, அமிர்தம், சவிரானி, சஞ்சீவி, நாகபேதி, இந்திரகோபப் பூச்சி, தம்பலப்பூச்சி, பட்டுப் பூச்சி, ஆக (11)

13. கெந்திலவணத்தின் பெயர்:-நாதம், கூர்மை, நாரி, சிப்பரியினுப்பு ஆக (4)

14. சவுக்காரத்தின் பெயர்:-சவுக்காரம், வெண்சாரை, தனிவண்ணன், உவற்காரம், சிற்பரிவழலை, உமையாளீசன், யவக்காரம், வாதத்துக் காதியானோன், ஆதிகுடியானோன், கூர்மையான், சோமன்ரவி, சவக்காரம், வன்னியானோன், தேகசித்தியாக்குவோன், குலபானோன், சடலைபாடி, ஜெகசிருஷ்டிகாரி, சிருஷ்டியானோன், வாதத்தின் தலையானோன், முடியாவாதத்தை முடிக்கின்றோன், அந்தகன், காந்தமலரோன், பலழுப்பெயரான், எமத்திற்குபிரானோன், முதகண்டவைத்தியனுமான், மூர்க்கன், தாளிக்கு குருநாதனானோன். ஆக (27)

15. சவிட்டேபின் பெயர்:—பஞ்சலவணம், கார்முகவுப்பு, அட்டுப்பு. சவுட்டுப்பு, மண்ணின் கூர்மை, அக்கினியின் கூர்மை, ஊசரவுப்பு, நீருடப்பு, சரக்குகளை கட்டும் காலன், ஆக (9)

16. சாத்திரபேதியின் பெயர்:—சலத்தோடு கல்லுயிர், நாறுமலை நாதம், கனல்வேதி, மலைக்குரு, தென்மலை, கெந்தி, சிலைகெந்தி, பொதி மலை, பொருப்புவிந்து, கோத்திரசீமான், உப்பு, ஆக. (11)

17. சீனத்தின் பெயர்:—வெண்காரி, படிகி, சீனி, வெள்ளைச்சி, பாணிச்சி, குளிர்ச்சி, பாணத்துப்பிற்குச் சத்துரு, வெண்புலி, கடுஞ்சுன்னத்தி, கடுஞ் சீனம், ஆ (10)

(18) சூடத்தின் பெயர்:—சுடர்ப்பொடி, பன்னீண, மாடன், தீபக்கொடி, மாசற்றரூபி, தீக்கஞ்சி, மாசற்றசோதி, வேடன், கேசரி, கற்பூரம், ஆ (10)

(19) துருசியின் பெயர்:— சடலையோன், நிஷ்களன், கூத்தன், நற்பச்சை, ஆதிக்குருநாதன், மால்மச்சினன், மந்தாரகங்கை, பரசுபாணி, கருமேகன், பல்விற்கேற்றுன், கடுங்கூத்தன், சாம்புவர்ணன், சூலையோன் குன்றை வில்லாக்கினோன், கொடியகண்டர்குரு, சூதத்தை முடிக்கின்றோன், கர்த்தன், கண்ணுக்குராஜன், குரு, அரசன், கூத்தன், ஆ 20

20. நவச்சாரத்தின் பெயர்:—சாரம், ஜலக்கூர்மை, கல்பாருக்குள் விஷமியானோன், நாதனுனோன், மகேசுரன், மேகநாதன், வாதத்திற் கொப்பாயோன், வாதவாருதிக்குராஜன் செயநீர்க்காதி, ஒன்பது அமுரியால் நாதனுனோன். ஆ (10)

21. பச்சைக்கர்ப்பூரத்தின் பெயர்—பலகை, பூரம், சந்திரன், ரவிக்கஞ்சி, மதி, கொச்சை, மதன். குருவுக்காதி, முக்கண்ணி, உருக்கண்ணி, பச்சை, சோமன், படி, சீதளமானோன், கச்சை, ஆ (15)

22. பூநீரின் பெயர்:—பூமிநாதம், மொட்டைச்சி, ஊசரம், வெள்ளை, கொசத்தி, பூமிருது, சவிடு, அமுசுற்றவண்ணன், முக்குறத்தி, ஆ (9)

(23) பூனகத்தின் பெயர்:—மேகவிந்து, மீனகம், சஞ்சீவி, சோதிமயம், நாகப்பாப்பு, மாகுருந்து, பூமிவேர், சிவன், ஆக (8)

24. பொட்டலையின் பெயர்:—பக்ஷிராஜன், இணங்கன், பூமிநாதம், பூமிகூர்மை, பிடாலவணம், கறுவுப்பு, வீரலவணம், அக்கினித்தீயோன், ஆண்மையோன், புசங்கச்சத்துரு, நவச்சாரத்துக்கு மித்துரு, ஆக (11)

25. பொன்னம்பர் பெயர்:—பக்ஷி எச்சம், தன்னம்பர், தக்ஷபராஜன், சூதக்தைபகற்றுஞ் சூரன், கக்ஷபராஜன், பறவைஎச்சம், மச்சஉப்பு, ஆக (7)

26. பொன் நிமிளையின்பெயர்:—மூத்திரம், சடைச்சி, சத்தி, சிற்பரி, வெள்ளைச்சி, கறுப்பி, நாதாந்தி, துரைச்சி, ஜெயகெந்தி, தங்கத்தைநீற்றி, சுக்கிரன், தூய்மையாளி, காந்தச்சரடு, சூதத்தின் மெத்தை, சனிபகவான், ஆக (15)

27. மீனம்பரின் பெயர்:-மீன்மலம், வயிரம், கானம்பர், மலபட்சி, மச்சன் கறுப்பு, வானம்பர், செம்மீன், உண்மலம், தேனம்பர், ஆக (9)

28. வளையலுப்பின் பெயர்:—மண்கூர்மை, கடுங்குப்பி லவணம், வளையலுப்பு, காச்சுசங்கம், கஞ்சியிறுசங்கம், கஞ்சகம், வெண்காரஉப்பு, நெல்லுப்பு. சிறந்த உப்பு, நெருப்பிற்குட் சமைத்த உப்பு, பலகையுப்பு, கண்டகையுப்பு, ஆக (12)

29. வழலையின் பெயர்:—வாதசிரோன்மணி, அரசன், ஜலக்குரு, அக்கினி, தீயோன், துருசிக்குமேற்குருவானோன், நவச்சாரி, கடுஞ்சாரி, வாதஞ்சமைப்போன், கங்கை, குணமுள்ளோன், சத்திருபிரானோன், திலகம், ஆக (13)

30. வெண்காரத்தின் பெயர்—உருக்கினம், சங்காரம், சத்திரக்கப்காரி, பொரிக்காரி, குடோரி, மயங்காரி, டங்கணம், தாமடக்கி, பொங்காரி, ஆக (9)

சத்துரு மித்துரு விளக்கம்.

31. இரும்புக்குச்சத்துரு-அபிரேக், வெண்காரம், அண்டவோடு, வெண்கலம், நிமிளை, வங்கம், கிழிஞ்சி, திரா, கெந்தி, காரம், வீரம், சிலை, சிங்கி, கவுரீ, வெள்ளை, சிலாசத்து, பூநீர், ஆக (17) இதுவே காந்தத்திற்குச் சத்துரு வாகும்.

32. இரும்புக்கு மித்துரு:—வெள்ளி, காரீயம், நாகம், காந்தம், செம்பு, பூரம், பூநாகம், ராசவர்த்தம், தங்கம், சூடன், ஆக [10] இதுவே காந்தத்திற்கு மித்துரு வாகும்.

33. கல்லுப்புக்குச் சத்துரு:—வீரம், சவுடு, வில்லை, சூடன், படிக்காரம், காந்தம், இந்துப்பு, பேதி, சிங்கி, பவழப்புத்து, சிலை, பழம்புளி, ஆக (12)

34. கல்லுப்புக்கு மித்துரு:-பூரம், இரும்பு, தாம்பிரம், காரம், கவுரீ, நாகம், கெந்தி, தாளகம், நிமிளை, வெள்ளை, அபிரேக், லிங்கம், வங்கம், ஆக (13)

35. காரீயத்துக்குச் சத்துரு:—காந்தம், நிமிளை, ராசவர்த்தம், கிளிஞ்சி, ஏறண்டம், நத்தை, கற்சுன்னம், அபிரேக், கல்நார், வெடியுப்பு, கவுரீ, கல்லுப்பு, சாத்திர பேதி, ஆக (13)

36. காரீயத்துக்கு மித்துரு:—நாகம், மயூரச்செம்பு, பூநாகச்செம்பு, செம்பு, வெள்ளி, வங்கம், சூதம், ஆக (7)

37. சாரத்தின் சத்துரு:—கல்லுப்பு, இந்துப்பு, படிக்காரம், வளையலுப்பு, இரும்பு, காந்தம், வங்கம், அண்டத்தோல், சுக்கான், சிலை, அபிரேக், சவுடு, கிளிஞ்சி, ஆக (13)

38. சாரத்தின் மித்துரு:—பூரம், மனோசிலை, கபரி, நிமிளை, பண்ணை, கவுரீ, லிங்கம் ஆக (7)

39. சூதத்திற்குச் சத்துரு:—சிங்கி, கவுரீ, வெள்ளை, குதிரைப் பல், சத்திச்சாரம், வெடியுப்பு, இரும்பு, காந்தம், சூடன், பொன்னம்பர், கல்சவிடு, நிமிளை, பூநீர், ஆக (13)

40. சூதத்திற்கு மித்துரு:—அபிரேக், நாகம், காரீயம், வங்கம், சிலை, கெந்தி, வீரம், தாளகம், தொட்டி, வெள்ளி, தாம்பிரம், துருசி, காரம், துத்தம், வெண்காரம், தீமுருக்கல், அஞ்சனக்கல், பவழப்புத்து, ஆக (18)

41. தங்கத்தின் சத்துரு:-நாகம், நிமிளை, கண்டர், கவுரீ, இணங்கன், வெள்ளை, சவிட்டுப்பு, தாளகம், சிங்கி, அபிரேக், கிளிஞ்சி, மனோசிலை, அண்டத்தோல், குதிரைப்பல், சூதம், கெந்தி, கோமுகம், பொன்னம்பர், சவ்வீரம், வங்கம், காந்தம், ஆக (21) மற்றதெல்லாம் தங்கத்திற்குச் சத்துருவாகும்.

42. துருசியின் சத்துரு:—சவிடு, தொட்டி, அஞ்சனம், இணங்கன், சூடன், அபிரேக், சீனம், வெள்ளைபாஷாணம், கல்லுப்பு, கல்ச்சவிடு, மிருதார்சிங்கி, காந்தம், இந்துப்பு, பூநாகம், வங்கம், சவுக்காரம், ஆக [16]

43. துருசியின் மித்துரு:—அரிதாரம், சாரம், வெங்காரம், வீரம், கெந்தி, சூதம், துத்தம், தாளகம், தந்தம், நாகம், கடல்நுரை, நிமிளை, வெண்கம்பிளி, பழம்புளி, ரோமம், ஆக (15)

44. நாகத்தின் சத்துரு:—கிளிஞ்சி, அண்டம், கல்லுப்பு, வெடியுப்பு, படிக்காரம், தங்கம், வங்கம், திரா, வெள்ளி, வெண்கலம், வீரம், நண்டோடு, மிருதார்சிங்கி, அபின், வெள்ளை, வளையலுப்பு, அன்னபேதி, ஆ (17)

45. நாகத்தின் மித்துரு:—அபிரேக், இரும்பு, காந்தம், சில்ாசத்து, நிமிளை, செம்பு, கவுரீ, சூதம், கெந்தி, பூநாகம், மயூரச்செம்பு, கருநாகம், காரம், ஆக (13)

46. வெடியுப்பின் சத்துரு:-தாளகம், சிலை, கெந்தி, காரம், வீரம், லிங்கம், காரீயம், கல்நார், கவுரீ, நாகம், நிமிளை, வர்த்தம், செம்பு, ஆக (13)

47 வெடியுப்பின் மித்துரு:--காரீயம், சவிடு, சூடன், வெள்ளீயம், துருசு, இரும்பு, வெள்ளி, காந்தம், மனோசிலை, தொட்டி, கெந்தி, சிங்கி, தீமுருக்கல், அண்டோடு, சூரகெந்தி, பொட்டலை, ஆக (16)

48. வெண்கரரத்தின் சத்துரு:—சிலாசத்து, கம்பிளி, அண்டம், சூடம், ஆ (4) மற்றதெல்லாம் இதர்க்கு மித்துருவாகும்.

49 வெள் வங்கத்தின் சத்துரு:—காரீயம், சூதம், துத்தம், ஆ (3.) மற்றதெல்லாம் இதற்கு மித்துருவாகும்.

உருக்கினத்தின் சத்துரு மித்துரு விளக்கம்.

50 அயம் உருகையில்:-கெந்தி, சிலை, தாளகம், நிமிளை, சிங்கி, வெள்ளை, வீரம், சாரம், வைகிருந்தம், கோழித்தலைக்கெந்தி, அஞ்சனம், இணங்கன், சூரகெந்தி, குதிரைப்பல், ஆக (14) ஷை சறக்குகளை செந்தூரம் செய்து அயம் உருகையில் கொடுத்தால் கெட்டுப் போகும்.

51 நாகம் உருகையில்:—நிமிளை; சிலை, கெந்தி, அபிரேக், கபரி, அஞ்சனம், கவுரீ, வெள்ளை, ஆக (8) இந்த சரக்கில் செந்தூரம் செய்து நாகம் உருகையில் கொடுத்தால் கெட்டுப்போகும்.

52. செம்பு உருகையில்:— சிறுகண்ணுகம், நிமிளை, சிங்கி, வங்கம், வெள்ளை, தொட்டி, கவுரீ பூபாது, பஞ்சபட்சி, அஞ்சனக்கல், கெந்தி, ஆ (11) இந்த சறக்குகளில் செந்தூரம் செய்து செம்பு உருகையில் கொடுத்தால், கெட்டுப்போகும்.

53. வெண்கலம், பித்தளை, துத்தநாகம், இந்த மூன்று சரக்குகள் உருக்கையில், நாகத்திற்குச் சொன்ன சரக்குகளால்

களங்கமாவது செந்தூரமாவது செய்துகொடுத்தால் கருக்கி கெட்டுப்போகும்.

54 வெள்ளி உருக்கையில்:—வெள்ளியம், நாகம், நிமிளை, காந்தம், திருமுருக்கல், கபரி, பஞ்சாபட்சி, கம்பியுப்பு, சீனம், காரம், குதிரைப்பல், பவழப்புத்து, ஆக (12) இந்தப் பனிரண்டு சறக்குகளில் களங்கு செய்துக்கொடுத்தால் கருங்கி கெட்டுப்போகும்.

55. படிக்காரம், இந்துப்பு, கல்லுப்பு, வெண்காரம், லிங்கம், வீரம், இந்த ஆறு சரக்குகளும், ஷை உருக்கினங்கட்கு சத்துருவுமல்ல, மித்துருவுமல்ல.

1. படிக்காரம்,
2. காரம், சாரம்,
3. படிக்காரம், குன்றி, வெண்கரு,
4. சாரம், இந்துப்பு. மெழுகு, வெள்ளை.
5. தேன், குன்றி, வெல்லம், காரம், நெய்.
7. துருசி, காரம், சாரம், கருரேங்கு, தாளகம், வீரம், சவுக்காரம்.

11. வெள்ளை, குன்றி, காரம், சாரம், சர்க்கரை, எலுமிச்சை, ஏரண்டம், புரா வேச்சம், குக்கில், மெழுகு, ரங்கு,

இந்தப்படி சேர்ந்துவந்தால் சகல உருக்கினங்கட்கும் நன்மையை கொடுக்கும்.

உருக்கினத்திற்கு ஆதிச்சத்து.

சவுக்காரம், வர்த்தனை, புளி, குக்கில், காரம், சாரம், முயலெலும்பு, யானைத்தந்தம், குதிரைக்குழம்பு, சேவல், குன்றி, கலைமான்கொம்பு, முடக்கொழிஞ்சிவேர், தாளகம், எருமைக்கொம்பு, ரங்கு, வீரம், எரியாமணக்குவித்து, பேய்ப்பீர்க்கு, புரசன்வித்து, வெள்ளைபாஷாணம், மெழுகு, ஆக (22-ம்,) உருக்கினத்திற் காதியாகும்.

1. எகம்பர்ச்சாரம்
2. நவச்சாரம், வெண்காரம்.
4. வெண்காரம், படிக்காரம், குன்றி, வெண்கரு.

நெய், துருசி, கரும்ரங்கு, தாளகம், வீரம், சவுக்காரம், வெள்ளை, குன்றி, காரம், சாரம், சர்க்கரை, பழம், ஏரண்டம், புராவெச்சம், குங்கிலியம், மெழுகு, வர்த்தனை, கபரிளி, முயலெலும்பு, யானைத்தந்தம், குதிரைக்குழம்பு, சேவல், கலைமான்கொம்பு, முடக்கொழிஞ்சி, எருமைக்கொம்பு, எரியாமணக்குவித்து, பேய்ப்பீர்க்கு, புரசன்வித்து, இந்த இருபத்தெட்டு சறக்குகளையும், சமன் சேர்த்து நறுக்கி, நவலோகங்களின் உருக்குமுகத்தில் விதிப்படி கொடுக்க, கழும்பறும்.

ஷை 28 சறக்குகளையும் விதிப்படி சேர்த்து நறுக்கி, உபரசங்களில் கொடுக்க சத்தாகும்.

ஷை 28 சறக்குகளையும் ஷை பாகப்படி மூலிகைகளிற் கொடுக்க, செம்பாகும் ஷை செம்பை மணியாகச்செய்தால் அந்த மணி உருக்கினங்கட்குச் சத்தாகும்.

ஷை 23 சறக்குகளையும் பாகப்படி பொடிசெய்து கடுஞ் சறக்குகளிற் தாக்க, மிருதுவாகும்.

பாஷாணங்களின் சத்துக்கள்

1. வெள்ளைபாஷாணத்தில் ... வங்கம், சூதம்.
2. சங்குபாஷாணத்தில் ... வங்கம், வெடியுப்பு,
3. கவுரீ பாஷாணத்தில் ... அயம், தாமிரம்,
4. சவ்வீர பாஷாணத்தில் ... அயம், சீனம், வெடியுப்பு
5. கோழித்தலை பாஷாணத்தில் நாகம், தாமிரம், வங்கம்,
6. கார்முகில்பாஷாணத்தில் ... அயம், காந்தம், வெடியுப்பு
7. திமிருக்கல்பாஷாணத்தில் கெந்தகம், வெடியுப்பு.
8. ஜாதிலிங்கபாஷாணத்தில்... சூதம், நிமிளை, கெந்தி,
9. கெந்தகபாஷாணத்தில் ... அயம், தாமிரம்,

10. தொட்டிபாஷாணத்தில் ... தாமிரம், அயம், வங்கம்,
11. தார பாஷாணத்தில் .... அயம் வங்கம்,
12. பவளபாஷாணத்தில் ... காந்தம், தாமிரம்,
13. பஞ்சபக்ஷிபாஷாணத்தில் ... நாகம், தாரா, வெடியுப்பு, கெந்தகம்.
14. குங்கும பாஷாணத்தில் ... கெந்தகம், பூநீர், குடவன்,
15. தாத்த பாஷாணத்தில் ... அயம், தாமிரம்,
16. கோழித்தலை கெந்தகபாஷாணத்தில்... வங்கம், தாமிரம், அயம்,
17. ரசித பாஷாணத்தில் ... வெள்ளி, வங்கம், தாமிரம்,
18. நீல பாஷாணத்தில் .... அவுரி, தாமிரம்,
19. சோரபாஷாணத்தில் ... காந்தம், தாரா,
20. லவண பாஷாணத்தில் ... அமுரி உப்பு, கேசிஉப்பு, கெந்தி உப்பு, வங்கம், அயம்.
21. நாகபாஷாணத்தில் ... திரிவங்கம், அயம்.
22. இந்திர பாஷாணத்தில் ... பஞ்சலோகம்.
23. மனோசிலைபாஷாணத்தில்... அயம், வங்கம்.
24. அயத்தொட்டிபாஷாணத்தில்... அயம், செம்பு.
25. செப்புத்தொட்டிபாஷாணத்தில் ... தாமிரம். வங்கம்.
26. சுரைக்கெந்திபாஷாணத்தில் ... திரிவங்கம், செம்பு.
27. கோடாசூரி பாஷாணத்தில் அயம், வங்கம், தாமிரம்
28. சொர்ண பாஷாணத்தில் ... தங்கம். திரிவங்கம்
29. தாரிசு பாஷாணத்தில் அயம், செம்பு, கெந்தகம்
30. சிங்கி பாஷாணத்தில் ... கருவங்கம், சீனம்.
31. காக பாஷாணத்தில் ... நீலாஞ்சனம், வங்கம்.
32. வாணகெந்திபாஷாணத்தில் அயம் வங்கம்.

பரங்கிவைப்பு (32) பாஷாணத்தின் சத்துக்களாகும்.

பரங்கிவைப்பு 32 பாஷாண சமுதாயகுணம்.

1. அயத்தொட்டி பாஷாணம் ... களங்குகளுக்கு ஆதியாம்
2. இந்திர பாஷாணம் ... சூட்சுமத்தில் பச்சையில் வேதை
3. இரசித பாஷாணம் ... நவலோகம் வெள்ளியாகும்
4. இரசித சிங்கியால் ... சகலமும் செம்பாகும்
5. இரக்தவர்ண பாஷாணத்தால் ... நவலோகம் ஏமமாகும்
6. எருமைநாக்குத் தொட்டியால்... கவுரி கட்டும்
7. ஏமசிங்கிபாஷாணத்தால் ... பச்சையில் வேதை
8. காகபாஷாணம் ... தாரம் கறுப்பாகும்
9. கார்முகிபாஷாணம் ... கறுப்பாகில் வேதையாம்
10. குங்கும பாஷாணம் ... ஆயிரத்தில் 1 இட வேதை
11. கெந்தக பாஷாணம் ... சூதஞ் செந்தூரமாகும்
12. கோடாசூரி பாஷாணம் ... தாருசு குருவாகும்
13. கோழிதலைக் கெந்தகபாஷாணம் ... கோடி கொடுக்கும்
14. கவுரி பாஷாணம் ... காரீயஞ் சுன்னமாகும்
15. சுவர்ணபாஷாணம் ... செம்பிற் பாய்ச்சப் பச்சையில் வேதையாகும்
16. சவ்வீர பாஷாணம் ... நவலோகஞ் சுன்னமாகும்
17. சீத சிங்கி பாஷாணம் ... தாரம் வேதையாகும்
18. சூத பாஷாணம் ... காயசித்தி, லோகசித்தி
19. செப்புதொட்டிபாஷாணம் .... செந்தூரஞ்செய்ய வேதை
20. திமுருக்கல் பாஷாணம் ... சுருக்கிற் சூதம் மரணம்
21. தாத்த பாஷாணம் ... தாரம் நீறும்.
22. தொட்டி பாஷாணம் ... தொடுமுன் வேதை
23. நாக பாஷாணம் ... நாகம் சுவர்ணமாகும்
24. நீல பாஷாணம் ... வெள்ளியில் சேர்க்கப் பசுமை
25. பஞ்சபக்ஷி பாஷாணம் ... உலோகங்களிற் கடவி; சவியிற் வைக்க ஏமமாம்

26. பளபுத்து பாஷாணம் ... சூதம் செந்தூரமாகும்
27. போர்த்தொட்டி பாஷாணம் ... சூதங்கட்டும்
28. மிருதார்சிங்கி பாஷாணம் ... இரசத்திற் காதியாம்
29. லவண பாஷாணம் ... சூதங்கட்டி வேதை ஆடும்
30. சுவர்ண கெந்தி பாஷாணம், படிமுன் களங்கு நல்க றுக்கும்
31 வெள்ளைபாஷாணம் வெள்ளீயத்தை சுன்னமாகும்.
32 வைப்பரி தாரத்தால் ... அயமுருகி யாடும்

(32) விளைவு பாஷாண சமுதாய குணங்கள்

1. அஞ்சனபாஷாணம் ... அயம் காரியமாகும்.
2. அபிரேகபாஷாணம் ... சூதங்கட்டும்
3. அரிதார பாஷாணம் ... வங்கம் நீறும்
4. அவுல்பாஷாணம் .... அஷ்டமாசித்திக் கைகூடும்
5. கபரி பாஷாணம் ... செம்பு வமமாகும்
6. கர்க்கடக பாஷாணம் ... சிறுகண் நாகம்செந்தூரமாம்
7 கல் பாஷாணம் ... காரீயங்கட்டும்
8. காந்த பாஷாணம் ... காயம்சாமத்திற் சித்தியாம்
9. கார்முகில் பாஷாணம் ... அரிதாரங்கட்டும்
10. கெந்தி பாஷாணம் ... லிங்கம் சொர்ணமாகும்
11. கைச்சாலை பாஷாணம் ... சுக்காங்கல் செய்பாகும்
12. கௌளக பாஷாணம் ... வெள்ளீயம் செந்தூரமாம்
13. கவுரீ பாஷாணம் ... சூதம் செய்பாகும்
14. சங்கு பாஷாணம் ... தாம்பிரம் வெள்ளியாகும்
15. சரகண்ட பாஷாணம் ... அருசி குருவாகும்
16. சிரபந்தபாஷாணம் ... குளிகைகட்டு பதியாகும்
17 சிலாநாக பாஷாணம் ... படிமுன்தாரம் சயமாகும்
18. சிலாமத பாஷாணம் ... காந்தம் சயமாகும்
19. சிதாங்க பாஷாணம் ... துருசிசுத்தவெள்ளையாகும்
20 சூத பாஷாணம் ... நாகம் சுவர்ணமாகும்

21. தால பாஷாணம் ... அரிதாரம் வெள்ளியாகும்
22. தாளக பாஷாணம் ... வங்கம் கட்டும்
23. துத்த பாஷாணம் ... நாகம் செய்பாகும்
24. தொட்டி பாஷாணம் ... சூதம் கட்டும்
25. மனோசிலைபாஷாணம் .... செந்தூரத்தாதியாம்
26. மூர்க்கபாஷாணம் ... நாகம் வமமாகும்
27. லிங்கபாஷாணம் ... காரீயஞ் செய்பாகும்
28. வீரபாஷாணம் ... நவலோகம் நீறும்
29. வெள்ளை பாஷாணம் ... உருக்கு சயமாகும்
30. வைகிராந்தபாஷாணம் ... தாளகம் நீறும்
31 பலண்டுருகபாஷாணம்... செந்தூரத்திற்கு ஆதி
32. துத்தபர்வதோத்பத்தி பாஷாணம் ... சூதங்கட்டும்.

உபரச சமுதாய குணம்.

1. அஞ்சனக்கல் சத்தால் உபரசம் சயமாகும்
2. அத்திபேதிச் சத்தால் வைரத்தினந் தண்ணீராம்
3. அபிரேக்குச்ச த்தால் சூதங்கட்டும்
4. அயமலைச் சத்தால் சரீரமிரும்புத் தூணும்
5. அன்னபேதிச் சத்தால் லிங்க மெழுகாகும்
6. ஆட்டுக்கொம்புச் சத்தால் உப்புகள் சுன்னமாம்
7. ஆமை ஓட்டுச் சத்தால் பூமியிற் கால்படாது
8. ஆனைத்தந்தச் சத்தால் வெடியுப்புகம்பி போற்கட்டும்
9. இந்திரகோபச் சத்தால் வெண்ணிடத் தறிக்கும்
10. ரசிதசிலைச் சத்தால் துருசி செந்தூரமாகும்
11. ரசிதமணல் சத்தால் கவுரீ செய்பாகும்
12. உவர்மண் சத்தால் உபரசங்கள் நீறும்
13. எலும்புச் சத்தால் சரீரம் உறுதியாகும்
14. ஏமமணல் சத்தால் தாளகம் செய்பாம்
15. ஏமமலைச் சத்தால் பாஷாணம் செந்தூரமாம்

16. ஒட்டியன் சத்தால் குளிகை தோஷம்போம்
17. கஞ்சமிலைச் சத்தால் வெண்கலம் சுவர்ணமாகும்
18. கடற்நுரைச் சத்தால் கல்லுப்புக் கட்டும்
19. கடற்பாசிச் சத்தால் ரோமம் வண்டுபோலாம்
20. கதகண்டிச் சத்தால் பாதாளத்தில் நிதி தோன்றும்
21. கஸ்தூரிமிருக எலும்புச் சத்தால் தேகநாற்றம் போம்
22. கரடி எலும்புச் சத்தால் வாயு ஸ்தம்பனமாம்
23. கருங்கல் சத்தால் சகலமும் சித்தியாம்
24. கருடக்கல் சத்தால் பாம்பு கடியாது
25. கல்நாற் சத்தால், கண்ணொளி தூரமோடும்
26. கல்மதச் சத்தால் சரக்கெல்லாம் கட்டும்
27. கருஞ்சுக்கான் சத்தால் குதிரைபல்பாஷாணம் சிவக்கும்
28. கருமண் சத்தால் சுவர்ணம் குருவாகும்
29. கருவண்டுச் சத்தால் குளிகைக்கு இடமுண்டாம்
30. கற்காவிச் சத்தால் வெள்ளீயம் செப்பாகும்
31. கற்பூர சிலைச் சத்தால் உபரசங்கள் சுன்னமாம்
32. காகதிமிளிச் சத்தால் திராசுன்னபாரம்
33. காண்டாமிருகச் சத்தால் பாம்பு விஷங்கக்கும்
34. காரீயமணல் சத்தால் லிங்கம் செம்பாகும்
35. காரீயமலைச் சத்தால் பச்சைக்கற்பூரம் செம்பாகும்
36. காலமிரப்படி சத்தால் சிவானந்தபோகம் அடைவார்
37. கானக்கல் சத்தால் கடுவேகமாய் ஓடுகையில் நிறுத்தி திகைக்கவைக்கும்
38. குருந்தக்கல் சத்தால் ஆயுதந்தைக்காது
39. குருவிந்தக்கல் சத்தால் நவலோக ஏமமாகும்
40. கெண்டசிலைச் சத்தால் நாகம் செம்பாகும்
41. கெம்புச் சத்தால், தாதுகளெல்லாம் செம்பாம்
42. கோமேதகச் சத்தால், இந்திரஜாலமாடலாம்
43. கோழிச் சத்தால் இருளிலோட திருஷ்டிதோன்றும்

44. சங்குச் சத்தால், காணுதெல்லாம் காணலாம்
45. சாஸ்திரபேதிச் சத்தால், சுவர்ணங் கட்டும்
46. சாளக்கிராமச்சத்தால், தங்கம்செம்பாகும்
47. சிட்டக்கல் சத்தால், தேகங் கற்றாணும்
48. சித்தண்டச் சத்தால், வெள்ளீயம் நீரை வாட்டும்
49. சிந்து திமிளாச் சத்தால், வெள்ளி குருவாம்
50. சிப்பிச் சத்தால், காரீயம் சுவர்ணமாய் சுழன்றாடும்
51. சிலாநாகச் சத்தால், வெடியுப்புச் செந்தூரமாம்
52. சிலாவங்கச் சத்தால், பாஷாணமானது நல்லியமாய்ப் பஸ்மிக்கும்
53. சுக்காங்கல் சத்தால். காயசித்தி சீக்கிரத்திலாகும்
54. சுத்தமணல் சத்தால், அயஞ் செம்பாம்
55. சுவர்ணபேதிச் சத்தால், நவலோகந் தன்னீராம்
56. சூடாலைக்கல் சத்தால், ஷை செந்தூரமாம்
57. செங்கல் சத்தால், குளிகை துலக்கமாம்
58. செப்பு மணற்சத்தால், சவ்வீரஞ் செம்பாம்
59. செம்புமலைச் சத்தால், கல்லுப்புச் செம்பாம்
60. செம்மணற் சத்தால். காரீயஞ் செம்பாம்
61. செவ்வட்டைச் சத்தால், ககனத்தில் நடக்கலாம்
62. திராமலைச் சத்தால், சீனஞ் செம்பாம்
63. தேக்கல் சத்தால், மனோசிலை செம்பாம்
64. நண்டுச் சத்தால், சூதம் உருகி கட்டும்
65. நத்தைச் சத்தால், நாவு மிருதுவாய் ஆரோக்கிய சுகத்தை கொடுக்கும்
66. நாகமணல் சத்தால், சூதம் செம்பாகும்
67. நாகமலைச் சத்தால், நவலோகஞ் செந்தூரமாகும்
68. நாகர் வண்டுச் சத்தால், தாகமுணத் தடங்கும்
69. நீலச் சத்தால் துரிசு எளிதிற் குருவாகும்

70. பச்சைச் சத்தால், ப்ரிதி கிரணம் போலாம்
71. படிக்கச்சத்தால், பால் கொள்ள பலம்
72. பன்ணிமுள் சத்தால், சூதம்மலையாம்
73. பல்லின் சத்தால், குளிகை வெகுதூரம் ஓடும்
74. பவளச் சத்தால், சூதம் வசமாகும்
75. பவழப்புற்றுச் சத்தால், வெங்காரம் செந்தூரமாம்
76. பிங்கலை மலைச் சத்தால் வெடியுப்பு செம்பாம்
77. மாங்கிழபேதிச் சத்தால் உபரசங்கள் தண்ணீராம்
78. மாட்டுகொம்புச் சத்தால், பாஷாணம் செவப்பாம்
79. மாந்துளிர் சத்தால், கெந்தி செய்பாம்
80. மீன் எலும்புச் சத்தால், கௌரி, கட்டி சுயமாகும்
81. முட்சங்குச் சத்தால், பாஷாணம் மீயமாகும்
82. முத்துச் சத்தால், தாளகம் மணி போலாம்
83. முத்துச்சிப்பிச் சத்தால், எவச்சாரம் முத்துபோலாம்
84. முள்ளாட்டுச் சத்தால், ரசிதம் செம்பாம்
85 முள்ளெலிச் சத்தால், சவ்வீரம் செம்பாம்
86. ரோமச்சத்தால், மகாவேகக் குளிகையாம்
87. லோகமணல் சத்தால், மனோசிலை செய்பாம்
88. வராககொம்புச் சத்தால், சவ்வீரம் குருவாகும்
89. புஷ்பராகச் சத்தால், போதையல்தெரியும்
90. பூநாகச் சத்தால், குளிகை தீபமாம்
91. மஞ்சக்கல் சத்தால், இரும்பு செம்பாம்
92. மண்டூரச் சத்தால், ககனத்திற் சேதிசொல்லலாம்
93. மந்தாரச்சிலைச் சத்தால், சூடம் செம்பாம்
94. மயில் இறகுச்சத்தால், குளிகைக்கு குளிர்ச்சியாம்
95. மரகதப் பச்சைச் சத்தால், இரும்பு செம்பாம்
96. மாக்கல் சத்தால், தாளகம் மயமாகும்
97: வெண்கல மலைச் சத்தால், வெடியுப்புச்செம்பாம்
98. வெள்ளீய்யமணல் சத்தால், வெண்காரஞ் செய்பாம்

99, வெள்ளீய்யமலைச் சத்தால், வெட்டுகுத்து படாது
100, வெள்ளைக்கல் சத்தால், குளிகை திசைத்தோடும்
101. வெள்ளசுக்கான்கல்சத்தால், வெள்ளீயம் வள்ளியாகும்
102. வயிரக்கல்சத்தால், சரீரத்தனல் விட்டுப்போம்
103. வயிரச்சத்தால்; சுன்னவரிசைமுடியும்
104 வைடூரியச் சத்தால், நாகம் கட்டும்
105. காகசிலைச்சத்தால், காந்தம் செய்பாம்
106. காந்தச் சத்தால், தேகசித்தி சீக்கிரத்திலாகும்
107. இரதநிமிளைச் சத்தால், வெள்ளிகுருவாகும்
108. பொன்னிமிலைச் சத்தால், சுவர்ணம் சுன்னமாகும்
109. மாங்கிஷ சிலாசத்தால், ஓடும் குளிகை எடுக்கும்

உபரசங்களில் சமுதாயகுண முள்ளவைகள் ஆக 109.

கட்டுவகைப் பரிக்ஷை

பாஷாணம், லிங்கம், தாளகம், வெடியுப்பு, சீனம், வீரம், பூரம், இரசம், கெந்தி, கெவுரீ, முதலிய புகைச் சரக்குகளைக் கட்டினால் அவைகள் புகையாமல் உருகவேண்டும்.

நாகம், வெள்ளீயம், காரீயம், இவைகள் கட்டினால் உருகி கண்விட்டாடவேண்டும்

கரியுப்பு, இந்துப்பு வெடியுப்பு முதலிய உப்புவகைகள் கட்டினால் வெடிக்காமல், உருகி மணிபோலிருக்கவேண்டும்

அஷ்டலோக மாரணம்

பிரிதிவியில் காரவகை: (13) அப்புவியில் சாரவகை (12) தேயுவில் வைப்புவகை (32) வாயுவில் விஷவுவகை (32) ஆகாயத்தில் உபரசவகை (120) ஆக (209)

இந்த பஞ்சபூதச் சரக்குகளைச் செவ்வனேதெரிந்து சத்துருமித்துருக்களைக் கண்டு ஒன்றை ஒன்றால் கட்டி நீற்றினம் செய்வது பெரியோர்களின் கொள்கையாம்.

பாரப்பா பிரிதிவிதான் அப்புவைக்கொள்ளும்
பாங்கான அப்புதான் தேய்வைக்கொள்ளும்
நேரப்பா தேய்வுதான் வாயுவைக்கொள்ளும்
நிலையான வாயுவுதான் ஆகாயங்கொள்ளும்
வீரப்பாகொண்டதிலே மடிந்துபோச்சு
வேதாந்தபஞ்சகரத்தாள் கூத்திதாச்சு
சாரப்பாதன்னறிவால் சார்ந்துகொண்டு
சகலகுருவேதமுகம் சார்ந்துபாரே.

சூதம், கெந்தி, காரம், சாரம், வெடி, வெள்ளை, பூரம், வீரம், இவைகளை சமனிடை எடுத்து எலுமிச்சம்பழ சாற்றாலாட்டி, லோகத் தகடுகளின் மேல் சமனிடை பூசி கெஜபுடமிட லோகங்கள் நீறும்,

பாஷாணம், நவச்சாரம், சீனம், பூரம், வீரம், புனுகு, வெடி, காரம், சூதம், கெந்தி, அப்ரகம், சுண்ணம், இவைகளை ஒரு நிறையாக எலுமிச்சம்பழச் சாற்றால் மெழுகுபோல் அரைத்து, நவலோகத் தகட்டுக்கு எடைக்கிடை பூசி அவைகளுக்குரிய மூலிகைகளை அறைத்து அங்கிபூட்டி ஒட்டிவிட்டு சீலமண் செய்து கெஜபுடமிட நீறும்.

சரக்குகளின் சுத்திமுறை

லிங்கம்:—மேனிச்சாறு, பழச்சாறு, முலைப்பால் இவைகளைச் சமன்சேர்த்து மூன்று கடிகை சுருக்குகொடுக்க சுத்தி

வீரம்:— இளநீரில் குடனை பொடியாகச் செய்துப்போட்டு தோலாந்திரமாய்க்கட்டி எரித்தெடுத்து அண்ட வெள்ளைக்கருவால் ஒரு கடிகை சுருக்குக் கொடுக்க சுத்தி

பூரம்:—முலைப்பால், வெற்றிலைச்சாறு, மிளகு கிழாயம், இவைகளில் சுருக்கிட சுத்தி,

பாஷாணம்:—ஒரு படி காடியில் ஒரு பலம் மிளகை அரைத்துக்குழப்பி பாஷாணத்தை தோலாந்திரமாகக்கட்டி

எரித்து எடுத்துக்கொள்வதும். மிதிப்பாகல்சாற்றில் எரித்து எடுத்தாலும் அமுரியில் பூநீரும்சுண்ணாம்பும் சேர்த்துக்கலக்கி அதில் தோலாந்திரமாக எரித்து எடுதாலும் சுத்தி

கவுரீ—பன்றி நெய்யில் ஒருசாமம் சுருக்குக் கொடுக்கச் சுத்தி.

குதிரைப்பல் பாஷாணம்:— குமரிச் சாற்றில் மூன்று நாள் ஊரவைத்தெடுத்து அந்த சாற்றினால் சுருக்கிடச் சுத்தி

மனோசிலை:—காடி அல்லது எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் ஊரவைத்து கொதிப்பித்தெடுக்கச் சுத்தி.

பவளப்புற்று:—ஆவின்மோரில் ஒரு ஜாமம் கொதிப்பித்தெடுக்கச் சுத்தி

தாளகம்:—கேசரி நீர், அல்லது கழுதைநீர், சுண்ணாம்பு உவர் மண்ணு, இவைகளைப் போட்டுக் கலக்கி பத்துதடவை கொதிப்பித்தெடுக்கச் சுத்தி

கல்நார்;—கழுதை நீர், பசுவின்நீர், இவைகளை சரியாய்ச் சேர்த்து அதில் கொதிக்க வைத்தெடுக்கச் சுத்தி

கெருடபச்சை:—கற்றாழைச் சாற்றில் கடுக்காயை நசுக்கிப்போட்டு கசக்கி நீரெடுத்து கெருடபச்சையை சிறு துண்டுகளாக நருக்கிப்போட்டு கொதிப்பித்தெடுக்கச் சுத்தி.

பொறிக்காரம்:—எருமைச் சாணிப்பாலில் தோலாந்திரமாகக் கட்டியெரித்துக் கழுவி வெய்யிலில் காயவைத்தெடுக்கச் சுத்தி.

குக்கில்—எருமை மோரில் ஊரவைத்துக் கழுவி எடுக்கச் சுத்தி

குந்திர்கம்:—சாறுபத்தில் ஒரு நாள் ஊரப்போட்டெடுக்கச் சுத்தி.

வெங்காரம்:—அமுரியில் மூன்று நாள் ஊறவைத்துக் கழுவி எடுக்கச் சுத்தி.

இரசசுத்தி.—ஒட்டடை, மஞ்சள்ப்பொடி, உப்பு, செங்கல்ப்பொடி, மேனிச்சாறு, பிரண்டைச்சாறு, இஞ்சிச்சாறு, ஆவாரம்பட்டைக் கிஷாயம், கொடிவேலிச்சாறு, திருபலைக்கிஷாயம் அத்திப்பட்டைக்கிஷாயம், இவற்றினால் தனித்தனி ஒவ்வொரு சாமமும் மத்தித்து அடிக்கடி ஒவ்வொருபாகம் முடிந்தவுடன்ஜலத்தை விட்டுக் கழுவியெடுக்கச்சுத்தி.

மிருதார்சிங்கு:—வெள்ளாட்டுநீரில் கொதிக்கவைத்தெடுத்து மேற்படி பாலிலும், முலைப்பாலிலும், ஒவ்வொரு நாள் ஊறவைத்தெடுக்கச் சுத்தி.

துருசு:—பசுவின் நீரில் தோலாந்திரமாகக் கட்டி எரித்தெடுக்கச் சுத்தி.

அஞ்சனக்கல்:—புளியாரைச் சாற்றில் ஓர் நாள் ஊறவைத்தெடுக்கச் சுத்தி.

அயம்:—எலுமிச்சம்பழச் சாற்றிலும், நல்லெண்ணெயிலும், ஒவ்வொரு நாள் ஊறவைத்தெடுக்கச் சுத்தி.

தாமிரம்:—மருதோன்றி, புரசு, சரக்கொன்னை, விராலி, முருங்கைவேர், ஷைவித்து, இவைகளை குழித்தைலமிறக்கி அதில் நவச்சாரம் பொடித்துப் போட்டு தாமரத்தகட்டை பழுக்கக் காய்ச்சி பத்து தடவை நனைக்கச் சுத்தி. ஷைதகட்டின்பேரில் புளியங்கொழுந்தை அரைத்துப் பூசி, சோற்றுக்கற்றாழை மடலுக்குள் வைத்து சீலைமண்செய்து புடமிட சுத்தி. ஷை தகட்டுக்கு அமுரியும் எலுமிச்சம்பழச் சாறும் சமன் கலந்து அதில் நவச்சாரம், தாளகம் சமன் சேர்த்து பொடி செய்துபோட்டு அதில் தாமரத்தை உருக்கி சாய்க்கச் சுத்தி.

நாகம்:—இலுப்பெண்ணெயில் பத்து தபாவும் கோமூத்திரத்தில் பத்து தபாவும் உருக்கிச் சாய்க்கச் சுத்தி.

காந்தம்:—எள்ளுத் தழைச்சாற்றில் ஏழு நாள் ஊறவைத்து கொதிக்க வைத்தெடுக்கச் சுத்தி.

காரீயம், வெள்ளீயம்:—நல்லெண்ணெ, பிரண்டை, வெள்ளாட்டு நீர், கள்ளு, மோர், காடி, இவைகளில் பத்துதபா உருக்கிச் சாய்க்கச் சுத்தி.

பொன்நிமிளை:—காடியில் கொதிக்கவைத்தெடுக்கச் சுத்தி

அபிரேக்:—ஒரு மரக்கால் பிசான நெல்லில் இரண்டு மரக்கால் காடிவிட்டு கோணிச் சாக்கில் அபிரேக்கைத்தூளாக செய்துவைத்துக்கட்டி அதை காடியில்போட்டு சுண்டுகிறவரையில்கொதிக்க வைத்தெடுத்து மறுபடி ஒருமரக்கால் காடியில் மருந்தைக் கசக்க மிதந்துவரும் நவநீதத்தை எடுக்க சுத்தி.

வாளம்:—எருமைச் சாணியில் ஷை நீரைவிட்டுக் கரைத்து கொட்டையை போட்டு ஊற வைத்தும், சுண்ணாம்பு தண்ணீரிலும், புளியன் கொழுந்தை, காடியாலரைத்து கலக்கின தண்ணீரிலும் பூவரசம்பூ கிஷாயத்திலும் வேக வைத்தெடுக்க சுத்தி.

முக்கறணை வேர்:— பாங்கிபட்டை, அமுக்கிரா, காட்டுக்கருணை, புளியமடல், பிரண்டை, வெண்தோன்றி, இவைகளின் கிழங்குகளை ஆவின்பாலில் வேகவைத் தெடுக்கசுத்தி.

பாஷாணங்களுக்கு பொதுசுத்தி—மேனி, கையாந்தகரை மிளகுதக்காளி, எலுமிச்சம்பழம் ஊமத்தை, இவைகளின் சாறு, செருநீர், காடி, வகைக்குபடி 1 கலந்து அதில்வெடியுப்பு, சீனம், கரியுப்பு, பூநீர் இவைகள் வகைக்கு பலம் 1 சேர்த்துப் போட்டுக்கலக்கி அதில் தோலாந்திரமாகக் கட்டி எரித்தெடுக்க பாஷாணங்களுக்கு மேன்மையான சுத்தியாம்.

ஜெந்துக்களின் சமுதாய குணம்.

அழுங்கினால்	ரசம், சூட்சத்திற்கட்டும்
அன்னத்தால்	கமனக்குளிகையாம்
ஆட்டுக்கிடாபிச்சால்	ரசம் பஸ்பமாகும்
ஆந்தையால்	ரசம் சூட்சமத்திற்கட்டும்
ஆனை தந்தத்தால்	வைப்புக்கட்டும்
இந்திர கோபத்தால்	தங்கம் செய்யாம்
உடும்பு நெய்யால்	பாஷாணங் கட்டும்
ஊர் குருவியால்	விந்து ஸ்தம்பனமாகும்
ஒட்டைபிச்சால்	கெந்தி மெழுகாகும்
ஓணான்பிச்சால்	மருந்திடு மெய்யும்
காட்டுப்பன்றி	விஷந்தீரும்
கருடன் முட்டையால்	ரசங்கட்டும்
கருநாகத்தால்	சவ்வீரம் மெழுகாகும்
கல் ஆமையால்	நாகம்புருகிக்கட்டும்
கழுதை மூத்திரத்தால்	தாது வத்தியாம்
காகத்தின் முட்டையால்	கெந்திகட்டும் குணம் வயிர [கறையும்
காட்டுபுறாவெச்சத்தால்	குருவக் காதியாம்
குதிரைக் குளம்பால்	அயம் சயமாகும்
குயில் முட்டையால்	பாஷாணம் சிவக்கும்
குரங்குப் பிச்சால்	தங்கம் நீளும்
கோழிமுட்டையால்	சரக்கெல்லாம் சுன்னமாம்.
சக்ரவாளத்தால்	நாகங் கட்டும்
சர்ப்பநாகத்தால்	கனகசிவமாம்
சிங்கத்தின் எலும்பால்	அயபஸ்பமாகும்
செய்புவத்தால்	இரசமாமாகும்
நாரை முட்டையால்	கண் அலங்காரமாகும்

நரிமாமிசத்தால்	வங்கங் கட்டும்
நாகனவாய் முட்டையால்	சர்வ வசியங்களுக் குளிகமாம்.
நாய்மூளையால்	நாகங் கட்டும்
பன்றிக்குட்டியால்	ரசங் கட்டும்
பாம்பின்விஷத்தால்	தாளகங் கட்டும்
புலிமலத்தால்	லிங்கம் பஸ்மமாம்
பூநாகத்தால்	வங்கங் கட்டும்
மயில் நெய்யால்	கெந்தி செவக்கும்
மான் கொம்பால்	தோஷங்கள் போம்
முதலைநெய்யால்	பாலரசமாகும்

விளாங்குமச்சத்து நெய்யால் லிங்கம் பஸ்மமாகும்
வீட்டுபுறா வெச்சத்தால் சத்துகளெல்லாம் வெளுக்கும்
வெள்ளாட்டுமூரியால் மகோதரம் போம்

லோகசத்துள்ள மூலிகைகள்.

தாமிரச்சத்துள்ள மூலிகைகள்:—நீளிவேர், பொற்றலைக் கையான், மொசுமுசுக்கை, அந்தரைத்தாமரை, கோவை, நந்தியாவட்டைபூ, பொடுதலை, பாவை, ஆடுதீண்டாப்பாளை, கெருடன்கிழங்கு, முள்ளங்கி, வெள்ளைக் கோழியாவாரை, சித்திரமூலம், ஆள்புல்லுருவி, கரும்பசலை, பொன்னுவாரை புளியாரை.

வங்கச்சத்துள்ள மூலிகைகள்:—சிவகரந்தை வெள்ளறுகு செருப்படை, ஆடாதோடை, இலந்தை, நல்லவேளை.

தங்கச் சத்துள்ள மூலிகைகள்.

சிவன்வேம்பு:—பூனைவணங்கி, கற்றுமரை, மயிலாரை

கருவங்கச் சத்துள்ளது:—ஓம்காநெல்லி, தும்பை, துளசி, பொன்னங்கண்ணி, தூதுவளை, தயசுமுருங்கை.

கிமிளைச்சத்துள்ளது:—வில்வம், புளியாரை.

அயச்சத்துள்ளது:—கழற்சி.

நாகச்சத்துள்ளது:—பிரமியம்.

நூரச்சத்துள்ளது:—விழுதி

வெள்வங்கசத்துள்ளது:—மனத்தக்காளி, துத்தி, அருகன் வேர், செங்கற்றாழை.

அயத்தாமிரசத்துள்ளது:—செருநெறை, பூமிசர்க்கரைகிழங்கு அழுகண்ணி சிலை, கருந்துளசி.

காந்தவங்கச்சத்துள்ளது:— சிறியாநங்கை, நத்தைச்சூரி அழுகண்ணி, தொழுகண்ணி, கள்ளி.

வெடியுப்புச்சத்துள்ளது:—கதளிவாழை.

திரிவங்கசத்துள்ளது:—நீர்மேல்நெருப்பு, பேய்க்கடலை

கிளிஞ்சிசத்துள்ளது:—கரு ஊமத்தை.

அயவங்கசத்துள்ளது:—சிறுசின்னி,

அஷ்டகரும மூலிகை விபரம்.

வசியமூலிகை:— சீதேவி, செங்கலநீர், நீலஊமத்தை, வெள்ளெருக்கு, பொற்றலைகையான், கருஞ்செம்பை, வெண் குன்றி, செந்நாய்யுருவி, விஷ்ணுகிரந்தி ஆ ... 8

மோகனமூலிகை:—பொன்னூமத்தை, கஞ்சா, வெள் ளூமத்தை, மருவூமத்தை, கோரைக்கிழங்கு, ஆலம்விழுது நன்னாரி, கரும்பு ஆ 8

ஸ்தம்பனமூலிகை:கட்டுக்கொடி பால்புரண்டி, பரட்டை நீர் முள்ளி, நத்தைசூரி, சத்திசாறட்டணை, பூமிச்சர்க்கரை, குதிரைவாலி ஆ ... ... 8.

உச்சாட்டனம்:-- சுண்டி, மான்செவிக்கள்ளி, பெருங் கிலுகிலுப்பை, அமுரி, கண்டங்கத்திரி, நரிவிரட்டி, தேள் கொடுக்கு, காந்தை. ஆ 8

வித்துவேஷணம்:--கருடக் காக்கரட்டான், இருகுகள்ளி, [illegible]ழை, காட்டாமணக்கு, [illegible]ழகாநெல்லி, ஆடுதின்னா பாளை, பூனைக்காலி ஆ ... ... 8.

சென்னை-600 008

ஸச்சிதானந்த லக்ஷணசுத்தப்ரஹ்ம சைதன்யம்.

பழுதையில் பாம்பு முதலியவை கள்போல் கல்பிக்கப்பட்ட முக்குணத்துடன் கூடிய பிரகிருதியை யுபாதியாகவுடைய சாக்ஷி சைதன்யம்.

சிப்பியில் வெள்ளிபோல் கல்பித்த ஸத்வஸத்வ குணமாயையை யுபாதியாயுடைய ஈசுவரசைதன்யம்.

ஆகாசத்தில் அஜ்ஞர்களால் ஆரோபிக்கப்பட்ட நீலத்தன்மையைப் போல கல்பிக்கப்பட்ட சத்வரஜோகுண வரணத்தை யுபாதியாகவுடைய ஹிரண்யகர்ப்ப சைதன்யம்.

கானலில் ஜலம் தோற்றுவது போல் கல்பிக்கப்பட்ட சத்வதமோகுண விக்ஷேபத்தை யுடையது விராட் சைதன்யம்.

அபரோக்ஷாநுபவ விளக்கம்.

ஸச்சிதாநந்த லக்ஷண சுத்தப்ரஹ்ம மென்று ஒன்றொண்டு. அந்தப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே, அதற்கு விரோதமானதாயும், பொய், இருள், துக்கம், இவைகள் கூடியவையும், ஸத் அஸத் முதலிய லக்ஷணங்களினலேசொல்லகூடாதவையாயுமான பிரகிருதி முதலிய உபாதிகள் பழுதையில் பாம்பு முதலியவைகள், தோன்றுவது போல ஆரோபிக்கப்படுகின்றன உண்மையில் அவை இல்லை. ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியின் பொருட்டு ஆரோபக் கிரமத்தைச் சொல்லுவோம்;

ப்ரஹ்மம் உலகத்தைப் படைக்கவேண்டு மென்றவிருப்பத்தோடு ஆகாசம் முதலியபஞ்சபூதங்களின் ஸத்வாம்சத்தை நான்காய்ப் பிரித்து, மூன்று பாகத்தினல் அந்தக் கரண முதலிய ஐந்தையும், நான்காவது பாகத்தினல் தன் மாத்திரையுடன் கூடிய ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தையும், படைத்தார் இந்நான்கு பாகங்களையும் சேர்த்து இந்திரியாதிபடான தேவதைகளைப் படைத்தார்.

ஆகாச முதலிய பஞ்சபூதங்களின் ரஜோம்சத்தை நான்காய்ப் பிரித்து மூன்று பாகத்தால் பிராணன் முதலிய ஐந்தையும், நான்காம் பாகத்தால் தன்மாத்திரையுடன் கூடிய கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தையும் படைத்தார். அபஞ்சீகிருத பஞ்ச மஹா பூதத்தால் ஸூக்ஷ்ம சிருஷ்டி சொல்லப்பட்டது சிருஷ்டித்த ஸூக்ஷ்மேந்திரியங்களுக்கு அதனதனுடைய வாஸஸ்தானமில்லாததினல், வியவஹரிக்க கூடாமையால், வியவஹார யோக்கியஸ்தானச் சேர்க்கையின் பொருட்டு ஆகாசாதி பஞ்சீகரணம் சொல்லப்படுகிறது. உலகத்தைப் படைக்கவேண்டு மென்ற விருப்பத்தோடு கடவுள் ஆகாச முதலிய பஞ்ச பூதங்களின் தமோகுணத்தை யடைந்து, ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இரண்டாய்ப்பிரித்து, ஒருபாகத்தை அதனதனிடத்திலே வைத்துவிட்டு எஞ்சிய பாகத்தைநான்காய்ப்பிரித்து, மற்றப நான்கு பூதங்களுக்கும் ஒவ்வொரு பாகம் கொடுத்தார் அதன் பயனைச் சொல்லுகிறேன்,

	ஆகாயம்.	வாயுவு.	அக்கினி.	அப்பு.	பிருதிவு.	
முக்குணத்தை யுடைய ஆகாசம்,	ஆகாசத்தின் அரை பாகத்தால் ப்ரஹ்மரந்திரஸ்தானம், கூடஸ்ததேவதை, அகண்டாகாரவ்ருத்தி இவைகளையுடைய அந்தக்கரணத்தைப் படைத்தார்.	வாயுவின் அரைக்கால் பாகத்தை ஆகாசத்தின் அரைப்பாகத்தில்சேர்த்து கண்டஸ்தானம், சந்திரதேவதை, ஸங்கல்ப விகல்பவ்ருத்தி இவைகளையுடைய மனத்தைப் படைத்தார்	அக்கினியின் அரைக்கால் பாகத்தை ஆகாசத்தின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து, முகஸ்தானம் பிருகஸ்பதிதேவதை, [illegible] இவைகளையுடைய [illegible] படைத்தார்	அப்புவின் அரைக்கால் பாகத்தை ஆகாசத்தின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து, நாபிஸ்தானம், க்ஷேத்ரஜ்ஞதேவதை, ஸர்வவிஷயவ்ருத்தி இவைகளையுடைய சித்தத்தைப் படைத்தார்.	பிருதிவியின் அரைக்கால் பாகத்தை ஆகாசத்தின் அரைப் பாகத்தில் சேர்த்து இருதயஸ்தானம், ருத்திரதேவதை, கர்த்ருத்வ [illegible] கூடிய [illegible]	முக்குணத்தை யுடைய ஆகாசம்
முக்குணத்தை யுடைய வாயுவு.	ஆகாச அரைக்கால் பாகத்தை வாயுவின் அரைப் பாகத்தில் சேர்த்து நாபிஸ்தானம், [illegible] ஜீரணம்செய்து நாடிகளில் சேர்க்கும் வியாபாரம், கருஜப உபப்ராணனுடன் கூடிய ஸமானனைப் படைத்தார்.	வாயுவின் அரைப்பாகத்தினல் கண்டஸ்தானம் [illegible] பாரம், தேவதை [illegible] உபப்ராணனுடன் கூடிய உதானனைப் படைத்தார்.	அக்கினியின் [illegible] ஸ்தானம், ருத்திர [illegible] பல வியாபாரம் கிருகர [illegible] உபப்ராணனுடன் கூடிய வியானனைப் படைத்தார்.	[illegible] வின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து குதஸ்தானம், விஷ்ணுதேவதை, [illegible] வியாபாரம், கூர்ம [illegible] படைத்தார்.	வாயுவின் அரைப் பாகத்தோடு சேர்த்து இருதயஸ்தானம், பிரம்மதேவதை, [illegible] கூடிய பிராணனைப் படைத்தார்.	முக்குணத்தை யுடைய வாயுவு
முக்குணத்தை யுடைய அக்கினி.	ஆகாசத்தின் அரைக்கால்பாகத்தை அக்கினியின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து திக்தேவதை, சப்தகுவியுடன் கூடிய சுரோத்ரேந்திரியத்தைப் படைத்தார்	வாயுவின் அரைக்கால் பாகத்தை அக்கினியின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து வாயு தேவதை ஸ்பர்சவியாபாரம் கூடிய த்வகிந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	அக்கினியின் அரைப்பாகத்தினல் ஸூர்யதேவதை, கிருஷ்ணதாராக்ரவ்யாதியுடன் கூடிய கண்ணைப் படைத்தார்.	அப்புவின் அரைக்கால் பாகத்தை அக்கினியின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து வருணதேவதை, ஜிஹ்வோபாதியுடன் கூடிய ரஸநேந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	பிருதிவியின் அரைக்கால் பாகத்தை அக்கினியின் அரைப் பாகத்தில் சேர்த்து அசுவினீ தேவதை நாசிகாபுடோபாதியுடன் கூடிய கிராணேந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	முக்குணத்தை யுடைய அக்கினி
முக்குணத்தை யுடைய ஜலம்.	ஆகாசத்தின் அரைக்கால் பாகத்தை அப்புவின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து சப்தத்தைப் படைத்தார்.	வாயுவின் அரைக்கால்பாகத்தை அப்புவின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து ஸ்பர்சத்தைப் படைத்தார்.	அக்கினியின் அரைக்கால் பாகத்தை அப்புவின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து ரூபத்தைப் படைத்தார்.	அப்புவின் அரைப்பாகத்தால் ரஸத்தைப் படைத்தார்.	பிருதிவியின் அரைக்கால் பாகத்தை அப்புவின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து கந்தத்தைப் படைத்தார்.	முக்குணத்தை யுடைய ஜலம்.
முக்குணத்தை யுடைய பூமி.	ஆகாசத்தின் அரைக்கால் பாகத்தைப் பிருதிவியின் அரைப்பாகத்தில்சேர்த்து அக்கினிதேவதை, வசனமுதலிய விஷயத்தோடு கூடிய வாகிந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	வாயுவின் அரைக்கால்பாகத்தை ப்பிருதிவியின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து, இந்திர தேவதை, ஆதான முதலிய விஷயத்துடன் கூடிய பாணிந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	அக்கினியின் அரைக்கால் பாகத்தைப் பிருதிவியின் அரைப் பாகத்தில் சேர்த்து விஷ்ணு தேவதை கமன விஷயத்துடன் கூடிய பாதேந்திரியத்தைப்படைத்தார்,	அப்புவின் அரைக்கால்பாகத்தை பிருதிவியின் அரைப்பாகத்தில் சேர்த்து மிருத்யுதேவதை, விஸர்ஜன விஷயத்துடன்கூடிய, பாயு இந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	பிருதிவியின் அரைப்பாகத்தால் பிரஜாபதிதேவதை, ஆநந்தவிஷயம். பிரஜோத்பத்திஸ்தானத்துடன் கூடிய உபஸ்தேந்திரியத்தைப் படைத்தார்.	முக்குணத்தை யுடைய பூமி.

பஞ்சீகரண பஞ்சமஹாபூதக்களால் வசன முதலியவைகளைப் ப
தனத்தைச்சேதனமாக்கும் பொருட்டுத் தானேபிரவேசித்து ஜீவக்
[illegible]ம்போல் மாறி மாறிவரும் ஜனன மரணத்தையடைந்து, பிற
[illegible] கர்த்தாவாகவிப சேஷ்டைகளைப் பிரகடனஞ் செய்கின்றேன்.
வாகிந்திரியத்தின் வழியாய்ப் பலவகையான சப்தத்தை உச்சரிக்கி
பாணிந்திரியத்தின் வழியாய் க்கொடுக்கல் வாங்கலைச் செய்கிறான்.
[illegible]ந்தின் வழியாய் நடக்கின்றான். அந்தக்கர்த்தாவாகிய ஜீவனே சி
[illegible]தைச்செய்கின்றான். அந்தக்கர்த்தாவாகிய ஜீவனே அஹங்காரத்
[illegible]னுபவிக்கிறான். இந்தப்பிரகாரம் ஜீவனுடைய அந்தந்த இந்திரிய
[illegible]வைகளைப் பிரதிலோமமாக அந்தக்கரணம்வரையில் அடக்கி பஞ்சீ
அவஸ்தை சகலபிராணிகளுக்கும் ஸ்வப்நாவஸ்தை என்று சொல்
விருபவிலயம் மானவஸ்தை என்று சொல்லப்படுகிறது. தன்மாத்தி
சத்தோடு கூடின விக்ஷேபசத்தியானது இரண்யகர்ப்பனையுடைய
ரண சத்தியானது ஈச்வரனையுடைய மாயையில் அடக்கப்படும்பொ
தியில் அடக்கப்படும் பொழுது ஈச்வரன்சாக்ஷியாகவே இருக்கிறார்.
பொழுது சாக்ஷியும் ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிறார் ப்ரஹ்மமாகவே இருக்
படியே ப்ரஹ்மம். அஜ்ஞானத்தால்பிரபஞ்சாகாரமாய்த் தோன்றின
ருக்கின்றவனைப் பார்த்து அவனுடைய நண்பன் இது பாம்பன்று ப
தில் கல்பித்த நானுவித கல்பனையை ஆசார்யனால் சொல்லப்பட்ட

டைத்து, படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தைப்பாலுகாத்தற்பொருட்டு விராட் புருஷனை ஏவி, காரணத்தோடுகூடிய பூதங்களினிடகுனு உண்டான அசே
த்தையடைந்து, சரீரத்ரயபாவனையினாலே கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களையும் அடைந்து, ஜாக்ரதை முதலிய அவஸ்த்தைகளை யடைந்து, குலால
ந தன்மைப்பக்கையடைந்த ஆசார்யனால் போதிக்கப்பட்டு, ப்ரமத்தாலாரோபிக்கப்பட்ட ஜீவபாவத்தை விட்டு, தன்மையத்தையடைந்தார். ஜீவனுடை
கர்த்தாவாகிய ஜீவன் அந்தக்கரணத்தையடைந்து, ஸமான வாயுவுடன் ஸம்பந்தித்து, சுரோத்ரேந்திரியத்தின் வழியாய்ச்சப்தத்தைக்கிரஹித்து,
றான். அந்தக் கர்த்தாவாகிய ஜீவனே மனத்தையடைந்து, உதான வாயுவுடன் ஸம்பந்தித்து, த்வகிந்திரியத்தின் வழியாய் ஸ்பரிசத்தைக் கிரஹித்து
அந்தக் கர்த்தாவாகிய ஜீவனே புத்தியை யடைந்து வியான வாயுவுடன் சம்பந்தித்து, சக்ஷுரிந்திரியத்தின் வழியாய் ரூபத்தைக் கிரஹித்து, பாதேந்திரி
த்தத்தையடைந்து, அபான வாயுவுடன் சம்பந்தித்து, ஜிஹ்வேந்திரியத்தின், வழியாய் ரஸத்தைக்கிரஹித்து, பாயுவிந்திரியத்தின் வழியாய் விஸர்ஜனத்
தையடைந்து பிராண வாயுவுடன் ஸம்பந்தித்து க்ராணேந்திரியத்தின் வழியாய் வாசனையைக்கிரஹித்து, உபஸ்தேந்திரியத்தின் வழியாய் ஆனந்தத்தை
த்தினால் அதனதன் விஷயங்களை யனுபவிப்பது ஜாக்ரதவஸ்தையென சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வப்னவஸ்தையை காண்பிக்கிறேன். பாயு முதலிய
ருத பூதங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களாகச்செய்து. காரியங்களைக் காரணத்திலடக்கி, பிருதிவி அப்புவில், அப்பு அக்கினியில், அக்கினி வாயுவிலடங்கிய
லப்படுகின்றது வாயு ஆகாசத்திலடங்கிய அவஸ்த்தையானது சகல பிராணிகளுக்கும் ஸுஷுப்தி, மூர்ச்சாவஸ்தை என்று சொல்லப்படுகிறது.
ராயுடன் கூடிய ஆகாசம் விராட்டையுடைய விக்ஷேபசக்தியிலடக்கப்படும்பொழுது ஜீவர்கள் விராட்டாயிருக்கிறார்கள்.
ஆவரணசக்தியில் அடக்கப்படும் பொழுதுஇந்த விராட் ஹிரண்யகர்ப்பனாகவே இருக்கிறார்.
து ஹிரண்ய கர்ப்பன் ஈச்வரனாகவே இருக்கிறார். இவரே ப்ரஹ்மவித்வரியான், இவரே ப்ரஹ்மவித்வரன். இவனே ப்ரஹ்மவித், பிரபஞ்
இவரே ப்ரஹ்மவித் வரிஷ்டன் பிரபஞ்சத்தோடு கூடின பிரகிருதியானது ஸர்வாதிஷ்டான நிர்குண நிர்மாயா ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் அடக்கப்படும்
ர். எப்படி பழுதை முதலியவைகள் ஸர்ப்பம் முதலியவைகளாய்த்தோன்றியபோதிலும், பிரபஞ்சத்தோடு கூடின மாயையானது ஸாக்ஷியையுடைய பிரகிரு
போதிலும், முக்காலத்திலும் மாறுபாடின்றி ப்ரஹ்மமாகவேதானிருக்கிறது. எப்படிபழுதை முதலியவைகளாகவே யிருக்கின்றனவோ, அப்
பழுதையென்று சொல்லும்பொழுது அது பழுதைதான் என்ற நிச்சயத்தையடைந்து பழுதையைப்பாம்பென்று நினைத்துப் பயந்து துக்கப்பட்டுக்கொண்டி
வேதாந்த சிரவணமகநநிதித்யாஸத்தினலுண்டாகிய ஞான ஒளியினாலேயே விட்டுவிட்டு பயதுக்கத்தை விட்டு விடுகிறானே அப்படியே ப்ரஹ்மத்திவிட
ஸச்சிதானந்த லக்ஷண ப்ரஹ்மமாகிறான்,

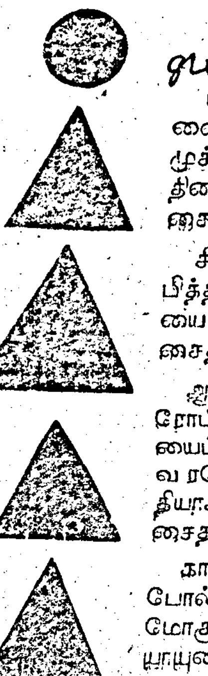

ஸச்சிதானந்த லக்ஷண சுத்த ப்ரஹ்மசைதன்யம்.

பழுதையில் பாம்பு முதலிய வைகள்போல் கல்பிக்கப்பட்ட முக்குணத்துடன் கூடிய பிரகிருதியை யுபாதியாகவுடைய சாக்ஷி சைதன்யம்.

சிப்பியில் வெள்ளிபோல் கல்பித்த ஸத்வ ஸத்வ குணமாயையை யுபாதியாயுடைய ஈசுவர சைதன்யம்.

ஆகாயத்தில் அஜ்ஞர்களால் ஆரோபிக்கப்பட்ட நீலத்தன்மையைப் போல கல்பிக்கப்பட்ட சத்வ ரஜோகுண வரணத்தை யுபாதியாகவுடைய ஹிரண்ய கர்ப்ப சைதன்யம்.

கானலில் ஜலம் தோற்றுவது போல் கல்பிக்கப்பட்ட சத்வதமோகுண விக்ஷேபத்தை யுபாதியாயுடையது விராட் சைதன்யம்.